

Revolucija vrijednosti kroz religiju

**Knjiga I – Komparativne religije
Svjetske religije i njihov utjecaj na Bijelu rasu**

BEN KLASSEN, P.M.

Utemeljitelj Kreativizma

Sadržaj:

Ciljevi naše komparativne serije.....	5
1. Muhamedanizam	6
2. Judaizam	10
3. Kršćanstvo.....	14
4. Katoličanstvo – Rimsko.....	19
5. Katoličanstvo – Pravoslavlje.....	23
6. Protestantizam.....	28
7. Hinduizam	33
8. Nacističko-germanska religija.....	38
9. Britanski Izraelizam – Identitet.....	45
10. Mormonizam	54
11. Ateizam.....	61
12. Odinizam	65

©1991 Ben Klassen

Ilustracije izradio: rev. Ron Quinn

Prijevod: Kreativistički pokret Hrvatska 2011.

Uvod – što je zapravo Kreativistička revolucija?

Razne civilizacije i kulture su kroz povijest definirale temeljne skupove vrijednosti koje najviše cijene. Iako se neke vrijednosti mogu drugim rivalskim kulturama činiti smiješne, čak glupe, one su stupovi temeljci svake kulture, nacije i/ili civilizacije.

Kako su postavljene te temeljne vrijednosti? Vraćajući se u povijest, vidjet ćemo da one proizlaze iz određenih religijskih uvjerenja. Dok bijeli Europljani vjeruju da je krava samo krava, korisna životinja ali ne baš prebistra, hindusi vjeruju da je krava sakralni predmet, sveta životinja, koju štiju i obožavaju. Zašto hindusi vjeruju da je krava sveta životinja? Zato što im njihova vjera tako nalaže, pitanje 'zašto' je suvišno. Muslimanima su Meka i Medina svetišta jer im njihova vjera govori da je tako. Mojsije, Abraham, Izak, Jakov i mnogi drugi nitkovi su židovski narodni i vjerski junaci. Kršćani imaju svog Isusa Krista, mitski lik u najboljem slučaju, bez ikakvog važnijeg povijesnog dokaza da je taj lik ikada postojao.

Naveo sam nekoliko primjera štovanih vrijednosti u samo nekoliko vjera. Uz njih postoji još cijela lepeza dodatnih vrijednosti i uvjerenja povezanih sa vjerskom jezgrom. Moj pokušaj da ih sve navedem ili nabrojim bi bio beskrajan tako da ćemo se usredotočiti na one temeljne vrijednosti koje su svete našoj vlastitoj rasi, Bijeloj rasi. To su vrijednosti koje želimo proučiti, analizirati, čuvati i štovati ili, ako bude poželjno odbaciti sve smeće povijesti i zamijeniti ga tim dostojnijim skupom vrijednosti.

U narednim poglavljima prvo ćemo pažljivo proučiti dvanaest velikih religija, otkriti ćemo što zastupaju i napraviti kratak pregled njihova porijekla i povijesti. Također želimo saznati na koji su način povezane sa Bijelom rasom i koje su sličnosti sa našom religijom Kreativizmom na način da ćemo ih testirati i vidjeti da li su korisne ili štetne za Bijelu rasu.

Nakon što smo ugrubo iznijeli osnovne karakteristike dvanaest velikih religija i njihov utjecaj tijekom povijesti, sada ćemo se usredotočiti na religiju koja nas se najviše tiče, kršćanstvo. To ćemo učiniti zato što je u zadnjih 19 stoljeća kršćanstvo subverzivno prodrlo u umove bijelih ljudi i postalo dominantna religija Bijele rase. Počevši sa grupom židovskih pisaca, "prorocima" i krvožednim ubojicama, Židovi, poput Marcus Eli Ravage-a, se arogantno hvale kako su uspjeli pokoriti nas nežidove kao što nijedna druga osvajačka vojska u povijesti nije pokorila svoje očajne žrtve.

Sada postavljamo jednostavno, osnovno pitanje: Je li kršćanstvo koristilo Bijeloj rasi ili je bilo prijatna njenom opstanku i boljitku? Kako bi logično i uvjerljivo odgovorili na ovo pitanje, prvo pogledajmo koje temeljne vrijednosti zastupa kršćanstvo.

Te su vrijednosti uglavnom raštrkane po Novom zavjetu, iako židovski Stari zavjet koji govori isključivo o Židovima, čini više od dvije trećine kršćanske Biblije. Međutim, da ne prolazimo kroz cijeli Novi zavjet, fokusirati ćemo se na vrijednosti koje je sam Krist (navodno) iznio u Propovijedi na gori. Rekao je:

1. Voli svog neprijatelja.
2. Okreni drugi obraz.
3. Ne sudi.
4. Prodaj sve što imaš i daj novac crncima, te postani propalica.
5. Ne odupiri se zlu.
6. Ne planiraj budućnost.
7. Ne skupljaj blaga zemaljska nego skupljaj blago na nebu, gdje god to bilo.
8. Židovi su božji izabrani narod, to nam Stari zavjet stalno ponavlja, po tisuću puta.

Ima još sličnih izjava ali vjerujem da smo ovim uspjeli iznijeti osnovna kršćanska pravila. Uglavnom, cijeli program i vjerovanje kršćana se temelji na nekom drugom sumnjivom svijetu, nebuloznom nadnaravnom svijetu, nedefiniranom, nelociranom i bez ikakve potvrde o njegovom postojanju. Ukratko, sve se bazira na nekim ludim tvrdnjama i špekulacijama s nadom da će lakovjerne žrtve povjerovati u to. U potpunosti se temelji na izmišljenoj priči o "duhovima na nebu" koje nitko zdravog razuma nije vidio, čuo ili osjetio.

Mi Kreatori u potpunosti odbacujemo takve besmislene, nebulozne tvrdnje i vraćamo se stvarnosti. Stvarni svijet, a ne neki hipotetski svijet duhova, je suočen sa mnogo problema, i to je naša glavna briga. Uz hrpu tih problema, osnovna briga je preživljavanje, širenje i napredak naše dragocjene rase, Bijele rase. Nama Kreatorima su naši geni najdragocjenije blago, blago koje je nezamjenjivo i koje moramo čuvati od onečišćenja i uništenja pod svaku cijenu. I tu leži glavna razlika između naših vrijednosti i onih umjetnih i hipotetskih kršćanskih vrijednosti.

Dok kršćani štiju nekog mitskog židovskog gada kojeg su nazvali Isus Krist i koji ih navodno uči da mrze i uništavaju vlastitu vrstu, mi KREATORI kažemo upravo suprotno. Mi kažemo dovraga s neprijateljem, dovraga sa Židovima i crnčugama. Idemo štovati, njegovati i braniti svoju vrstu – Najbolju u prirodi, i bazirati svoja uvjerenja i znanje na Vječnim zakonima prirode, izvoru svake mudrosti. U našoj knjizi izdajnika rase proglašavam najodvaratnijim i najpodlijim od svih štetočina, mutantom, slaboumnikom kraljevstva prirode, kojeg treba prezirati i isključiti iz našeg društva.

Kao što se može jasno vidjeti, jaz između naših vrijednosti i onih kojih se tradicionalno pridržavaju kršćani je velik kao Grand Canyon i te razlike će zauvijek ostati nepomirljive.

Rasni požar se svakim danom se sve više i više rasplamsava svijetom, nigdje brže nego ovdje u Sjedinjenim Državama. Ili će Bijela rasa mobilizirati i ujediniti svoje ogromne ali sve manje resurse u svoju korist, ili će patiti i doživjeti kobnu sudbinu kakvu su doživjeli Bijeli kolonizatori u San Domingu 200 godina ranije. Pustošenje, masovna ubojstva i konačno, totalno istrebljenje će biti cijena koju ćemo platiti ukoliko ne budemo čuvali naše dragocjene gene.

U svojem odgovoru na ranije postavljeno pitanje, da li je kršćanstvo koristilo ili naštetilo Bijeloj rasi, nadalje dolazimo do jasnog i nedvosmislenog zaključka da je kršćanstvo bilo, i još uvijek je, velika katastrofa od neusporedive važnosti.

Tu leži naša istinska REVOLUCIJA VRIJEDNOSTI. Naša rasa je naša religija; mi slijedimo Vječne zakone prirode a ne pitamo neke mitske duhove za savjet. Nadalje tvrdimo da ukoliko ne uništimo i ne zamijenimo židovsko kršćanstvo sa razumnim, smislenim skupom vrijednosti poput onih u Kreativizmu, Bijeloj rasi prijeti izumiranje a čovječanstvo će pasti na najnižu razinu divljaštva poput onog u neukroćenim džunglama Afrike i Nove Gvineje. Mi Kreatori smo odlučni da nećemo to dopustiti. Umjesto toga namjeravamo ići pobjednički naprijed, nošeni na ramenima naše kreativne i konstruktivne religije kako bi izgradili Bjelji i sjajniji svijet za buduću djecu od Najboljih u prirodi. RAHOWA!

Do bijele pobjede kroz revoluciju vrijednosti!

Knjiga I – Komparativne religije

Ciljevi naših serija

Ciljevi naše komparativne serije:

1. Detaljnom usporedbom želimo prikazati da smo u KREATIVIZMU napokon uspjeli dobiti izvornu, poštenu, sveobuhvatnu rasnu religiju za Bijelu rasu koja je jednaka ili bolja od bilo koje druge religije na svijetu.
2. Želimo dokazati da naša religija ima više smisla i logike od drugih, da je potpunija, bolje isplanirana i organizirana; te da je efikasnije izgrađena od bilo koje druge stare, “velike” religije svijeta.
3. Kako bi preživjela, Bijela rasa se mora okupiti oko vlastite rasne religije.
4. Želimo uvjeriti sve poliglotske i različite bijele rasne grupe i vođe da se u KREATIVIZMU nalazi spas za Bijelu rasu; što se prije ujedini pod zastavom Kreativizma, prije ćemo krenuti putem pobjede u bitci za preživljavanje Bijele rase.

Razmislite o tome. Ako ne Kreativizam, što drugo postoji?

Knjiga I – Komparativne religije Prvi dio – Muhamedanizam

Kada se Ajatolah Homeini vratio u Iran 1978. uz veliku podršku građana, ponovo je dokazao koliko religija i ideologija mogu biti moćne.

Da vidimo kakvi su mu bili izgledi. 13 godina je proveo u egzilu u Parizu. Nije imao vojsku, vladu, nikakav politički utjecaj, nikakav pravni status. Protivnik mu je bio jedan od najmoćnijih vladara muslimanskog Bliskog istoka, iranski šah Mohammed Reza Pahlavi. On je bio okrutan diktator u punom smislu riječi, koji je zapovijedao brutalnom i vrlo učinkovitom tajnom policijom i snažnom vojskom koja je bila opremljena najmodernijim američkim oružjem, a izobilje nafte im je pomoglo da to sve financiraju. Šah i njegova obitelj su bili jedna od najbogatijih i najutjecajnijih obitelji na svijetu.

Ali do kraja 1979. godine, Šah je sam bio protjeran iz Irana, u strahu za svoj život, i jedva je uspio pronaći zemlju koja bi ga primila kao izbjeglicu. Ajatolah je u međuvremenu došao na vlast, mase su ga obožavale i štovale. Njegova svaka želja i riječ su bile zapovijed.

Da bi uspio pobijediti uz tako slabe izgleda, što je to Ajatolah imao a Šah nije? Kakvo oružje, koju prednost je imao? Je li bio bolji vođa i vladar? Ne, nije. Naredni događaji su pokazali da je bio smotan, neučinkovit, idiot na području umijeća vladanja. Je li narodu nudio bolji gospodarski program koji će podići životni standard? Ne, nije. Skoro uopće nije ni govorio o ekonomiji jer ni o tom području nije znao ništa. Je li više mario, suosjećao sa svojim narodom? Opet je odgovor ne. Bio je okrutniji i brutalniji od Šaha što je dokazao raznim proizvoljnim optužbama, tisućama egzekucija i neosnovanim proklamacijama tijekom zadnjih sedam godina.

Ali čime je onda uspio svrgnuti nekad najmoćnijeg Šaha, steći tolike pobornike i postati vođa i žarišna točka svih muslimana Bliskog istoka, Dalekog istoka, čak i svijeta?

Velika prednost koji je Ajtolah imao i još ima, je moćno oružje RELIGIJSKOG VJEROVANJA. To je prastaro oružje kojim se muslimani služe već gotovo trinaest stoljeća, a koje je savršeno 'skrojeno' za njihove emocionalne i zaostale pripadnike. Židovi su također uspjeli nešto takvo skrojiti – nešto što je smislio njihov parazitski um i što im je učinilo čuda u zadnjih 3.000 godina. Ali to je druga priča.

Ono što želim reći svojim bijelim rasnim drugovima je ovo: RELIGIJE su poput vatre: moćna sila u ljudskoj jednadžbi koja može ili ojačati ljude koji ju koriste, ili uništi njihovu cijelu društvenu strukturu, isto kao što požar može spaliti kuću.

Religija bijelog čovjeka se dosad koristila kako bi spalila njegovu kuću – a koristili su je neprijatelji kako bi zbunili, uništili i dezintegrirali Bijelu rasu.

Ali vratimo se na muslimansku religiju i proučimo njezino povijesno porijeklo, kako se širila i stekla današnji utjecaj.

Kao što sam već istaknuo, relativno malo pustinjско područje u Aziji na istočnom kraju Mediterana je bilo žarište i polazišna točka za tri velike religije čovječanstva; judaizam, kršćanstvo i muhamedanizam. Iako su se pojavile i raširile još tisuće religija koje su zatrovale umove ljudi, ove tri religije su imale veći utjecaj na smjer povijesti od svih ostalih religija zajedno.

Muhamed, osnivač islamske religije, je rođen oko 571. godine na području današnje Saudijske Arabije. Otac mu je umro prije njegova rođenja a majka nedugo nakon toga. Podigli su ga i odgojili njegov stric i djed, te je u mladosti iskusio težak život. Sa 25 godina se oženio sa Khadijah, starijom židovskom udovicom koja je bila dosta imućna, tako da je njegovim financijskim problemima došao kraj. Mogao se posvetiti meditaciji i promišljanju o ljudskoj prirodi i sudbini.

U njegovim četrdesetim godinama to se promišljanje iskristaliziralo u artikuliranu religiju u kojoj je proglasio da postoji samo jedan Bog, Alah, i da je on, Muhamed, njegov glasnik i prorok. Prva koja se preobratala na tu novu religiju je bila njegova žena Khadijah.

Uskoro se našao usred oluje ljutih protesta u svom rodnom gradu Meki, jer su ljudi tamo vjerovali u više raznih bogova i idola.

Svi su ga prezirali tako da su ga prognali iz rodnog grada. Muhamed je pobjegao sjeverno u Medinu. Taj bijeg 622. godine je u povijesti poznat kao Hidžra.

Ovdje se njegov propovjednički trud isplatio i uskoro je imao čitavu vojsku sljedbenika. S tom snažnom vojskom vratio se i pokorio svoj rodni grad Meku, a muslimanska religija se počela širiti poput požara.

U 61. godini života je umro, a nakon njegove smrti 632. godine, ostavio je svojim sljedbenicima religiozno-političko nasljeđe koje se nastavilo širiti i prosperirati sve do danas. To nasljeđe je bilo snažno oruđe kojim je Ajatolah Homeini uspio svrgnuti iranskog šaha sa perzijskog prijestolja.

Danas se 850 milijuna muslimana, petina svjetskog stanovništva, okreće prema Meki pet puta dnevno prilikom molitve. To je druga po veličini svjetska religija, koja brojčano sustiže kršćanstvo i uskoro će imati više sljedbenika od kršćanstva. Numerički se širi brže od bilo koje druge religije kroz dvije varijable: a) broj novih konvertita i b) visoka stopa nataliteta obojenih rasa koje su prihvatile tu vjeru. To je dominantna vjera u oko 40 nacija, čak je i Sovjetski Savez imao oko 40 milijuna muslimana, koji su činili 15.5% njegove populacije.

Idemo sad proanalizirati i usporediti osobine i karakteristike te religije sa našom religijom, KREATIVIZMOM.

Muhamedanizam vs. Kreativizam – Usporedba

Osnove vjere: Muhamedanizam se temelji na istoj staroj prijevari na kojoj se temelje i tisuće drugih religija – na duhovima na nebu, hokus-pokusu, slijepoj pretpostavci za koju niti židovi niti kršćani ni muslimani ni bilo koji drugi naivci nemaju nikakvih dokaza.

Kreativizam, s druge strane, se temelji na vječnim zakonima prirode, na iskustvima iz povijesti, na logici i zdravom razumu.

Ukratko, naša religija je usredotočena na stvarni, postojeći svijet i traži načine na koje možemo izgraditi bolji svijet uz pomoć naše inteligencije, marljivosti i kreativnosti.

Sveta knjiga ili knjige: Sveta knjiga islamske religije je Kuran.

Navodno sadrži zabilježene iskaze samog Muhameda, bar kako ih je zapamtio neki nepoznati pisar ili pisari. Ta je pretpostavaka ista kao ona vezana uz Novi zavjet; da su Matej, Marko, Luka i Ivan, tko god oni bili, nekako i negdje “zapamtili” iskaze Isusa Krista i zapisali ih. Ne postoji nikakav dokaz koji bi podržao te nebulozne tvrdnje.

Sabrane povijesne činjenice koje se mogu sakupiti o Kuranu govore slijedeće: prvi iskazi iz Kurana su navodno zapamćeni (tko ih je zapamtio?) i zapisani na palminom lišću ili kamenju. Onda su bačeni u bačvu a kasnije zapisani u knjizi nasumičnim redom. Onda ih je treći kalif Osman, 644.-656. godine, nekoliko desetljeća nakon Muhamedove smrti “sastavio” u jednu zbirku nazvanu kodeks Medine i istovremeno uništio sve druge verzije kako bi izbjegao nekonzistentnosti i konfuziju. Tek je u 10. stoljeću (tri stoljeća nakon Muhamedove smrti) sastavljena prva “autorizirana” verzija.

Koliko je autentičan Kuran u usporedbi sa Muhamedovim učenjima? Tko zna? Ali uzimajući u obzir razne manipulacije i vremensku razliku, svaka sličnost može biti samo čista slučajnost.

SA MOĆNOM VOJSKOM MUHAMED SE
VRATIO U MECCU.

Bez obzira na to, kakav god bio, Kuran je imao veliki utjecaj na oblikovanje arapskog jezika i ujedinjavanje vjerskog i političkog razmišljanja raspuštenih i bezobličnih grupa Arapa, Semita, hindusa, orijentalaca, crnčuga i ostalih obojenih rasa.

KREATIVIZAM pak ima tri osnovne knjige koje je napisao osnivač religije i koje su objavljene, autorizirane, prošle recenziju i sve ostalo dok je osnivač još bio živ. Osnivač je napisao i nekoliko dodatnih knjiga poput "Širenje Kreativizma" (*Expanding Creativity*) za svoga života, time eliminirajući svaku sumnju o autentičnosti sadržaja knjiga. Te tri osnovne knjige su *Vječna religija prirode*, *Biblija bijelog čovjeka* i *Zdrav život*.

Ciljevi Kreativizma su strogo definirani a program jasan i pragmatičan. Opsežan je i pokriva sve glavne teme, probleme i moralne vrijednosti koje su bitne za preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase. Za razliku od kršćanske Biblije ili islamskog Kurana, te tri osnovne knjige nisu sastavili neki nepoznati ili nepostojeći "izvjestitelji" koji su navodno sakupili nepotvrđene glasine, mitove i izjave i objavili ih nekoliko stoljeća kasnije.

Ciljevi i svrha. Neki ciljevi koje je Muhamed očito imao na umu su:

- a) Ujediniti raspuštena i raštrkana pustinjska plemena u moćno i polarizirano političko i vjersko tijelo.
- b) Uvođenjem pranja nekoliko puta dnevno, kao dio njihovog religijskog rituala, očito je htio popraviti fizičke i osobne navike te čistoću tih primitivnih plemena (čije su osobne navike bile nehigijenske).

- c) Pružiti tim primitivnim pustinjским plemenima inspiraciju, smjer i osjećaj moralne odgovornosti.
- d) Izgraditi moćno političko carstvo kojem će on biti na čelu.
U svim tim ciljevima Muhamed je uspio relativno dobro.

Ciljevi Kreativizma su detaljno objašnjeni u našim osnovnim knjigama. Oni su jasni, iscrpni, konstruktivni i konzistentni. Tiču se cijele planete Zemlje, a ne nekog ograničenog područja ili teritorija.

Bez detaljnog objašnjavanja našeg cjelokupnog vjerovanja, naši ciljevi se mogu sažeti u sljedećim odrednicama:

1. Preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase i samo Bijele rase.
2. Informirati, uzbuditi i ujediniti Bijelu rasu u borbi koja će srušiti židovsku dominaciju i vratiti kontrolu nad našom sudbinom.
3. Skinuti Židove, crnčuge, obojene rase i ostale parazite sa leđa Bijele rase.
4. Dati Bijeloj rasi osjećaj svjesnosti, moralnosti i smjera.
5. Sastaviti smislen plan i nacrt za budućnost Bijele rase.
6. Izazvati osjećaj rasne odanosti prema Bijeloj rasi među svim bijelim nacijama i narodima diljem svijeta.
7. Zdrav razum u zdravom tijelu u zdravom društvu u zdravom okolišu, kao što smo naveli u našem programu ZDRAV ŽIVOT.
8. Uvesti univerzalni jezik, latinski, za sve bijele ljude svijeta.
9. Eugenika. Rad u skladu sa zakonima prirode kako bi poboljšali bijele gene.
10. Izgraditi Bjelji i sjajniji svijet, tako da Bijela rasa isključivo nastani sva pogodna područja na ovoj planeti Zemlji.

Za opsežniji sažetak pogledajte "20 osnovnih točaka Kreativizma" na početku ove knjige.

* * * * *

Više o muhamedanizmu

Kuran, kao što smo naveli, nije samo sveta knjiga muslimana nego se općenito smatra svetom jer ju je napisao Bog. Pokušao sam je pročitati u nekoliko navrata, ali mi je bila predosadna, zbunjujuća i besmislena.

Ženu stavlja u neravnopravan položaj, od nje se traži da služi muškom spolu, da mu rađa djecu i zadovoljava njegove seksualne potrebe. Također odobrava poligamiju koju je zabranila većina bijelih civilizacija.

* * * * *

Jedna važna razlika između košer konzervativca i Kreatora je da košer konzervativac polaže svoju vjeru u židovskog Jahvu, izmišljenog plemenskog duha, dok mi svoju odanost polažemo, sada i zauvijek, svojoj rasi.

* * * * *

Mi Kreatori smatramo izdaju Bijele rase najvećim grijehom.

Knjiga I – Komparativne religije

Drugi dio – Judaizam

Dok je kasnih šezdesetih bila premijerka banditske države Izrael, Golda Meir je u svom govoru u Knesetu (izraelskom parlamentu) rekla na jidišu: "Ja sam nevjernica ali nitko neće moći iz mog srca i uma iskorijeniti moje uvjerenje da bi bez židovske religije (judaizma) bili poput svih drugih nacija koje su nekoć postojale i nestale."

Pošto je izašla iz usta premijerke nacije urođenih lažljivaca, ova izjava je bila neuobičajena. Ne samo da je došla do oštromne opservacije povijesti nego je i, bar jednom, progovorila istinu i izrekla svoje najdublje uvjerenje, kakvog ima većina Židova. Za Židove, njihova rasa JE njihova religija stoga se preživljavanje, širenje i napredak njihove rase temelji

GOLDA MEIR KASNIH 60-ih

**"NOVAC JE NAŠA RELIGIJA.
NAROČITO AMERIČKA NOVCANA
POMOĆ. SAMO NEKA DOLAZI."**

na njihovoj religiji prijevaru. Bez nje ne bi bili ništa, pa čak niti privjesak povijesti. To nadalje potvrđuje i Židov Marcus Eli Ravage, čiji se članak pojavio u veljači 1928. godine u "Century Magazinu" kojeg smo reproducirali u potpunosti u Bibliji bijelog čovjeka na str. 242. On još eksplicitnije govori o njihovoj religiji i moćnoj ulozi koju je židovsko kršćanstvo odigralo u njihovom osvajanju svijeta.

Oni su svojom judejskom religijom kroz zadnje dvije tisuće godina odredili smjer ljudske povijesti i uspjeli kontrolirati, orobiti i opljačkati ne samo nacije nego i cijele civilizacije, te postati pošast cijelom čovječanstvu. Danas predstavljaju ne samo prijetnju civilizaciji, već su debelo odmakli na putu da istrijebe najbolju vrstu prirode, Bijelu rasu, te da rasno pomiješaju i porobe cijelo čovječanstvo.

Gdje je i kada judaizam doživio svoj početak?

Odgovor na oba pitanja – gdje i kada – je neodređen i izgubljen u mitovima i magli antičke povijesti. Židovi se nikad nisu zamarali s time da precizno otkriju svoje rane početke. Pošto su majstori obmane, oni su rađe prisvojili neke mitske bajke o Abrahamu, Izaku i Jakovu, priče koje bi bile sramota za neke druge narode i za koje nema apsolutno nikakve podloge u povijesnim činjenicama. (Ponovno pročitajte Poglavlje 10, u prvoj knjizi iz Vječne religije prirode, "Stari zavjet".) Proučavajući varalačku povijest tog čudovišta, došao sam do istog zaključka do kojeg sam došao i kod kršćanske priče o Kristu, a to je: Ne postoje nikakvi povijesni dokazi da su židovski likovi poput Isusa Krista, Abrahama, Izaka, Jakova ili čak Mojsija ikad postojali. Sve što imaju je snažna propaganda koju su bacali na nas poput gnojiva. Pošto su im priče tako nevjerovatno bizarne, u takve idiotske bajke bi mogla povjerovati samo neuka naivčina.

Ono što možemo dokučiti je da Židovi potječu od bande ubojica i lopova, iz područja oko Palestine na Bliskom istoku, koje je od pamtivijeka bilo raskrižje trgovačkih putova. Tamo su razvili svoju privrženost i plemensku odanost koja se kasnije iskristalizirala u rasnu religiju. Kao i kod svih lopova i gangstera, ta odanost i privrženost su bili bazirani na strahu, na potrebi za samoočuvanjem i na zajedničkoj opasnosti od njihovih neprijatelja.

Svatko tko nije bio dio tog ekskluzivnog kriminalnog bratstva je bio njihov neprijatelj. A pošto su ih gotovo svi prezirali, bojali ih se i mrzili ih, čitav svijet je njihov neprijatelj kojeg treba prevariti, opljačkati, pokoriti i/ili uništiti.

To je postala osnova židovske religije – strah i mržnja, nasuprot cijelom svijetu kao njihovom grupnom neprijatelju.

Koliko god vam se zlokobno činila takva osnova za izgradnju religije, začudo uspjela je opstati 5.000 godina. U međuvremenu, evolucijom su ti kriminalni insekti postali još opasniji, smrtonosniji i učinkovitiji. Također su postali i strašno organizirani na svjetskoj razini kao niti jedna druga rasa na ovome svijetu. Oni su danas glavna sila današnje civilizacije, sila koja kontrolira svjetske vlade, financije, kulturu (ili ono što je od nje ostalo), obrazovanje, odlučuju o tome koje će se "vijesti" emitirati a koje ne. Danas manipuliraju ne samo nacijama već i cijelim rasama (poput Bijele rase) i to tako učinkovito kao što farmer manipulira svojim stadom ovaca ili koza. U stvari, Židovi sve nežidove nazivaju gojima, što u pogrdnom smislu znači stoka.

Jedno od najvećih židovskih postignuća je stvaranje religije koja se dokazala kao najpodobnijom za njihovu parazitsku prirodu i jako učinkovitom za razvitak njihovih osobina koje im je priroda usadila. Oni su doslovce paraziti kojima je religija omogućila napredak i razvoj parazitskih osobina do najvišeg stupnja.

Kao paraziti Židovi postoje već duže vrijeme. Oni nisu previše kreativni ali imaju sposobnost opažanja, kopiranja i prilagođavanja običaja, tradicija i vjerskih rituala naroda i civilizacija na čiji teret žive. To uključuje većinu bijelih civilizacija kroz povijest. Ali Židovi su čak i gori od parazita. Oni su poput raka u tijelu naroda i civilizacija u koje se uspiju infiltrirati, te na kraju ih unište. Postoji cijeli popis takvih bijelih civilizacija u povijesti, počevši od Egipćana. Zatim su zarazili Babilon, Perziju, Grčku, Rim a da ne spominjemo i brojne nebijele nacije poput Indijaca i brojne muslimanske nacije. Iz Rima su se širili trgovačkim putovima prateći pobjede rimske vojske, sve dok nisu infiltrirali i zarazili sve bivše pogane bijele nacije Europe. Širenjem kršćanstva (židovska izmišljotina i ogranak judaizma) brzo su uspjeli steći kontrolu nad financijama, trgovinom, religijom i vladom bijelog čovjeka u rastućim Europskim bijelim nacijama. Tu kontrolu imaju još i danas.

Već sam rekao da Židovi nisu previše kreativni ali imaju sposobnost usvojiti sve što je korisno iz svojih nacija-domaćina. Od nijedne druge nacije nisu toliko naučili koliko od prve velike bijele nacije koju su gurnuli niz provaliju rasnog križanja – Egipćane.

U biti, svaki koncept koji je strukturirao njihovu parazitsku religiju izvorno su izmislili Egipćani. To uključuje i dugačak popis ideja koje čine temelje njihove vjere: a) ideja o “duši”, b) ideja o “vječnom životu”, c) ideja o “bogovima”, dobrim i zlim d) ideja o “jednom bogu” (Ehnaton), e) ideja o žrtvovanju i molitvama kako bi ugodili bogu ili bogovima, f) ideja o krštenju (čišćenje ritualnim pranjima), g) ideja o izgradnji ogromnih hramova u čast njihovih bogova, h) obrezivanje novorođenčadi i broja druga uvjerenja, običaji i rituali, uključujući ideje o raju i paklu.

Ustvari, za vrijeme njihovog dugog boravka u Egiptu, židovska se religija uspjela dokraja oformiti i dobiti strukturirani oblik.

Koliko je Židova u svijetu? Židovi tvrde (gojima) da ih je oko 20 milijuna. Ali ta brojka nema smisla iz dva razloga: a) Židovi su rođeni lažljivci, b) za razliku od kršćana, muslimana, mormona itd., Židovi su kroz povijest uspješno sprječavali prebrojavanje svojih članova i to su čak učinili sastavnim dijelom svoje religije. To su činili kako bi zbunili i u isto vrijeme umirili goje, govoreći im da su oni samo mala grupa religioznih ljudi (ha!ha!) i da nisu nikome prijatna. Da li oni u tajnosti znaju pravu brojku, možemo samo nagađati, ali pošto su jako detaljniji u proučavanju i kontroliranju ljudi, rekao bih da ne samo da znaju točnu brojku, već znaju i gdje se svaki od njih nalazi. Točnu brojku mogu samo pretpostaviti ali u usporedbi sa svjetskom populacijom od 5,3 milijarde ljudi, sumnjam da ih je samo 20 milijuna. Moja pretpostavka je da ih je oko 80 milijuna, no dok bijeli čovjek ne vrati kontrolu nad svojom sudbinom i statistikom, možemo samo nagađati. Od tog trenutka također možemo biti sigurni da će im se broj rapidno smanjiti. Pošto su parazitska rasa, pustiti ćemo da priroda ide svojim tokom i da sami propadnu što prije.

S pozitivne strane mi iz Kreativističkog pokreta Židovima priznajemo slijedeće: a) iako su protuprirodni što se tiče njihovih pogleda i životnog stila, strogo se pridržavaju jednog zakona prirode – preživljavanje njihove rase im je na prvom mjestu. b) Prakticiraju rasnu odanost fanatično kao niti jedna druga rasa u povijesti. c) Nitko nije uporan kao oni. Njihova strpljivost, upornost i ustrajnost za dobrobit svoje rase se ne može mjeriti sa niti jednim drugim narodom i pomogla im je da opstanu već tisućama godina. d) Usavršili su rasni timski rad do stupnja profinjene umjetnosti. e) Pragmatični su realisti.

S negativne strane, Židovi su: a) najveći ljudski paraziti. Nekreativni su, nekulturni i nisu sposobni izgraditi svoju naciju, državu niti civilizaciju. Oni su poput napasti, priroda ih je osudila na preživljavanje tako da se hrane drugim narodima, produktivnijim rasama a naročito Bijelom rasom. b) Pošto nisu kreativni, oni su uništavači kulture te poput raka proždiru svoje nacije-domaćine i narode kojima su na teret i kojima se hrane. c) Okrutni su, podli, izdajnički i pokvareni. Oni su najveći svjetski lažljivci i vrhunski prevaranti. d) Oni su pošast čovječanstva i najgori neprijatelj kojeg je Bijela rasa ikad susrela i još uvijek su najveća napast današnjice s kojom se moramo nositi.

Kako kod bilo, mi iz Kreativističkog pokreta smo naučili neprocjenjivu lekciju iz povijesti Židova a to je: Religija je snažno oružje za preživljavanje rase i uz rasnu religiju pravilno usklađenu sa sljedbenicima, ništa nas ne može pobijediti.

Nažalost, Bijela rasa dosad nije imala takvu religiju. Antičke religije klasičnih bijelih civilizacija poput Egipćana, Grka i Rimljana su u najboljem slučaju bile bezazlena praznovjerja koja nisu imala apsolutno nikakve rasne vrijednosti, te nisu bile od koristi za očuvanje i zaštitu rase. Ustvari, pošto su Egipćani bili strašno podložni služenju i ugađanju izmišljenim duhovima, tratili su svoje vrijeme i energiju na izgradnju hramova, kipova i piramida u čast svojim bogovima i božjim poslanicima, faraonima.

Židovi su onda u prvom stoljeću došli na sjajnu ideju. Izmislili su suicidalnu religiju za rimsku civilizaciju i cjelokupnu Bijelu rasu. Njihov ogroman uspjeh je zabilježen u Kreativističkom vjerovanju 43. u Bibliji bijelog čovjeka, stoga nema potrebe da to ovdje

ponavljam.

Dovoljno je reći da je Bijela rasa, zahvaljujući tom židovskom otrovu, sada vrsta koja umire. Potrebno je hitno reagirati. Rješenje za židovski otrov je KREATIVIZAM i zato trebamo uvjeriti naše bijele rasne drugove da je to ono što je bijelom čovjeku neophodno za preživljavanje, i to još od vremena drevnih Egipćana.

Judaizam vs. Kreativizam – Usporedba

Kako bismo potvrdili naše navode, nudimo vam usporedbu Judaizma i Kreativizma.

Temelji vjere:

- a) JUDAIZAM je utemeljen na priči da su Židovi rasni i plemenski potomci Abrahama, Izaka i Jakova koje je “Bog” (izmišljen koncept kojeg su pokrali od Egipćana) izabrao za svoje miljenike i koji su iznad svih drugih. Koncept da su oni “izabrani Božji narod” je tjerao Židove naprijed da ustraju kroz povijest i taj koncept je više zaslužan nego bilo koji drugi izmišljeni koncept u njihovoj religiji.
- b) KREATIVIZAM je utemeljen na vječnim zakonima prirode, na povijesnom iskustvu, na logici i zdravom razumu. Mi vjerujemo da je Bijela rasa najbolja kreacija prirode, njezino najveće ostvarenje i da je priroda Bijeloj rasi podarila inteligenciju i kreativnost kakvu nije niti jednom drugom narodu. Sa Bijelom rasom se također ne može nitko mjeriti u sposobnosti izgradnje kultura i civilizacija, u organizaciji i upravljanju, znanosti, tehnologiji, arhitekturi, umjetnosti, glazbi i književnosti, te brojnim drugim civilizacijskim i kulturnim segmentima. Dok Židovi proklamiraju da su “od Boga izabrani”, što je izmišljen koncept, mi za vjerovanje da smo vrhunac prirodne kreacije imamo neoborive dokaze.

Knjige koje tvore osnovu religijskih uvjerenja

Judejska religija se temelji na nekoliko osnovnih knjiga. Kronološkim redom to su: 1) Stari zavjet, 2) Talmud, 3) Komunistički manifest i Kapital Karla Marxa, 4) Protokoli sionskih mudraca.

Od svih navedenih, Talmud je najsvetija knjiga. Obrađuje sve aspekte židovskog života uključujući pravo, običaje, religiju i svaki drugi detalj. (pogledajte Poglavlje 9, “Pet osnovnih knjiga”, iz prvog dijela Vječna religije prirode)

Osnovne knjige Kreativizma su Vječna religija prirode, Biblija bijelog čovjeka i Zdrav život.

Te knjige nude Bijeloj rasi ne samo ciljeve i smjer za preživljavanje, širenje i napredak, već i filozofiju života i boljitka za narednih milijun godina. Pošto smo taj dio detaljno objasnili u našoj prethodnoj literaturi, nema potrebe da to sad ovdje ponavljamo.

Osnovni ciljevi

Ciljevi judaizma. Židovi su rođeni paraziti i njihova im judejska religija nalaže da žive na račun produktivnih naroda svijeta, posebice Bijele rase. Njihov ultimativni cilj je, kako je navedeno u Talmudu, potkopati sve goje, izmiješati ih i porobiti, učiniti svakog Židova kraljem a svakog goja njegovim slugom. Nadalje, njihov cilj je da Židovi steknu kontrolu nad svim zlatom, novcem i bogatstvima svijeta, a sa glupim smeđim križancima kao njihovim slugama i

robovima.

Ciljevi KREATIVIZMA su: 1) Preživljavanje, širenje i napredak isključivo Bijele rase. 2) Skinuti parazitske Židove i ostale obojene napasnike sa naših leđa i pustiti ih da se sami brinu o sebi. 3) Pošto se Židovi i ostale obojene rase ne mogu same prehranjivati i natjecati sa prosvijetljenom Bijelom rasom, njihov broj će se smanjivati i na kraju će propasti. 4) Prakticirajući Eugeniku unaprijediti gene Bijele rase. 5) Obnoviti zemlju i okoliš planete Zemlje. 6) Ovaj planet naseliti isključivo Bijelom rasom. 7) Izgraditi bjelji i sjajniji svijet.

ZAKLJUČAK

Otvoreno ćemo reći da smo za strukturiranje vlastite rasne religije naučili više iz judaizma nego iz bilo koje druge religije i to ne skrivamo. Razlog je jednostavan: Ako je rasna religija poput judaizma očuvala parazitsku rasu više od 50 stoljeća i pomogla joj da stekne kontrolu nad svijetom, onda zamislite što bi slična rasna religija mogla učiniti za veliku Bijelu rasu. Potencijal je beskrajn i samo je nebo granica.

Upravo smo to učinili sa Kreativizmom – namjerno, logično i detaljno. Napokon činimo ono što su Egipćani trebali učiniti prije 5.000 godina – strukturiramo rasnu religiju za Bijelu rasu. Naše zlatno pravilo je slično Židovskom: što je dobro za Bijelu rasu – to je najveća vrлина, što je loše za Bijelu rasu – to je najveći grijeh.

Ali tu svaka sličnost završava. Dok su Židovi vječni paraziti, osuđeni od prirode da vječno žive na račun drugih rasa ili u suprotnom da izumru, mi, Bijela rasa, smo totalno drugačiji. Mi ne trebamo drugu rasu kako bi opstali i napredovali; zapravo bi nam bilo tisuću puta bolje da ovaj svijet potpuno očistimo od svih inferiornih obojenih rasa, uključujući i Židove.

Imamo i drugih prednosti nad Židovima. Inteligentniji smo, kreativniji, poduzetniji i produktivniji od Židova (i drugih obojenih rasa). Brojčano smo višestruko jači od parazita. Očišćeni od rasnog zagađenja, prepušteni svojim sredstvima i kulturi, uz pomoć našeg programa za rasno unapređivanje i eugeniku, vrlo brzo ćemo uspjeti izgraditi stvarni raj na Zemlji. I to je, zapravo, naš krajnji cilj.

Knjiga I – Komparativne religije Treći dio – Kršćanstvo

Prijevara o duhovima na nebu je pronašla svoju ultimativnu manifestaciju u židovskom kršćanstvu.

Fundamentalne premise kršćanstva se temelje na lancu fiktivnih apstrakcija, koje, pojedinačno ili zbirno, tvore bizarnu noćnu moru koja je uvreda čovjekovom intelektu. Te izmišljene fantazije idu ovako.

Postoje duhovi na nebu – negdje, bilo gdje, svugdje – koji kontroliraju naše živote, koji kontroliraju sve što se događa i koji kontroliraju svemir. Ti su duhovi sveprisutni, stalno gledaju preko naših ramena, sve bilježe, svaku našu riječ i svako djelo. I to ne samo riječi i djela već se i svaka naša misao bilježi u tom super-računalu na nebu.

Zamislite koliku količinu podataka Židovi imaju u svom super-računalu u Tel Avivu! Ali to je ništa naspram super-duper računala na nebu koji bilježi svaku riječ, djelo i misao 5 milijardi ljudi, da ne spominjemo i sve smeće pohranjeno na tom računalu koje se tiče onih koji su već umrli, ali još čekaju "Sudnji dan". Nije čudo da se tamo visoko na nebu stalno događaju kratki spojevi i sijevaju munje.

Fantazija se nastavlja. Kada umremo, sve to nakupljeno smeće će nam baciti u facu. Odgovarat ćemo za svaku izrečenu riječ, djelo i misao! Ako ste samo imalo zaobišli pravila ili učinili par pogrešaka, biti ćete osuđeni na goruću jamu. A pošto nitko nije savršen, pogodite gdje će 99% nas završiti. Možda bude nekoliko iznimaka, poput Jerry Falwellsa koji je pokorno i ponizno služio Božjim izabranicima. Ali nikad ne možete biti sigurni, pa čak ni Jerry Falwell, Papa ni Billy Graham. Tko zna kakve su se zle misli motale po njihovim malim, izopačenim umovima. Čak je i Jimmy Carter priznao da je i on ponekad “žudio”.

Zabilješke ne vode svi duhovi na nebu. To čine samo “dobri momci”. Duhovi dolaze u raznim oblicima i veličinama i nisu svi duhovi dobri, bar ne u očima “Svetog pisma”. Kao što u filmovima uvijek postoje dobri i loši momci, tako i visoko na nebu također postoje dobri i “loši” duhovi. Nose imena kao Sotona, Lucifer, Vrag i mnoga druga imena. On je glavna zvjerka, ali nije jedini. U kršćanskim propovijedima o paklu možete čuti o “Sotoni i njegovim miljenicima” i svašta drugo.

Najzanimljiviji aspekt te cijele izmišljene priče je: dok u filmovima nakon borbe između dobrih i loših momaka obično pobjede dobri momci, koji unište loše momke i njihove miljenike, to nije slučaj u visinama. Tamo borba traje i traje. Iako je Gospodin (dobar momak) svemoguć i onako je kako on kaže (ipak je on sve stvorio), nikako ne može izboriti pobjedu nad lošim momkom. Gospodin i Lucifer se sad navodno bore već 6.000 godina i još nikamo nisu dospjeli. Dobro, ne baš nikamo. Sotona pobjeđuje, budimo realni. K Sotoni u goruću jamu dolazi oko 99% ljudi. Očito dobri momci ne pobjeđuju u Priči o Duhovima na Nebu. Kao što je Leo Durocher znao reći, “dobri momci završavaju posljednji.”

Da li vam se to čini kao priča koja ne drži vodu? Meni da, ali istu priču ipak možete čuti u više od 200.000 kršćanskih crkava (samo u Sjedinjenim Državama). Iz tjedna u tjedan ju propovijedaju stotine tisuća svećenika. Njihove verzije se možda malo razlikuju ali srž je ista, Evanđelje, Božja riječ i šta god. Tu idiotsku priču ne šire samo kršćanske crkve nego ih u zadnje vrijeme puno učinkovitije (i profitabilnije) šire elektronske varalice preko židovske televizijske mreže.

Ali tu priča ne završava. Zapravo se Gospodin i Sotona super slažu, kao američka vlada i ruski komunisti. (Pročitajte ponovo Kreativističko vjerovanje 50. – “Opservacije o vragu i paklu” u Bibliji bijelog čovjeka.) Glavni negativac ne prolazi kroz muke. Sotona i Bog se dobro provode, igraju igre s nama jadnim grešnicima, natječu se tko će postići veći rezultat a pobjednik se već unaprijed zna – to je Sotona. Gubitnici smo zapravo mi, jadni grešnici. Mi smo ti koji ćemo biti mučeni u gorućoj jami. Kakva je to samo odvratna komora za mučenje. Milijarde ljudi će se pržiti u njoj, trpjeti bolove i škrgutati zubima zauvijek. Bez predaha, bez pomilovanja, bez “time-outa”, bez godišnjih odmora. Samo vječna patnja, 24 sata na dan, 365 dana u godini.

Što o tome misli dragi Gospodin? Pa, on misli da je to odličan sport. Ipak ga je on i osmislio, te namjerava zauvijek održavati tu komoru za mučenje. Očito je on namjerno želio poslati milijarde ljudi u tu vatrenu komoru za mučenje i vraški ih izmučiti, inače ni ne bi izmislio takav sadistički pakao, zar ne?

Otkud takva bizarna mentalna noćna mora? Kako su milijarde ljudi nasjele na takvu foru i u isto vrijeme bile voljne izdvajati 40 milijardi dolara godišnje samo u Sjedinjenim Državama na održavanje te kobne zamke za svoju djecu, svoje potomke?

To je duga priča koja pretpostavljam počinje sa Egipćanima, prvom pravom velikom bijelom civilizacijom. Egipćani su bili iznimno inteligentni. Živjeli su u plodnoj dolini Nila i tisućama godina (više ili manje) bili zaštićeni od prodiranja uljeza sa sve četiri strane. Tako su dobili puno vremena da razviju svoju kulturu i civilizaciju. To su i učinili. Njihova civilizacija je opstala oko tri tisuće godina, duže od svih drugih civilizacija. Propali su nakon trovanja gena križanjem sa inferiornim crnim Nubijsima sa juga.

Dok se miješanje bijele Egipatske rase može smatrati pobjedom inferiornih, ono im nije nametnuto izvana nego su to križanje sami započeli. To je zapravo osvajanje najgore moguće vrste, koje je bijeloj Egipatskoj rasi potpisalo smrtnu presudu. To je rezultat gluposti i

kriminalne nemarnosti, jer nisu uspjeli shvatiti: a) dragocjenu vrijednost njihovih rasnih gena, b) kako zaštititi svoje gene od križanja i rasnog trovanja. To se može smatrati jednom od najvećih tragedija u povijesti.

Njihovu religiju također možemo djelomično kriviti za tu tragediju. Nijedna druga bijela kultura antičkih civilizacija nije bila toliko opsjednuta "duhovnim" svijetom i zagrobnim životom. Egipćani u svojoj 3.000 godina dugoj povijesti su zapravo zaslužni za skoro svaki izmišljeni koncept i apstrakciju iz kojih je kasnije proizašlo kršćanstvo. Te sam koncepte već naveo pod judaizmom, ali smatram da ih je važno ponoviti. To su: a) ideja o "duši", b) ideja o "vječnom životu", c) ideja o "bogovima", d) ideja o "jednom bogu" (Ehnaton), e) ideja o žrtvovanju i molitvama kako bi ugodili bogu ili bogovima, f) ideja o krštenju (čišćenje ritualnim pranjima), g) ideja o izgradnji ogromnih hramova u čast njihovih bogova, h) obrezivanje novorođenčadi i broja druga uvjerenja, običaji i rituali, uključujući ideje o raji i paklu. Druga faza je židovska infiltracija u egipatsku domenu. Nekreativni Židovi su bili ipak dovoljno mudri da kopiraju većinu egipatskih koncepata, malo ih prilagode i usade ih u svoju plemensku religiju, religiju koja se pokazala vrlo pragmatičnom i koja je uvelike pomogla Židovima.

Treća faza u evoluciji kršćanstva se događala u srcu Rimskog carstva. Dok je Rimsko carstvo bilo na vrhuncu u prvom stoljeću nove ere, osvojili su malu Judeju, jednu od mnogih osvojenih pokrajina. Kada su se Židovi počeli buniti i raditi nereda, car Vespazijan je poslao generala Tita da uguši pobunu. To je i učinio u opsadi koja je trajala manje od dvije godine. U tom procesu srušio je Jeruzalem sa zemljom, što je bila uobičajena praksa u to vrijeme.

Ali Židovi su se pokazali čvršćim orasima nego što su ih Rimljani smatrali. Dok su pokušavali "asimilirati" malu provinciju i sami su ustvari progutali rasni otrov, što je povijest kasnije pokazala. Židovi nisu pokorili Rimljane borbom niti oružjem, naprotiv, bili su toliko slabiji u tim domenama da nisu uopće imali šanse. Umjesto toga oni su koristili svoja najsmrtonosnija oružja – religiju, propagandu, prijevaru i intrigu – u čemu su najbolji i dan danas. Ukratko, koristili su se "M" bombom – mentalnom bombom i to vrlo uspješno. Kršćanstvo je bilo njihovo najmoćnije oružje a Pavao iz Tarza je bio začetnik te urote. Židovi su nekoć snažnim i ratobornim Rimljanima uspjeli prodati pogubnu religiju kojoj su pacifizam, samoodricanje i autodestruktivnost bile glavne osobine. Ukratko, pretvorili su nekoć agresivne, moćne Rimljane u kaotičnu masu cmizdravih slabića.

Kako su to uspjeli učiniti? Marcus Eli Ravage, najlukaviji Židov 20-og stoljeća se voli hvaliti s tom pričom koju zna bolje nego ja. (Ponovno pročitajte Kreativističko vjerovanje 43. – "Priznanje jednog Židova" u Bibliji bijelog čovjeka).

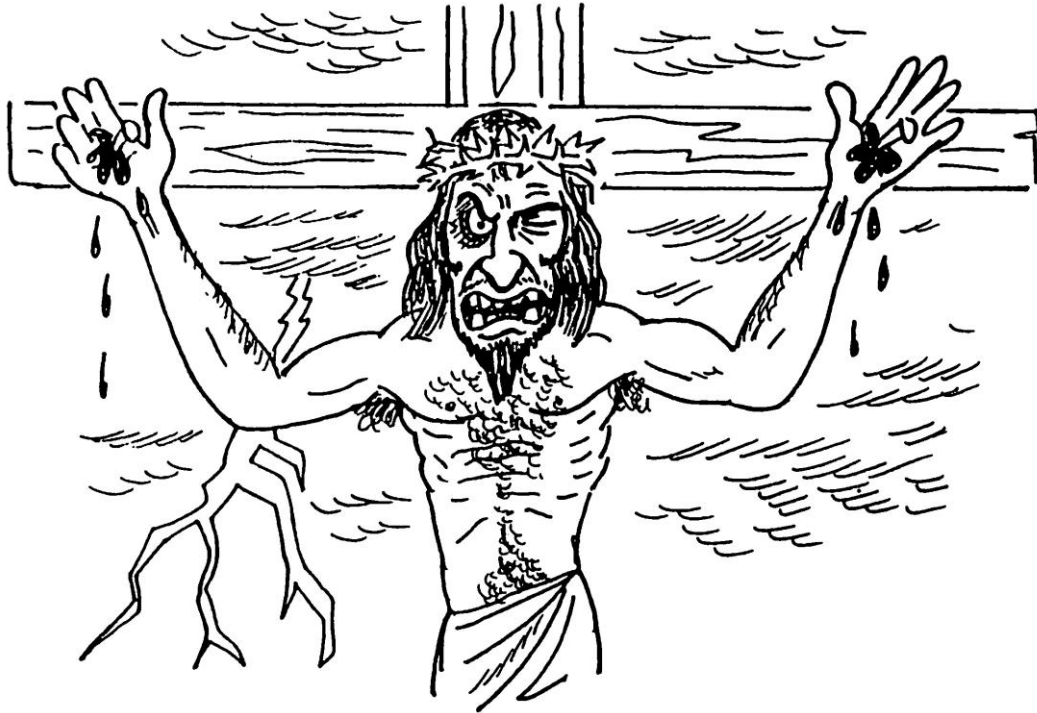
Osnove kršćanstva.

Kršćanska religija se temelji na ključnom liku kojeg zovu Isus Krist, polu-čovjek/polubog, koji je navodno postojao od 1-33. god. nove ere. Ali nema niti jednog dokaza koji bi podržao ovu izmišljenu priču. Iako su Grci i Rimljani u to doba bili iznimno pismeni i školovani, niti jedan književnik, povjesničar niti pjesnik tog doba nije ništa zapisao o njemu i događajima vezanim uz njega navedenim u Novom zavjetu. To se sve bazira na pričama iz "Evandjelja" Mateja, Marka, Ivana i Luke za koje također nitko od tadašnjih književnika nije čuo, a kamoli ih vidio ili nešto zapisao o njima. Povijesne "činjenice" koje se spominju u evandeljima su uzete iz nekih već postojećih bajki i sastavljene kao izvorni tekstovi. Priča o razapetom "spasitelju" se pojavljuje u 16 religija i sada se reciklira po 17-i put.

Otkud potječu suicidalne ideje usađene u kršćanstvo? Nema misterije po tom pitanju jer odgovor na to znamo. Na obalama Mrtvog mora živjela je mala židovska sekta Eseni. Njihov junak je bio "Učitelj pravednosti" koji je propovijedao život u komunama, samoodricanje a odbacio brak i obiteljski život. Što je još važnije, Eseni su učili i prakticirali pacifizam i propovijedali su sve samoubilačke ideje koje postoje (poput 'prodaj sve što imaš i daj siromašnima', 'okreni drugi obraz', 'voli svog neprijatelja', 'ne sudi') i to najmanje jedno stoljeće prije nego se Krist navodno rodio. Podli i lukavi Pavao iz Tarza (kasnije kršćanski sv. Pavao)

je u njihovim učenjima vidio sjeme za religiju koja će se moći iskoristiti za uništenje ponositih i uobraženih Rimljana. Već smo naveli koliko je uspješan bio i kako su lako Rimljani zagrizli otrovni mamac.

Židovi se nisu u najluđim snovima nadali da će doživjeti takav uspjeh. Rim se srušio i nastupilo je 1.300 godina Mračnog doba. Židovski otrov još uvijek teče žilama i umovima milijuna bijelih kršćana. To je ključ židovske dominacije, maltretiranja i pljačkanja Bijele rase koja si dopušta takvo trovanje.

"MOJ OTAC KAŽE DA MORAM PROĆI KROZ
OVAJ GLUPI PROKLETI SUD KAKO BIH SPASIO
SVE VAS GREŠNIKE OD ODLASKA U PAKAO.
ALI NEMOJTE SE SMIJATI. NAKON TRI DANA
MIROVANJA PONOVO ĆU ODLETJETI NA
NEBO, A VI PROKLETI, TRULI GREŠNICI ĆETE
SVEJEDNO BITI PRZENI U PAKLU. TO MI
ZOVEMO KRŠĆANSKOM LJUBAVI."

Kršćanstvo vs. Kreativizam – Usporedba

A. Osnovni ciljevi

KRŠĆANSTVO – “Spasenje” ljudskih “duša” od pakla u zagrobnom životu jer Bog jako voli ljude. Zašto je onda Bog koji je stvorio ljude, stvorio i pakao u koje će ih poslati, nije nikad objašnjeno. Nakon što je taj isti dragi Bog “žrtvovao” svog jedinog sina na križu da pojača program “spasjenja”, taj program mu je također mizerno propao, što također nije nigdje zadovoljavajuće objašnjeno.

Kršćani smatraju da je ovaj život u stvarnom svijetu samo priprema za “život nakon smrti” i da nema prave vrijednosti.

KREATIVISTIČKI osnovni ciljevi su: a) Preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase, b) Zdrav razum u zdravom tijelu, zdravom društvu i zdravom okolišu, c) Izgradnja novog, bjeljeg i sjajnijeg svijeta.

B. Glavne knjige

KRŠĆANSTVO se temelji na: a) STAROM ZAVJETU, koji je zapravo izmišljena povijest židovske rase (Izraelićana) i opis Jahvine ljubavne afere sa tim parazitskim plemenom Semita. Ne postoji niti jedan dokaz koji bi podržao tu izmišljenu “povijest”, kao što ne postoje niti znanstveni dokazi o navodnoj kreaciji svijeta u 6 dana prije 6.000 tisuća godina. Stari zavjet čini 75 posto “Svete Biblije” a niti jednom ne spominje Isusa Krista. b) U NOVOM ZAVJETU su glavni Isus Krist i priče o njegovom životu. On je navodno živio od 1-33. godine ali ni jedan povijesni dokaz ne potvrđuje niti ovu priču. Kristova učenja je propovijedao mali religijski kult Eseni, koji su živjeli stoljeće prije Krista.

KREATIVIZAM – se bazira na tri osnovne knjige: a) VJEČNA RELIGIJA PRIRODE – iznosi temelje religije KREATIVIZMA, b) BIBLIJA BIJELOG ČOVJEKA – nadograđuje se na prvu knjigu i uvodi ideju zdravog života – programa za postizanje izvrsnosti u zdravlju i načinu življenja. c) ZDRAV ŽIVOT – detaljno objašnjava program – uključujući detalje o prehrani, postu, vježbanju, okolišu i eugenici u 14 točaka.

C. Temeljna vjerovanja su bazirana na:

KRŠĆANSTVO – vjerovanja se temelje na nadnaravnom. Stvarni svijet je manje važan dok se sva važnost daje izmišljenom raj i paklu u zagrobnom životu. Radi se o kolekciji praznovjerja, mitova i fantazija koja je posebno primamljive lakovjernima i naivnima a smiješna informiranim, razumnim ljudima.

KREATIVIZAM – vjerovanja se temelje na stvarnosti – na vječnim zakonima prirode, životu i boljitku Bijele rase na planeti Zemlji. Temelje se na povijesnim podukama i na zdravom razumu.

D. Rasni stavovi

KRŠĆANSTVO – promiče ideju da smo svi jednaki u očima Božjim (osim Židova koji su mu miljenici) i da je zato rasno miješanje baš super. Također, manje sretnima (crnčugama i obojenim rasama) dugujemo sve što imamo. Trebali bismo ih voljeti, ulaziti u brakove s njima, hraniti ih i udomljavati. (Prodaj sve što imaš i daj siromašnima).

KREATIVIZAM – zauzima potpuno drugačiji stav sa rasnog gledišta. Mi slijedimo Zakone prirode koji jasno nalažu: pobrini se za svoje. KREATIVIZAM smatra rasno miješanje najvećim užasom i ne smatra Židove za “izabrani božji narod”. Naprotiv Židove kategorizira kao najupornijeg parazita čovječanstva i smatra ga najvećom katastrofom za Bijelu rasu. Naše ZLATNO PRAVILO glasi: što je dobro za Bijelu rasu – to je najveća vrlina, što je loše za Bijelu rasu – to je najveći grijeh.

* * * * *

Kršćanstvo je filozofija urođenih gubitnika.

* * * * *

Malo bi Bijeloj rasi značilo da naslijedi planetu Zemlju ako će naslijediti hrpu zatrovanog smeća.

* * * * *

Mračno doba europske civilizacije je bilo najgore kada je židovsko kršćanstvo bilo na vrhuncu.

* * * * *

Duhovi na nebu: neviđeni, nečujni, nepoznati, nestvarni.

Knjiga I – Komparativne religije

Četvrti dio – Katoličanstvo - Rimsko

Jedna od najstarijih i najstabilnijih kolektivnih struktura je Rimokatolička crkva. Ona je također jedna od najstarijih i najvećih franšiza današnjice. Središte joj je u Vatikanu.

Kao sredstvo prijevare provlači se već dvije tisuće godina jer su joj vrlo dobro strukturirane organizacijske linije omogućile da raste i da opstane svih tih stoljeća. Postala je kalup za tisuće sekta, kultova i religija koje su njezini ogranci, te koje i danas djeluju i šire se pod okriljem kršćanstva. Rimokatolička crkva je bila, i još uvijek je, izvor svih tih raštrkanih kršćanskih sekta iako će malo njih priznati tu povijesnu činjenicu. Baš suprotno, većina tih kršćanskih imitacija osuđuje Katoličku crkvu, vodi ratove s njom a neke su je čak proglasile Sotonskom crkvom.

Koje je porijeklo Rimokatoličke crkve? Kako bi odgovorili na ovo pitanje, vraćamo se na Esene, malu židovsku sektu koja je živjela u okolici Qumrana, na obalama Mrtvog mora, u prvom stoljeću prije Krista pa do prvog stoljeća poslije Krista. Eseni su širili većinu suicidalnih učenja koje je navodno iznio izmišljeni Isus Krist u svojoj Propovijedi na gori, a koja su postojala prije njega više od stoljeća. Njihov idealni vođa je bio Učitelj pravednosti, živjeli su u celibatu, komunama, bili su pacifisti, svega se odricali, voljeli svoje neprijatelje i slijedili mnoštvo drugih pravila koja su pripisana Isusu Kristu, svetom guruu Rimokatoličke crkve. Izuzetno je važno naglasiti da su uz takva suicidalna učenja, koja su bila temelj njihove religije, Eseni uspjeli opstati svega dva stoljeća.

Tijekom prvog stoljeća nove ere je podmukli Židov, Pavao iz Tarza (kršćanski Sv. Pavao) došao na ideju kako uništiti tada vrlo moćno i uspješno Rimsko carstvo te pretvoriti plemenite iiskusne rimske ratnike u pacifističke gubitnike. Primijetio je kako su ideje Esena bila vrlo privlačne siromasima, neukima, nekompetentnima i jadnicima. Pošto je Rim tijekom prvog stoljeća imao mnogo robova koji su se uklapali u tu kategoriju, Pavao je imao plodno tlo za svoje sjeme. Sa svojim kolegama Židovima je počeo širiti pogubna učenja Rimskim carstvom sa velikom gorljivošću i oduševljenjem. Žar koji je rasplamsavao tu gorljivost je bila želja za odmazdom – mržnja i osveta zbog rimske pobjede nad Jeruzalemom, židovskim svetim gradom, i njegovo uništenje 70-72. godine.

SAUL I NJEGOVA ŽIDOVSKA KOHORTA, U ŠIRENJU SVOJIH SUICIDALNIH UCENJA MEĐU RIMSKIM OTPADNICIMA I NEZADOVOLJNOM POPULACIJOM.

Prvi kršćani su većinom bili preobraćeni Židovi, te nezadovoljni jadnici iz tadašnje robovske populacije Rima. Ali do kraja drugog stoljeća kršćani su počeli primjenjivati učinkovita organizacijska pravila koja su Rimljani koristili u svojim vojnim i političkim strukturama, i tako je kršćanstvo uzelo maha. Tek kada su uspjeli regrutirati pokvarenog i okrutnog rimskog cara Konstantina, kršćanstvo je 312. godine postala glavna vjera carstva, te je uspjelo preživjeti do dana današnjeg. Zapravo, kršćanstvo je postalo glavna sila koja je određivala povijest Bijele rase tijekom posljednjih 17. stoljeća, te je bilo uzrok mnogobrojnih ratova između nacija i frakcija Bijele rase, od kojih je Tridesetogodišnji rat (1618.-1648.) bio najdestruktivniji u europskoj povijesti.

Kršćanstvo je također bilo i glavno židovsko oruđe za obmanjivanje umova goja i za stjecanje svjetske dominacije i moći. Pošto sam već ispričao ovu priču u poglavlju o judaizmu i kršćanstvu, a posebno u gorljivoj analizi Marcusa Eli Ravage-a, neću sada to ponavljati.

Rimokatolička hijerarhija je do Srednjeg vijeka (poznatijeg i kao Mračni vijek) postala glavna struktura moći u svijetu zahvaljujući svojoj nefleksibilnoj i netolerantnoj dogmi, učinkovitoj organizacijskoj strukturi i fanatičnoj agresivnosti.

Rimokatolička crkva je osnovana u nekoć slavnom kapitolu Rimskog carstva kada se ono počelo raspadati. Ustvari, što je carstvo bilo slabije, crkva je postajala jača a to je uvelike pridonijelo propasti nekoć slavnog bedema civilizacije, baš kako su to Pavao iz Tarza i njegovi židovski spletkaroši i isplanirali. Prema jednoj kršćanskoj priči, Isus je nagovijestio apostolu Petru: "Na ovoj stijeni sagradit ću crkvu svoju," temelj bazilike Sv. Petra u Rimu.

Nadalje, Katolička crkva tvrdi da je Krist odabrao Petra za svog nasljednika, za proroka na zemlji i stoga svetog papu Katoličke crkve. Ništa od toga nije povijesno utemeljeno kao ni priča o Zubić Vili i Djedu Mrazu. Ne postoje autentični povijesni dokazi da su Krist, Petar, Matej, Marko, Luka i Ivan ikad postojali. Ali postoje dokazi da je podmukli Židov, Pavao iz Tarza (kršćanski sv. Pavao) stvarno postojao i da je on smislio i upravljao fenomenalnom zavjerom koja je rezultirala propašću Rimskog carstva.

Bilo kako bilo, do 325. godine kršćanstvo je postalo utjecajna sila s kojom se trebalo

suočiti, pošto ju je car Konstantin prigrlio. Uz njegovu financijsku i političku podršku, kršćanstvo je bilo 'na konju'. Konstantin je iste godine sazvao Prvi nicejski sabor u Maloj Aziji, kada je okupio sve biskupe kako bi sastavili bibliju. Sakupili su sve zapisane mitove, rukopise, pisma i sve druge dostupne spise i sastavili autoritativnu Katoličku Bibliju tijekom perioda od šest mjeseci. Ukoliko se svadljivi biskupi ne bi mogli složiti oko nečeg, car Konstantin bi im zaprijetio svojim vojnicima koji su stajali ispred građevine.

Od tada se kršćanstvo, koje se nalazilo u ekskluzivnom vlasništvu Katoličke crkve, počelo ubrzano širiti. Tijekom svoje vladavine Konstantin je utemeljio Konstantinopol na Bosporu. Kako je Rim propadao a Konstantinopol cvjetao, postao je moćan protivnik autoritetu Rimske crkve. To je rezultiralo Velikim raskolom 1054. godine kada se Istočna crkva odvojila od Rima i postala Grčka pravoslavna crkva koja je imala svog papu i vlastitu vjersku hijerarhiju. Tako je ostalo do danas; ta crkva danas obuhvaća većinu katolika u Grčkoj, Rusiji, Albaniji, Rumunjskoj i općenito u istočnoj Europi. Poznata je i kao Istočna pravoslavna crkva.

U međuvremenu, do 16. stoljeća rimokatoličko svećenstvo zapadne Europe je postalo toliko strašno korumpirano, da se spremala pobuna protiv autoriteta Rimske crkve.

Jedna od najužasnijih zlouporaba položaja koja se prakticirala tijekom Srednjeg vijeka je bila prodaja oprosta za novac od strane svećenika i biskupa. To iznuđivanje je bilo poput dobitka na lutriji. To je u biti bilo ucjenjivanje, izvlačenje novca od lakovjernih ljudi koji su se bojali odlaska u pakao – izmišljenog pakla koji nije ni postojao. Katolička crkva je tako pokrenula odličnu stvar za sebe i izvukla najbolje iz nje. Onog tko bi nešto posumnjao ili pokušao razotkriti to sramotno iznuđivanje novca bi bio proglašen heretikom i snosio posljedice.

Osnovna ideja prodaja oprosta za novac je bila vrlo jednostavna. Mogao si platiti za svoj izlaz iz pakla i kupiti svoje spasenje, svoju ulaznicu za raj. Kako bi se izvuklo što više novaca od lakovjernih, to se odvijalo u fazama.

Biskupi (čak i Pape u slučaju bogatih žrtava) bi nakon dobitka novca, ispisali "oprost" na komad papira, odriješujući žrtvu nekih grijeha ili čak vodeći duše žrtvinih rođaka bliže raju. U svakom slučaju, ispisani su deseci milijuna tih potvrda, malih komadića papira, i prodani za milijarde zlatnika i srebrnjaka. Crkva je otkrila pravi zlatni rudnik kojim su izgradili brojne katedrale, bazilike, crkve i slične građevine. Na taj način su financirali i izgradnju bazilike Sv. Petra u Rimu. Ona je i danas najveća i najukrašenija crkva unatoč činjenici da je izgrađena u razdoblju prije 300 do 400 godina.

Naposljetku, zbog skandala oko prodaje oprosta i drugih zlouporaba položaja te korupcije među svećentvom, u Njemačkoj izbio je revolt kojeg je potaknuo Martin Luther, te je odjeknuo poklič za reformom. Kada su se njemačke vlasti slobodnih gradova ujedinile u protestu protiv Speyerskog sabora (1592.) zabranjujući bilo kakvu reformu, izbila je revolucija koja se uskoro proširila i postala poznata kao Reformacija a njeni sljedbenici kao protestanti.

Od tada, kao što svi znamo, protestantska religija se razdvojila u stotine, zatim tisuće različitih frakcija koje i danas postoje. Ali to je potpuno druga priča, predugačka za prepričavanje u ovom trenutku.

Hijerarhija Katoličke crkve se koristila svim mogućim sredstvima kako bi zaustavila plimu nezadovoljstva, a ta sredstva bila su brojna i moćna. Koristili su se ekskomunikacijom, terorizmom, mučenjem, ratovanjem i vojnom silom kako bi ugušili pobunu. (Ponovno pročitajte Kreativističko vjerovanje 51. "Prstolomac i razapinjač" iz Biblije bijelog čovjeka.)

Kao rezultat tog rascijepa, razne frakcije Bijele rase su vodile bezbrojne vjerske ratove. Najkrvaviji, najokrutniji i najdestruktivniji je bio Tridesetogodišnji rat (1618.-1648.) koji je obuhvatio gotovo svaku europsku zemlju. Osobito je bio razoran za njemačke zemlje koje je ostavio u rasulu. U tom vjerskom ratu vođenom u ime Boga, Isusa Krista, ljubavi, mira i milostinje, ubijene su dvije trećine njemačke populacije i uništeno pet šestina sveukupnih građevina.

Kada govorimo o terorizmu i mučenju, protestanti poput Zwinglija, Calvina i drugih, su bili fanatični isto kao i Katolička crkva. Oni su se također koristili terorom i mučenjem, paljenjem na lomači, prstolomcem i razapinjačem, i to kako bi uvjerali "heretike" da ne smiju razmišljati svojom glavom, već slijepo slijediti liniju koju je propisala crkvena hijerarhija.

Ali kad se radilo o masovnim masakrima, protestanti se zbog svoje rascjepkanosti nisu mogli mjeriti sa Katoličkom crkvom. Jedan od najgorih masakra (onih koji se nisu slagali sa njihovim hokus-pokusima) je bio masakr na dan Sv. Bartolomeja 1572. godine u Francuskoj.

Te godine 24. kolovoza, Pariz je bio pun protestantskih plemića koji su došli na vjenčanje Henrika od Navarre i Margarete Valois, sestre Karla IX., francuskog kralja. U krvavom masakru koji se proširio i na provincije i trajao nekoliko dana, ubijeno je najmanje pedeset tisuća Hugenota (francuskih protestanata) sa odobrenjem francuskog kralja, na veselje španjolskog kralja i Rima, a uz prešutno odobrenje samog Pape. Taj masakr je prozvan velikom pobjedom Katoličke crkve kojim je uništila protestantski pokret u Francuskoj.

Katolička crkva i njezine priče o duhovima na nebu ne samo da su uspjele preživjeti unatoč svoj korupciji, ucjenama, skandalima, prijevarama i masakrima, nego se i uspjela proširiti kao niti jedna druga kršćanska religija u svijetu. Ona je najveća i najjača svjetska religija sa 579.562.300 sljedbenika. Pošto je sveukupno oko 997.503.641 kršćana u svijetu (podaci iz 1981.), to znači da katolici čine 58.1 % ukupnog broja kršćana. Katoličanstvo se također brzo širi i raste iz razloga što je nadmoćno zastupljeno u Latinskoj Americi i drugim obojenim zemljama koje imaju visoku stopu nataliteta.

Rimokatoličanstvo vs. Kreativizam – Usporedba

A. Osnove vjere

KATOLIČANSTVO je utemeljeno na židovsko-kršćanskoj Bibliji koju ju je sastavila Katolička crkva iz mitova, legendi, pisama i bilješki iz antičkih religija koje su joj prethodile. Sastavljena je tek nakon 300 godina od njena mističnog utemeljitelja. To je učinjeno pod čvrstom rukom rimskog cara Konstantina tijekom Nicejskog sabora 325. godine.

Uz ostalo, reciklirala je priču o razapetom Spasitelju koja se koristi u 16 drugih religija koje su prethodile kršćanstvu. Biblija se sastoji od židovskog Starog zavjeta koji čini oko 76% njenog sadržaja, dok Novi zavjet zauzima samo 24% prostora. To su dvije potpuno različite i kontradiktorne priče koje se jednostavno ne uklapaju.

Katolička hijerarhija je sastavila bibliju po svojoj volji, kako sam već naveo, a onda objavila da ju je Bog napisao i dao njima, Katoličkoj crkvi, isključivo pravo da budu njegovi glasnici na zemlji. Ali što je najvažnije, katoličanstvo se temelji na istoj ludoj priči o duhovima na nebu, koja postoji u tisuće drugih primitivnih religija i vjerovanja koje vuku svoje korijene još iz kamenog doba.

KREATIVIZAM se temelji na vječnim zakonima prirode, na povijesnim podukama, na logici i zdravom razumu. Ne vjeruje u priče o duhovima na nebu niti u život nakon smrti.

B. Ciljevi

KATOLIČANSTVO tvrdi da je Kristovo kraljevstvo na zemlji i da spašava ljudske duše od odlaska u pakao. Zašto su Otac, Sin i Sveti duh uopće stvorili pakao i vraga, nikad nije objašnjeno. Niti je objašnjeno zašto Bog trpi vraga koji navodno navodi ljude na grijeh kako bi završili u paklu.

KREATIVIZAM ima realistične i prizemljene ciljeve, te želi izgraditi bolji svijet ovdje na zemlji, jedinom mjestu gdje čovjek živi. Promicanjem bjeljeg i sjajnijeg svijeta želi riješiti stvarne probleme koje muče svijet u kojem živimo i stvoriti društvo koje će biti uspješno,

zdravo, sretno i stabilno.

C. Rasni stavovi

KATOLIČANSTVO je multi-rasno te snažno promiče integraciju i rasno miješanje. Takvo je od samog početka, a posebno otkad su portugalski i španjolski katolici naselili Sjevernu i Južnu Ameriku. Danas je to neprijateljska vjera za Bijelu rasu koja snažno zagovara prava crnaca, Indijanaca i obojenih rasa svijeta. Od svog početka, vjerovanja i učenja Katoličke crkve su bila katastrofalna za Bijelu rasu.

KREATIVIZAM je pak posvećen preživljavanju, širenju i napretku isključivo Bijele rase sa ultimativnim ciljem da samo inteligentna Bijela rasa nastanjuje planetu Zemlju.

D. Organizacijska struktura

I KATOLIČANSTVO i KREATIVIZAM se temelje na monolitnom Principu Vodstva. Po pitanju organizacije, jako puno možemo naučiti od Rimokatoličke crkve koja je opstala gotovo dva milenija i koja je najstarija institucija takve vrste u svijetu.

* * * * *

Terorom, mučenjem i tiranijom Katolička crkva je tijekom Mračnog doba usavršila židovske metode porobljavanja umova koje danas koriste komunisti i to vrlo učinkovito.

* * * * *

Nisam u potpunosti shvaćao kakve su sramote počinjene u ime vjere dok nisam saznao za ŽELJEZNE argumente kojima se kršćanstvo služilo – pukovnik Robert G. Ingersoll.

* * * * *

Ponovno pročitajte “Prstolomac i razapinjač”, Kreativističko vjerovanje 51, iz Biblije bijelog čovjeka.

Knjiga I – Komparativne religije Peti dio – Katoličanstvo – Pravoslavlje

Komparativne religije – Peti dio – KATOLIČANSTVO – Grčka ili Istočna pravoslavna crkva

Prošli mjesec smo proučavali začetke moćne Rimokatoličke crkve i kako je zavela većinu Bijele rase koju drži u ropstvu već dvije tisuće godina.

Teritorij Rimskog carstva je do 451. godine bio podijeljen na 5 patrijarhata; Rim, Konstantinopol, Aleksandrija, Antiohija i Jeruzalem. Kalcedonski sabor koji se sastao iste godine (451. g.) je obilježen brojnim dugotrajnim teološkim kontroverzama, te se smatra da je nakon tog događaja Konstantinopol postao zasebni istočno-pravoslavni patrijarhat u istočnom dijelu carstva a stoga i moćan protivnik Rima.

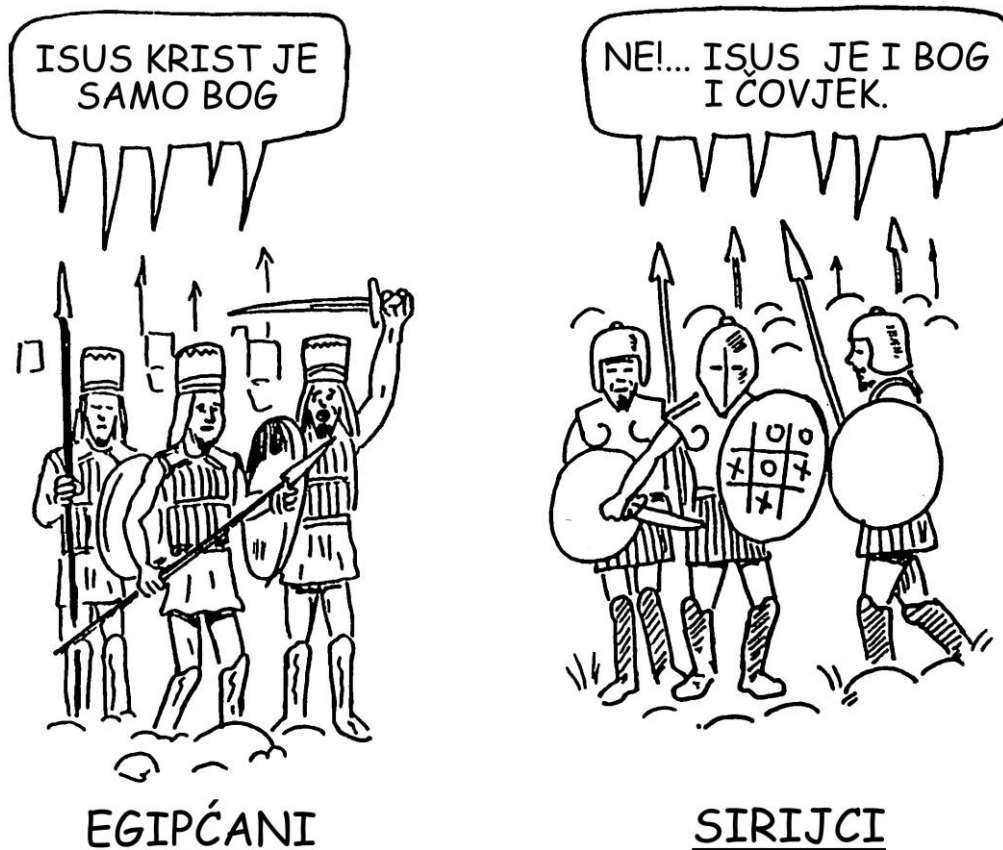
Rimsko carstvo se, kao što svi znamo, počelo ubrzano raspadati u to vrijeme, a glavni uzrok tomu je bilo kršćanstvo (inicirano od strane Židova) koje se počelo širiti carstvom. Svojim pacifističkim učenjima, kršćanstvo je uspjelo pretvoriti nekoć hrabre ratnike antičkog Rima u miroljubive cmizdravce koji su ganjali fantomske duhove koji su navodno lebdjeli po nebu.

Sve veći jaz između Istoka i Zapada je djelomično bio posljedica političkog rivalstva, ali većinom je bio uzrokovan teološkim nesuglasicama. Maloprije spomenuti Kalcedonski sabor je definirao Isusa Krista kao čovjeka i boga u jednoj osobi, što je bilo neprihvatljivo za neke ne-grčke narode – poput Egipćana (koje su pratili Nubijanci i Etiopljani), Sirijaca (iz Sirije i Palestine) i Armenaca.

Revolt Egipćana se pretvorio u Monofizitsko učenje, doktrinu koja govori da je Isus bio samo bog.

Neslaganje Sirijaca se pretvorilo u Nestorijanstvo. Nestorijanci su imalo nešto drugačije mišljenje. Smatrali su da je Isus postojao i kao čovjek i kao božanska osoba, ali nisu priznavali božanstvo djevice Marije.

Armenci, koji su u to vrijeme ulagali puno energije u obranu svojih teritorija od Perzijanaca, su se odlučili držati definicija koje su postojale prije Kalcedonskog sabora, kakve god one bile.

NARODI SU IŠLI U RATOVE
RADI GLUPIH RELIGIJA

Tako su istočni teritoriji, zaokupljeni teološkim cjepidlačenjem koje je trajalo stoljećima, bili lak plijen za vojske fanatičnih arapskih muslimana u 7. stoljeću i uskoro su svi mačem prisilno preobraćeni na islam. Kao rezultat, od Istočnog patrijarhata, samo je Konstantinopol ostao dio carstva.

Rivalstvo između Rima i Konstantinopola je zapravo započelo 325. godine, jer je car Konstantin izgradio taj zvjezdani grad kao svoj novi glavni grad.

U međuvremenu, kako je Rim propadao i konačno bio pokoren od barbara, Konstantinopol se uspio održati, a uz to i osnažiti i napredovati. Tako je i jaz bio sve veći sve do Velikog raskola 1054. godine. nakon kojeg su Rim i Konstantinopol postali dva zasebna carstva i dva zasebna vjerska entiteta sa vlastitim papama i novim organizacijskim strukturama. Razišli su se i na području politike, kulture, crkve i vjere. Konstantinopol je postao središte Istočne crkve, a konflikti oko vjerskih tvrdnji, doktrina i autoriteta su se nastavili još stoljećima.

Nakon Velikog raskola, Rimokatolička crkva je jačala dok se Istočno (Bizantsko) carstvo počelo raspadati zbog velikog broja različitih rasnih i religijskih istočnih frakcija. Potpuni raspad je doživjelo za vrijeme Otomanske invazije Turaka 1453. godine. Konstantinopol je postao dragulj turskih muslimana, što je još uvijek.

Pad Konstantinopola 1453. godine je bio velika povijesna prekretnica i veliki poraz Bijele rase. Kada se Mehmet II, 21-godišnji otomanski sultan, jašući na svom konju počeo penjati stepenicama Aja Sofije, najveće katedrale kršćanskog svijeta, pobjeda nad kršćanstvom je bila okončana. To je bilo 29. svibnja 1453. kada je kršćanski Konstantinopol prestajao postojati. To je sad bio islamski Istanbul.

Iako je Bizantsko carstvo bilo uništeno a Konstantinopol postao središte Otomanskog carstva, Bizantska crkva je uspjela ne samo preživjeti tu katastrofu već i ojačati. Oko nje su se okupili svi Grci iz Turskog carstva pošto se ne-muslimani nisu mogli podčiniti zakonodavstvu koje potiče iz Kurana. Tako su se Kršćani podijelili u svoje zasebne zajednice (u praksi, aparthejd) a patrijarh je postao njihov politički i vjerski vođa.

Kako je vrijeme prolazilo, kroz podlu i beskrupuloznu korupciju, patrijarh je surađivao sa turskim vladarima kako bi iskoristio kršćanske zajednice koje su bile pod njegovom vladavinom. Ne samo da je zloupotrebjavao svoj položaj carigradskog patrijarha, nego je uskoro stekao kontrolu na tri dodatna patrijarhata pod sada muslimanskom vladavinom – Aleksandrijom, Antiohijom i Jeruzalemom. Proširio je svoje moći i na srpski pečki patrijarhat, ohridski bugarski patrijarhat i rumunjsku Moldavsko-Vlašku pokrajinu.

Rusija je preobraćena na kršćanstvo dok je bila pod bizantskim okriljem 987. godine i bila podređena carigradskom patrijarhatu. Tijekom narednih stoljeća Ruskom crkvom su upravljali Grčki velikodostojnici. Međutim, 1448. godine veliki ruski knez Vasilije je uspio zbaciti zadnjeg grčkog metropolita Izidora i naredio ruskom episkopatu da za metropolita odabere nekog iz svojih redova. Rusija se na taj način napokon osamostalila od Carigrada.

Od tada je ruska vjerska i politička samosvjesnost rasla. Knez Ivan III. je preuzeo titulu cara, jer je tvrdio da je nasljednik bizantskih careva prije turskog osvajanja, tako da je Ruska crkva preuzela vodstvo nad Istočnom pravoslavnom crkvom.

Do sredine 17. stoljeća Ruska crkva je stekla toliku moć i utjecaj da je praktički vladala zemljom, u dualnom sistemu, u kojem su crkva i politička vlada dijelile podjednaku moć.

Za vrijeme vladavine Petra Velikog, 1721. godine, patrijarhat je ukinut. Nakon njegovih reformi crkvom je počeo upravljati Sveti Sinod tako da je pala pod državno namjesništvo.

Prvi svjetski rat je imao razarajuće posljedice za Rusku crkvu. Za vrijeme ruske privremene vlade 1917. godine crkva je sazvala vijeće koje je ukinulo sinod i oživilo drevnu patrijarhalnu administraciju. Ali kad su Boljševici došli na vlast poslije Oktobarske revolucije, počeli su nametati marksistički svjetonazor crkvi. Oduzeli su crkvi svu imovinu (kao i ostaloj

populaciji), odvojili škole od crkve i zabranili zakonom bilo kakav vjerski utjecaj na osobe mlađe od 18 godina. Za vrijeme vladavine Staljina i petogodišnjeg plana, 1929. godine uvedena je politika progona, a Ustav prilagođen “slobodi od obožavanja i anti-vjerske propagande”, uz aktivnu komunističku propagandu. Do 1935. godine vlada je uvelike pridonijela tome da Rusku crkvu u svakom pogledu zamijeni komunistička ortodoksija.

Pod prijetnjom nacističke Njemačke, komunistička vlada je 1939. promijenila svoju politiku. Ukinula je protuvjersku propagandu i uvela vjerske slobode te djelomično uvođenje crkvene potpore. To je ponovno ukinuto nakon što su pobijedili u ratu protiv Njemačke, kada je crkva opet postala beznačajna i nevažna.

Danas ne možemo točno raspoznati što su zapravo ostaci crkve a što je komunistička fasada. Ali znamo da sve što je ostalo od crkve sada služi komunističkoj vladi. Istočna pravoslavna crkva je zamijenjena jednim drugim oblikom židovske misaone tiranije, židovskim komunizmom. (Ponovno pročitajte “Kršćanstvo i komunizam: židovski blizanci”, str. 219, Vječna religija prirode).

* * * * *

NE-RUSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

Rumunjska. Najveća ne-grčka balkanska pravoslavna crkva nakon Prvog svjetskog rata je Rumunjska, sa članstvom od 13 milijuna ljudi.

Srpska. Srpska crkva je doživjela procvat i ojačala nakon ujedinjenja Srba i Hrvata pod Jugoslavijom kada se ujedinilo šest vjerskih teritorija. Ali ujedinjenje je uskoro rezultiralo žestokim rivalstvom između pravoslavnih Srba i rimokatoličkih Hrvata i Slovenaca.

Nakon Drugog svjetskog rata kada je komunistički diktator Tito došao na vlast, Grčka pravoslavna i Rimokatolička crkva su doživjele istu sudbinu kao Ruska crkva pod Staljinom. Crkvenu imovinu je zaplijenila država a crkva je bila potpuno podređena komunističkom režimu. Iako su se propagirale “vjerske slobode”, crkveni režim i komunistička diktatura su postali jedno i služili istoj svrsi.

Bugarska. Slična situacija se odvijala pod komunističkim režimom u Bugarskoj.

Druge: postoje manje pravoslavne crkve u Albaniji, Čehoslovačkoj, Finskoj, Estoniji i Litvi. Pošto su te sve države sada pod židovskom komunističkom diktaturom, one su samo fasada originalne pravoslavne crkve i oruđe komunističke tiranije.

New York Times tvrdi da je danas u svijetu 76.444.600 grčkih pravoslavaca, od kojih 51.500 živi u Sjedinjenim Državama. Uzimajući u obzir činjenicu da većina njih živi u komunističkim državama, valjanost tih podataka je upitna kao i lojalnost navodnih članova.

Grčko Pravoslavlje vs. Kreativizam – Usporedba

A. Osnove vjere

Grčko Pravoslavlje je Rimokatoličkog porijekla koje je utemeljeno na poliglotskoj kolekciji mitova, legendi i na drevnim religijama koje su prethodile kršćanstvu.

Osim što je utemeljen na židovskom Starom zavjetu, Novi zavjet se bazira na suicidalnim učenjima Esena. Oni su bili mali židovski kult i živjeli su u Qumranu, na obalama Mrtvog mora. Propovijedali su smrtonosne ideje poput voli svog neprijatelja, prodaj sve i daj ološu i druga glupa učenja koje je navodno propovijedao Isus Krist. Međutim, svitci s Mrtvog

mora pokazuju da sva ta "Isusova" učenja potječu od Esena, židovskog kulta koji je postojao oko 100 godine p.n.e pa do 100. godine n.e i zatim izumro.

KREATIVIZAM se nasuprot tome temelji na realnosti svemira u kojem se nalazimo. Koristi se logikom i zdravim razumom, te uči na greškama iz povijesti. Kreativizam nastoji riješiti probleme koje muče Bijelu rasu i svijet u cjelini. Kreativizam odbacuje praznovjerje i tvrdnje da smo prepušteni na milost i nemilost nekim nikad viđenim duhovima na nebu koji lete uokolo i kontroliraju našu sudbinu ovdje na zemlji, a posebno u "slijedećem" svijetu, idiotskoj fantaziji koju gorljivo šire Rimokatolička crkva, Grčka pravoslavna crkva i tisuće drugih kršćanskih kultova i frakcija.

B. Ciljevi

Pošto Grčka pravoslavna crkva (za razliku od Rimske crkve) ima razdvojenu kontrolu i organizaciju, teško je reći koji je točno cilj kojeg zastupaju sve pripadajuće crkve osim da preuzmu kontrolu nad životima svojih nedužnih žrtava, tako da mogu osnovati centar moći za poliglotsku masu svojih hijerarhija. Drugi cilj je navodno spasenje duša svojih sljedbenika od odlaska u pakao, ali kao prvo, da crkva nikad nije izmislila takvu glupu ideju, njihove lakovjerne žrtve se nikad ne bi niti trebale brinuti oko spasenja svojih duša.

KREATIVIZAM ne vjeruje u priču o duhovima na nebu. Kreativizam se usredotočuje na stvarne probleme svijeta i traži načine kako izgraditi bolji svijet za Bijelu rasu.

C. Neke proklamirane razlike između Rimokatoličke crkve i Grčke pravoslavne crkve:

1. Rimokatolička crkva smatra da Sveti duh proizlazi i od "Sina" (doktrina poznata kao filioque klauzula) kao i od Oca. Istočno pravoslavlje vjeruje da Sveti duh proizlazi samo "od Oca". (Velika stvar).
2. Rimokatoličanstvo vjeruje u čistilište, osim što vjeruje u raj i pakao. Istočno pravoslavlje ne prihvaća ideju o čistilištu iako vjeruje o jednom međuprostoru između raja i pakla, gdje duše osjete samo nagovještaj njihovih nagrada ili kazni. (Velika stvar).
3. Rimokatolička crkva ima neokaljanu predodžbu o Djevici, o bezgrešnom začecu, doktrinu koju Istočno pravoslavlje ne prihvaća. Ono smatra da je Krist začet i rođen bez istočnog grijeha, da je Djevica Marija odriješena od tog grijeha na Dan Objave. (Velika stvar).
4. Rimokatoličku dogmu da je tijelo Djevice Marije "uzeto na nebo" (koju je proglasio papa Pio XII) istočno pravoslavlje ne podržava, jer ne vjeruje u takve fizičke pretpostavke. (Velika stvar).
5. Istočno pravoslavlje ne priznaje svece koje je proglasila Katolička crkva nakon raskola 1054. godine, osim ako tu osobu svetom nisu proglasile istočne pravoslavne sinode. (Velika stvar).

D. Rasni stavovi

Grčko pravoslavlje nije uopće lojalno Bijeloj rasi, u biti je čak neprijateljski postavljeno prema njoj. Poput svog pretka, Rimokatoličke crkve, ono je potpuno uključeno u židovski program rasnog miješanja i obuhvaća velik dio nižih elemenata naše rase.

KREATIVIZAM, sa druge strane, služi najboljim interesima Bijele rase i isključivo Bijele rase. Kreativizam lojalnost polaže Bijeloj rasi i izgradnji bjeljeg i sjajnijeg svijeta.

E. Organizacijska struktura

Za razliku od Rimokatoličke crkve, Grčka pravoslavna crkva nema jednog glavnog papu i središnji autoritet. Iako se u početku trudila preuzeti monolitsku strukturu kakvu ima Rimokatolička crkva, zapela je na zbrkanom sistemu raznih nadležnosti i autoriteta. Pošto je

trenutno većina njezine originalne strukture iza željezne zavjese, komunistički komisionari kontroliraju većinu trenutne organizacijske hijerarhije.

KREATIVIZAM se temelji na Principu Vodstva i želi osloboditi svijet od komunizma i židovske kontrole, u potpunosti i zauvijek.

Knjiga I – Komparativne religije

Šesti dio – Protestantizam

O ranim počecima kršćanstva se ne zna mnogo jer su rani crkveni očevi namjerno uništili većinu povijesnih dokaza. Čisti primjer tako nečega je spaljivanje 400.000 djela iz aleksandrijske knjižnice, najveće knjižnice u antičkom svijetu.

Razlog zašto su željeli uništiti sva saznanja i povijesne dokaze je da prikriju odvratne temelje na kojima su izgradili svoju lažnu "novu" vjeru. Moramo se prisjetiti da je kršćanstvo na početku imalo nekoliko rivala a najveći je bio mitraizam. Kršćanstvo je pobijedilo jer je bilo lukavije, okrutnije i upornije.

Ipak, unatoč svim pokušajima da prikriju sve dokaze, pronađeni svitci s Mrtvog mora i drugi spisi nas dovode do slijedećih zaključaka:

1. Većinu učenja iz "Novog" zavjeta koje je navodno izmislio mistični Isus Krist su već definirali i učili Eseni bar stoljeće prije pojave Krista. Ta učenja nisu bila "nova" i nisu originalna.

Također je važno napomenuti da zbog svojih smrtonosnih učenja, Eseni nisu izdržali duže od dva stoljeća. Oni su bili mali židovski kult iz Qurama u Palestini, na obalama Mrtvog mora.

2. Nema povijesnih dokaza koji podržavaju postojanje Isusa Krista, niti navodnih evanđelista Mateja, Marka, Luke i Ivana. Da nastavimo sa sličnim primjerima, nema dokaza da su Djed Mraz, Zubić Vila, Baba roga ikad postojali. Samo zato što su oduvijek poznati po cijelom svijetu, ne znači da su stvarni jer ne postoji niti jedan autentičan dokaz o njima.
3. Mnogo dokaza postoji o Pavlu iz Tarza, Židovu koji je napisao mnogo pisama i promovirao učenja Esena s velikom gorljivošću pod maskom nove religije, kršćanstva. (Ponovno pročitajte Kreativističko vjerovanje 43., "Priznanje jednog Židova"; Biblija bijelog čovjeka).

Na tim mutnim i jadnim počecima, kršćanstvo se 'šlepalo' oko tristo godina, privuklo robovsku populaciju, nekompetentne, jadne; ološ rimskog društva. Ali kad su crkveni očevi uspjeli zvesti um cara Konstantina 312. godine, doživjeli su veliki pomak. Car Konstantin je 325. godine uspio okupiti sve crkvene očeve na Nicejskom saboru (u Maloj Aziji) kako bi sastavili "novu" kršćansku Bibliju. Sada, uz bogatstvo, moć i ugled carstva (carstva koje je kršćanstvo uzelo kao metu za uništenje), kršćanstvu nije bilo ravnoga. Bilo je na putu dominacije nad životima Bijele rase i načinima njihova razmišljanja narednih šesnaest stotina godina.

Kršćanstvo je tako uspjelo uništiti Rimsko carstvo i izgraditi snažnu strukturu moći do 1052. godine, kada je došlo do velikog raskola kojeg sam detaljno opisao u rujanskom izdanju *Rasne lojalnosti* o Grčkoj pravoslavnoj crkvi. Do kraja 15. st. papinstvo je preuzelo monopol nad vjerskim mišljenjem i strukturom moći naših bijelih rasnih drugova u zapadnoj Europi, bez premca.

Uz tu svu neograničenu moć, postalo je jako korumpirano i izopačeno. Novac, bogatstvo i moć su im bili glavni interesi, i u tom pogledu su bili mnogo uspješniji od bilo

kojeg drugog političkog ili komercijalnog entiteta. Pape, biskupi i viši svećenici su živjeli bogataškim životima; konkubine, ljetnikovci i rastrošni život su bili njihov stil. Još jedna lukava dosjetka kako opljačkati svoje lakovjerne žrtve je bila prodaja oprosta za novac. Taj trik se sastojao u izdavanju malih papirića sa potpisom Pape ili nekog iz viših redova, koji bi omogućavali odrješenje grijehova i odlazak u čistilište ili bar malo bliže raj. Znači, ti papirići nisu bili karta za raj nego samo mogućnost da mu se malo približite, tako da znaju da ćete se opet vratiti po još takvih papirića. Na taj način ste također mogli pomoći svojoj pokojnoj majci ili ocu, ujni ili ujaku, za koga god ste zabrinuti. Koliko god smiješni ti papirići, prodavali su se kao ludi. Izgradnja nove luksuzne katedrale Sv. Petra u Rimu (kao i mnoge druge) je većinom financirana iz tog iznuđivanja.

To je slično, van vjerskih okvira, židovskoj prijevari i trikovima kojima se služe članovi Uprave federalnih rezervi. I jedno i drugo je uključivalo ispisivanje jeftinih komadića papira jeftinom tintom i dijeljenje tih papirića lakovjernoj javnosti po određenoj cijeni.

To iznuđivanje oprostima za grijehove je postalo toliko profitabilno da je pobjeglo van kontrole, tako da su neki članovi crkve počeli protestirati. Jedan od njih je bio Martin Luther, redovnik i rimokatolički svećenik koji je poznat po svojim 95 teza koje je postavio na vrata crkve u Thuringenu u Njemačkoj. Datum je bio 31. listopada 1517., a te teze su bile pucanj koji je pokrenuo pobunu protiv rimokatoličkog diva. Luther je bio osuđen a iz crkve ga je ekskomunicirao papa Leo X. Ipak, to nije zaustavilo pobunu koja je uzela maha.

Luthera je kopirao Huldreich Zwingli u Švicarskoj. On je govorio protiv "rimskog praznovjerja" u svom rodnom gradu Zurichu. Pobuna se uskoro proširila na kantone Basil, Bern, St. Gall, Valais i druge. Francuz John Calvin se uključio u taj pokret te je nakon Zwinglijeve smrti 1531. postao vođa švicarske reformacije.

U Engleskoj je vladao prijezir prema rimskoj kuriji i njihovom iskorištavanju ljudi. John Wycliff je poveo revolt protiv Katoličke crkve, ali je njegov pokret vrlo brzo ugušio Henrik VIII. On je čak napisao jedan nezgrapni traktat o Sakramentima, pobijajući Lutherove teorije. Za to ga je Papa pohvalio i nagradio nazivom "Branitelj vjere", kojeg britanski monarsi još uvijek koriste i ponose se njime. Međutim, Henrik se uskoro zavadio sa Papom jer mu ovaj nije htio poništiti brak sa Katarinom Aragonskom. Henrik je bio odlučan da se oženi sa Anom Boleyn i odlučio je Papu poslati dovraga, on će osnovati svoju crkvu i donijeti svoje zakone.

To je i učinio, te na takvim ljigavim i raskalašenim temeljima je izgrađena Engleska crkva (Anglikanska crkva) koju i dan danas štiju lakovjerni i praznovjerni u Engleskoj i drugdje. Luteranska reformacija je započela u Švedskoj 1531., u Norveškoj i Danskoj 1537. , i to ne od strane vjerskih vođa već kraljevskim dekretom.

Tako se je pobuna raširila Europom. Neke države su postale protestantske, a u nekima, poput Španjolske, Francuske i Italije, Rimokatolička crkva je i dalje održavala svoj dominantan utjecaj ratom, terorom, prijetnjama i ubojstvom, te bilo kojim drugim sredstvima koja bi se pokazala najučinkovitijima.

Jedan od najstrašnijih primjera terorizma počinjenog od strane Katoličke crkve u to vrijeme je masakr na dan Sv. Bartolomeja u Francuskoj.

Počelo je na dan Sv. Bartolomeja, 24. kolovoza 1572. kada je Pariz bio preplavljen protestantima (Hugenotima) koji su došli proslaviti brak Henrika od Navarre i sestre francuskog kralja Karla IX. Iz Pariza su se krvave orgije proširile na provinciju. Procijenjeno je da je otprilike 50.000 ljudi masakrirano, sve u ime kršćanske ljubavi i milostinje a na radost rimskog pape, španjolskog kralja i francuskog vladara.

Što je konstruktivno reformacija postigla? Ne mnogo.

Katolička crkva je samo malo očistila svoj obraz ali je nastavila perušati i pljačkati svoje žrtve kao i prije, nastavljajući sa terorističkim strahotama nad onima koji se nisu htjeli pokloniti njihovoj luđačkoj dogmi. Spaljivanje na lomači, prstolomac i razapinjač su bili najuvjerljiviji.

VAŠA UČENJA SU
POTPUNO KRIVA, VI
GLUPI KATOLICI.

PROTESTANT

DRŽI JEZIK ZA ZUBIMA ILI
ĆEMO IMATI JOŠ JEDAN
MASAKR NA DAN SVETOG
BARTOLOMEJA, OVDJE I
SADA.

KATOLIK

Ni protestanti nisu bili ništa bolji. Iako su se odvojili od Pape i Rima i oni su se služili terorom, ubojstvima i mučenjem onih koji nisu slijedili njihova (pomalo) nova vjerovanja. (Ponovo pročitajte Kreativističko vjerovanje 51., "Prstolomac i razapinjač", Biblija bijelog čovjeka).

Sada su se i katolici i protestanti koristili onim što je dotad bilo rezervirano samo za Katoličku crkvu – netolerancijom, mučenjem, terorom i fanatizmom, sve u ime nekih fantomskih duhova na nebu čije je postojanje tad bilo, i još je uvijek, vrlo upitno. Iste luđačke metode mučenja i uporaba prstolomca i razapinjača su se nastavile koristiti od strane obje grupe sa velikom gorljivošću i povećanim žestinom.

Ali to nije sve. Protestanti su se počeli cjepkati na brojne kultove i frakcije tako izazivajući frakcijske konflikte, otvorene i prikrivene, koji su i danas specifični za protestantske redove.

Rascjep između protestantskih frakcija i Katoličke crkve je ključao gotovo sto godina i onda eksplodirao krvavim sukobom koji se manifestirao kao Tridesetogodišnji rat (1618.-1648.), jednim od najokrutnijih, najluđih i najdestruktivnijih ratova ikad vođenih između pripadnika Bijele rase. U taj rat su bile uključene gotovo se europske nacije a najrazornije posljedice je imao za njemačke države. Vratio je Njemačku bar 200 godina unazad, ubio dvije trećine njezina stanovništva te uništio oko pet šestina njezinih građevina, sela, gradova i imovine.

Zbog čega se vodio taj rat? Zbog malih neslaganja u mišljenju o duhovima na nebu, o kojima zapravo nitko ništa nije ni znao i čije je postojanje i danas upitno. To se zove masovno ludilo!

Danas još uvijek postoji netrpeljivost između katolika i protestanata. Ljubomora, netolerancija, fanatizam dijeli razne frakcije protestanata kojih sad već ima na tisuće. U biti, ne postoji ništa na svijetu što toliko dijeli i rascjepkava Bijelu rasu poput raznih kršćanskih kultova, sekta i religija.

To je i bio židovski plan. Kao što je Židov Marcus Eli Ravage rekao (pročitajte Kreativističko vjerovanje 43. u Bibliji bijelog čovjeka): "Za ovu zbrku se možete zahvaliti nama, našim prorocima i našoj Bibliji."

Almanah New York Timesa tvrdi da u Sjedinjenim Državama ima 98.875.560 protestanata raznih denominacija, a 341.496.740 protestanata u svijetu. Ova druga brojka je trećina ukupnog broja katolika (rimokatolici i pravoslavci) u svijetu.

Kada je Pavao iz Tarza odlučio nametnuti kršćanstvo Rimljanima u prvom stoljeću, otvorio je Pandorinu kutiju od koje se do danas nismo oporavili. Cilj je Kreativizma ukloniti taj poremećaj uma i povesti Bijelu rasu putem zdravog razuma.

Protestantizam vs. Kreativizam – Usporedba

A. Osnove vjere

Jedinstvo protestantskih vjerovanja ne postoji. Svaka pojedina denominacija, kult, sekta ili čak individualna crkva stoji sama za sebe sa svojim vlastitim osobinama i specifičnostima. Pošto ih je na desetke tisuća, naravno, ne možemo ih sve ovdje opisati. Ali ipak imaju nešto zajedničko, nešto što je svojstveno svakoj grupi.

Uglavnom, njihova vjerovanja su utemeljena na židovsko/kršćanskoj Bibliji koja se malčice razlikuje od rimokatoličkog izdanja, Vulgata Biblije. Većina se protestanata u povijesti držala verzije Biblije kralja Jamesa, autoriziranog novog službenog prijevoda kojeg je ostvarila grupa učenjaka oko 1611. godine. To je zapravo pročišćena verzija rimokatoličkog teksta Vulgate, jer je ona bila napisana na latinskom jeziku koji se smatrao vulgarnim, od tuda naziv Vulgate. I gramatika i književni stil su uvelike poboljšani spomenutim preinakama.

Međutim, čak i verzija Biblije kralja Jamesa, nalickana kakva je, sadrži priče i epizode koje su vulgarne, neumjesne, prljave. U biti, trebalo bi nam nekoliko stranica prostora samo da nabrojimo sva poglavlja i odlomke tog karaktera. (Taj popis se nalazi u priručniku Foote&Ball's Biblije iz 1881. godine.)

Većina liberalnih protestantskih crkava je danas zamijenila verziju kralja Jamesa za Preuređeni standardni prijevod (Revised standard version - RSV) koji koristi puno moderniji jezik.

Biblija je prevedena na engleski jezik i preuređena je na engleskom jeziku više od 50 puta, a Novi zavjet bar 110 puta, tako ignorirajući biblijsko pravilo da se ni riječ ne smije dodati ili izbrisati iz "Božje riječi".

KREATIVIZAM odbija vjerovati da našim životima upravlja horda duhova koji kruže oko nas i iznad nas, prateći svaki naš pokret, djelo, riječ i misao. Umjesto toga, naše vjerovanje i naš program su bazirani na stvarnosti svemira u kojem živimo, na vječnim zakonima prirode, na logici i zdravom razumu. Te vječne istine su predočene u naše tri svete knjige: Vječnoj religiji prirode, Bibliji bijelog čovjeka i Zdravom životu.

B. Ciljevi

Reformatori (Martin Luther, Calvin, itd.) su bili fanatici čiji su proklamirani ciljevi bili vlastito spasenje i spasenje duša drugih, pod cijenu korištenja prstolomca i razapinjača kako bi nekoga uvjerali u njihov način razmišljanja. Današnje protestantske crkve, koje su pod

snažnim židovskim utjecajem, su se ostavile te ideje o spašavanju u zagrobnom životu i uhvatile se nekih drugih tema, od kojih su glavne rasna jednakost i rasno miješanje. (Mediji to zovu sekularnim humanizmom; još jedan židovski izraz koji zbunjuje ljude ali koji uglavnom zagovara seks, rasno miješanje, othranjivanje crnčuga i svjetskog ološa na račun Bijele rase, a u isto vrijeme, naravno, potkopava i narušava Bijelu rasu na svakom koraku.)

Kreativizam je snažno protiv rasnog miješanja i proklamira kao cilj rasnu čistoću Bijele rase. Brine se za dobrobit Bijele rase i isključivo Bijele rase, tražeći načine kako vratiti smisao i red u sadašnji propali, zbunjeni i kaotični svijet. Nastojimo izgraditi Bjelji i sjajniji svijet.

C. Neke proglašene razlike između protestantskih crkava i Rimokatoličke crkve:

Sa tradicionalnog katoličkog stajališta, protestantizam je hereza, napuštanje otkrivenih božanskih doktrina i institucija CRKVE, koje vodi ka odstupanju od ISTINSKE VJERE i nepoštivanju pravila kršćanskog života.

Sa protestantskog stajališta, prema reformatorima, Katolička crkva je ta koja se odvojila od otkrivenih učenja i disciplina originalnog kršćanstva i na taj način, od živog, mističnog tijela Kristova. Kako je pretjerano razvila svoju institucionalnu mašineriju, srednjovjekovna crkva je komercijalizirala duhovni život. Spasenje je učinila nekom vrstom masovne proizvodnje religioznih eksternih običaja i pseudo-asketskog načina življenja. Iznad svega, svećeničke kaste su se koristile duhovnim spoznajama po svojoj volji i u svoju korist, na taj način otvarajući vrata raznim vrstama zlostavljanja i iskorištavanja kršćana od strane svećeničke birokracije sa sjedištem u papinskom Rimu, čije je moralno posrnuće bilo skandal kršćanstva.

To je izbor koji se nudi, pa birajte.

D. Rasni stavovi

Još uvijek postoje neke fundamentalne crkve koje favoriziraju rasnu separaciju, ali ih je jako malo. Većina protestantskih dominacija, naročito Svjetski savez crkava, Nacionalni savez crkava, liberalne crkve i većina fundamentalnih crkava se sada zalažu za rasno miješanje, ugađajući Židovima. Većina crkava, poput "Moralna većina" (Moral majority) Jerrya Falwella (koji sebe prozivaju fundamentalistima), se ubijaju kako bi što bolje promovirali Izrael i proširili ideju da su Židovi "Božji izabran narod."

KREATIVIZAM, sa druge strane, koristi maksimum svojih resursa kako bi skinuo parazitske Židove sa naših leđa i zalaže se za zdravi program EUGENIKE kojim bi se unaprijedila Bijela rasa.

* * * * *

Židovsko kršćanstvo je poput velikog podvodnog grebena u prometnom plovnom kanalu. Dok ga se ne riješimo, Bijela rasa će se konstantno nasukati na njega i doživljavati brodolome.

* * * * *

Sjetite se Kreativističkog pokreta u svojoj oporuci.

Knjiga I – Komparativne religije Sedmi dio – Hinduizam

Među nekolicinom takozvanih "velikih" religija, hinduizam je najstarija od njih svih. Njegovi počeci su izgubljeni u davnini. Hinduistička praznovjerja, vjerovanja i tradicije datiraju iz pretpovijesnog doba. Dok su je svjetski vjerski establišmenti proglasili jednom od "najvećih" religija (uz judaizam, kršćanstvo i muhamedanizam), mi Kreatori ne vidimo ništa posebno u toj morbidnoj kolekciji gljivica na mozgu. Mišljenja smo da je hinduizam izmišljena hrpa gluposti i praznovjerja. To je dokaz onoga što stalno ponavljamo – takozvane "velike" religije su zastarjela lupetanja naših davnih predaka, zasnovana na praznovjerju, lakovjernosti i neznanju – te su neprobojna prepreka razvoju, napretku i logičkom razmišljanju.

Bilo kako bilo, hinduizam je prigrllilo oko pola milijarde svjetske populacije, većinom obojeni narodi. Nalazi se na trećem mjestu, odmah iz katoličanstva i islama. Samo je u Indiji oko 300 milijuna hindusa.

"MISLITE DA JE VAŠA RELIGIJA
ZBUNJUJUĆA? MI PAK MORAMO
ZAPAMTITI IMENA 33 MILIONA
BOGOVA, DUHOVA I OSTALIH
SPODOBA U NAŠOJ."

Hinduizam je jedinstven u mnogo pogleda. Kao prvo, nema osnivača. Evoluirao je tijekom milenija kao čudna i zbrkana mješavina kultura mnogih naroda i vanjskih utjecaja. Zato je hinduističke običaje i vjerovanja teško definirati; nema središnjeg vjerovanja niti doktrine koja veže sve hinduse.

U biti hinduizam nije samo religija. To je više široki kompleks teoloških, metafizičkih, filozofskih, etičkih, kulturnih i društvenih institucija čiji je glavni izvor Indijski potkontinent. Hinduizam sadrži četiri osnovna elementa: religiju, rasu, zemlju i društvenu organizaciju. Oni su povezani i međusobnog su utjecaja, ne može ih se razdvojiti. Kompleksna priroda hinduizma je toliko raznolika i raznovrsna da ima prostora za svako vjerovanje i običaj koji možete zamisliti, da postane dio tog zbrkanog vjerovanja. Ustvari, hindusi su slijedili skoro svaki mogući oblik teizma, ateizma, politeizma i panteizma. Održavali su konfliktno standarde moralnosti; njihovo obožavanje je bilo i idolopokloničko i ikonoklastno, a sve se tolerira dok je u skladu sa pravilima kaste.

U svojim prijašnjim tekstovima sam spomenuo da je neka poduzetnička duša sastavila popis od 30 tisuća raznih bogova koje su izmislile praznovjerne i lakovjerne budale te koje štiju već eonima. Ali ta je duša samo zagrebla po površini. Samo hinduistička religija ima lepezu od 33 milijuna bogova, s tim da većina glavnih božanstava obuhvaća još i lokalne, seoske ili čak pojedinačne bogove. Duhovi, utvare, bogovi – 33 milijuna njih – probajte ih prebrojiti u slobodno vrijeme.

Svi hindusi priznaju vladavinu DHARME (religijskog zakona) kao vrhovnu agenciju sudbine. To je važan link između svih složenosti njihova vjerovanja.

Jedno od najvažnijih pravila Dharme je strogi sustav kasti koji je dio hinduističke religije već tisućama godina. Četiri glavne kaste ranog arijeuskog društva su temeljene na rođenju i boji kože. To su:

- a) Brahmani, svećenička i kulturna elita.
- b) Kšatrije, su činile ratničke i vladarske obitelji koje upravljaju zemljom
- c) Vajšije, poljodjelci i profesionalni obrtnici
- d) Šudre, najniža kasta ranog arijeuskog društva, koji su obavljali nužne fizičke poslove.

Pošto je južna Indija bila brahmanizirana, postojala je i kategorija izvan kastinskog sustava, peta kasta. To su bili ne-Arijevci, Parije i Harije (božji ljudi, "nedodirljivi") i drugi jadnici kojih sada ima 80 milijuna samo u Indiji.

Svaki hindus, pa čak i oni iz niže klase, zna gdje pripada i to prema rođenju, mjestu prebivališta, zanimanju, nasljeđu, odabiru hrane i pića te bračnog druga.

Ali ni tu nije kraj kompleksnosti kastinskog sistema. Kao što hidusi štiju 33 milijuna bogova, bilo nacionalnih, lokalnih itd., tako lokalna sela imaju daljnju podjelu na vlastite podkaste. Evo tipičnog primjera.

U selu Chandrauti četiri tisuće ljudi živi u šesto nastambi. 22 nastambe pripadaju Brahmanima, članovima svećeničke kaste a jedna pripada Kšatrijskom kućanstvu iz ratničke kaste. Ostala raspodjela je provedena po pod-kastama: 16 nastambi Banijcima, poduzetnicima i trgovcima, 40 Malasima, ribarima i moreplovcima, 20 Loharima, kovačima, 10 Katiksima, vočarima i svinjogojcima, 15 Aherima, kravarima, 10 Dobisima, praljama, 5 Gawalima, pastirima, 3 Batima, pjevačima i plesačima, koji nastupaju na vjenčanjima i žetvenim svečanostima, 2 Narima, brijačima, 2 Domima, pogrebnim poslužiteljima, 1 Gondima, koji prže i prodaju kikirikije i druge grickalice.

U tom selu se nalazi i 50 muslimanskih domaćinstava, uglavnom tkalci i krojači, i 200 "nedodirljivih", Harijana, koji sad smiju posjedovati zemlju ali moraju boraviti izvan sela, u svojim nastambama. U gotovo svakom kućanstvu mladići prate korake svojih očeva u odabiru zanimanja.

Iako hinduizam postoji od pretpovijesnih vremena, oblik je počeo dobivati oko 1500 god. p.n.e., a evoluciju možemo pratiti proučavajući svete knjige koje su obilježile njegov razvoj. Postoji šest različitih vrsta književnih djela, sva su napisana na sanskrtu.

1. **Vede** (knjige znanja) su se pojavile oko 1500 god. p.n.e. Dije se na 4 knjige:
 - a) Rigveda (himne božanstvima)
 - b) Yajurveda (žrtveni obredi)
 - c) Samaveda (pjesme)
 - d) Atharurveda (magične formule).

Od navedenih, Rigveda je najstariji i najvažniji vjerski dokument u povijesti.

2. **Brahmanski spisi** (svećenička pisma) datiraju iz 1000-800 god. p.n.e. Zauzimaju jedinstveno mjesto u svjetskoj književnosti i smatraju se najranijim djelima proze u indo-europskoj tradiciji.
3. **Upanišade** (seanse) su iz 800-600 god. p.n.e. To su filozofske rasprave o čovjeku i porijeklu svemira.
4. **Pravna knjiga Manu**, iz 250 god. p.n.e., koja u dvanaest poglavlja iznosi impresivni kodeks hinduističkih zakona.
5. **Bhagavadgita**, sastavljena oko 1. godine, je najcjenjenije djelo hinduističke književnosti. Ta dramatična pjesma pretpostavlja mogućnost univerzalnog spasenja.
6. **Epovi i Purane** (antičke bajke), napisane 1250. god., su postavile temelje folk hinduizma ("Karijera Boga Rama"). Purane su kolekcija od 18 vjerskih priča. Toliko o njihovim "svetim knjigama". Većina njih, ako ne i sve, su visoko pozicionirane u analima drevne svjetske književnosti.

Hinduizam je svakako jedinstvena religija svoje vrste, to je neupitno. Međutim, da je "velika", mi Kreatori se ne slažemo. Posjeduje mnoge ekscentričnosti i osobine koje su, gledajući sa stajališta prosvjetljene Bijele rase, bizarne i odvratne.

Hindusi smatraju da su sve životinje svete. Pošto vjeruju u transmigraciju "duša" (reinkarnaciju), čak i štakor ili zmija mogu biti duše njihove bake ili tete, stoga ih se ne smije ubijati niti ozlijediti na bilo koji način. Posljedica toga je zemlja koja živi u siromaštvu i gladi, zemlja preplavljena štakorima, zmijama i drugom gamadi, koja je potpuno van kontrole.

Najsvetija životinja im je krava, i jao svakom strancu koji bi udario kravu ili ju otjerao sa voćnog štanda gdje je ona odlučila ručati. Naravno, to nije bizarnije od vjerovanja u "duhove", kao što to kršćani čine. Kravu bar možete čuti, osjetiti, namirisati i vidjeti. Nijedan mi svećenik dosad nije inteligentno objasnio kako bi duh zapravo trebao izgledati.

U Indiji je oko 200 milijuna goveda, koje se po državnom nalogu ne smije klati. U hinduističkoj književnosti je zapisano da će onaj koji pojede meso krave ili izazove klanje krave, trunuti u paklu toliko godina koliko ima dlaka na kravi. Mnogi hindusi vjeruju da napitak od 5 kravljih proizvoda – mlijeko, urin, skuta, maslac i izmet – čisti tijelo izvana i iznutra. Čak su neki "svjetski vođe" poput pokojnog Mahatma Gandhija i Džavaharlala Nehrua, prakticirali takve odvratne i prljave navike.

Hindusi smatraju rijeku Ganges svetom rijekom. Tu 2.510 kilometara dugu rijeku koja teče kroz samo srce Indije, zovu Majkom Ganges. Vjeruju da se ne može uprljati iako je to jedna od najprljavijih i najzagađenijih rijeka svijeta. U njoj se milijuni hindusa jednom godišnje okupaju kao dio vjerskog rituala, kako bi očistili tijelo i dušu. Flaširana voda iz rijeke Ganges se pije u cijeloj zemlji kao ljekovito sredstvo.

ZAKLJUČAK

Iako je možda najstarija i najprestižnija "velika" religija, mi KREATORI ne vidimo ništa posebno niti veliko, kako u hindusima tako ni u hinduizmu. Hinduizam možda postoji već više

od tri i pol milenija i možda je čak rezultirao nekim velikim književnim djelima (većina pod okriljem Arijevaca i njihovih potomaka koji su se doselili u Indiju sa sjevera prije četiri tisuće godina). Unatoč sustavu kasti, nisu spriječili rasno miješanje bijelih osvajača koji su pokorili, preuzeli i stvorili veličanstvenu civilizaciju prije četiri tisuće godina. Danas su Indijci jedni od najsiromašnijih, najbolesnijih, najmnogoljudnijih, najprljavijih naroda svijeta. Gladu je pogođeno više od 750 milijuna ljudi što Indijce čini najjadnijom populacijom svijeta, totalno izvan kontrole i potpuno nesposobnom da riješi svoje brojne probleme. Indija ne može prehraniti svoje ljude, niti se njihova populacijska eksplozija može kontrolirati. Zato im nepromišljeni bijeli ljudi (osobito porezni obveznici Sjedinjenih Država) godišnje šalju milijune tona žita i druge hrane i to besplatno, tako šireći i prolongirajući njihov jad i očaj. (Pročitaj Rasnu lojalnost, br. 22, o ovoj temi). Prije ili kasnije, tome će doći kraj i Priroda će riješiti ovaj problem na nemilosrdan način – masovnim izgladnjivanjem.

Hiduizam ima 477.991.300 sljedbenika diljem svijeta, od kojih je 88.500 u Sjevernoj Americi i 475.073.000 u Aziji.

To je finalna sudbina praznovjerja, nekompetencije i gluposti. Takve su povijesne posljedice za bijele ljude koji su pokušali osvojiti, zavladatai i iskoristiti inferiorniju masu obojenih rasa, a istodobno se miješajući sa njima. Idemo već jednom usvojiti vječnu lekciju Prirode. Indija i hinduizam su odličan primjer.

Hinduizam vs. Kreativizam – Usporedba

A. Osnove vjere

Hiduizam se temelji na primitivnim običajima, praznovjerjima, tabuima i repovima koji se vuku unatrag skroz do kamenog doba.

Vjeruju u karmu, transmigraciju “duša” (reinkarnaciju) u životinje, zmiје, ljude i šta god. Vjeruju da tijelo u kojem će njihove duše biti ponovno utjelovljene, ovisi o njihovom vladanju u prošlom životu. To navodno traje jako dugo vremena, sve dok duša konačno ne bude oslobođena u neopisivo stanje zvano NIRVANA. Život na zemlji se smatra prijelaznom migracijom duše; a na život se u najboljem slučaju gleda kao na teret, a ne nešto u čemu biste mogli uživati.

Iako je hinduizam vrlo kompleksan, nejasan i nedosljedan u većini aspekata, jasniju sliku je dobio kroz vjerske svete spise, napisane na sanskrtu, koji su nastali prije oko 1500 god. p.n.e. Te spise, Vede i Upanišade smo već opisali u prethodnom tekstu.

Vrlo važna je i Dharma, knjiga vjerskih zakona, koja detaljno opisuje sustav kasti, prehrambene zakone, vjerske zakone, čak i građansko pravo. Napisana je nekonzistentno, neorganizirano, stoga više liči na jednu veliku hrpu kontradikcija.

KREATIVIZAM stoji potpuno nasuprot hinduističkom praznovjerju i zbrci. Kreativizam je utemeljen na inteligentnoj procjeni svemira u kojem se nalazimo, tražeći rješenja za životne probleme i za napredak i boljitak naše vlastite vrste – Bijele rase. To znači da su nam umovi očišćeni od neznanja i praznovjerja iz prošlosti, te se služimo samo logikom i zdravim razumom, što smo objasnili kroz naše TRI OSNOVNE KNJIGE: Vječnu religiju prirode, Bibliju bijelog čovjeka i Zdrav život.

B. Ciljevi

Hinduizam nema jasno definirane ciljeve koji imaju neku svrhu ili značenje na zemlji. Nakon što su (bijeli) Arijevci sa sjevera napali Hindukuš i na kraju osvojili cijelu Indiju, počeli su organizirati zemlju i upravljati njome. To je bilo oko 2000 god. p.n.e. Dok su to činili, usvojili su brojne autohtone vjerske običaje i tradicije crnaca koje su pokorili. Ali to nije sve što su usvojili. Uskoro su na vlastito zaprepaštenje shvatili da su se kroz rasno križanje, počeli apsorbirati u krvotok plodnijih i brojnijih urođenika. Očajnički su pokušali spriječiti tu

katastrofu najbolje kako su znali. Formulirali su stroga građanska prava, proglasili vjerski tabu o tome i uveli separacijski sustav kasti. Kao što je povijest pokazala, dok je god bilo rasnog miješanja, ništa od navedenog nije djelovalo, tako da se nekoć uzorita Arijska rasa potpuno izmiješala u glupu negroidnu masu u roku od šest stoljeća.

Aktualni ciljevi hinduizma, ako uopće postoje, su da duša putuje od stvorenja do stvorenja, dok konačno ne završi u nekoj dalekoj i maglovitoj Nirvani. Život im je samo teret, a cilj je okončati ga u nekoj maglovitoj i dalekoj budućnosti. U isto vrijeme žele biti plodni na zemlji i imati što više potomaka. To je, naravno, glupa kontradikcija koja rezultira beskrajnomo proliferacijom jada u toj prenapučenoj, prljavoj, bolesnoj i izgladnjeloj zemlji.

KRETIVIZAM, sa druge strane, nema dodirnih točaka s tim praznovjernim hokuspokusom, niti sa nekompetentnim obojenim rasama. Mi želimo ostvariti ogromni potencijal Bijele rase i isključivo Bijele rase, te izgraditi Bjelji i sjajniji svijet za naše buduće generacije.

C. Rasni stavovi

Sustav kasti kojeg su definirali i uveli Arijevski osvajači, je bio ne samo iznimno rasnog karaktera već je primarno bio temeljen na boji kože, stoga indirektno i na rasi. Nakon šest stoljeća Arijevci su se utopili u moru negorida a sustav kasti više nije imao svrhe. Onda su se klase više-manje definirale na temelju zanimanja ili statusa, iako više kaste i dan danas imaju više bijelih a manje negroidnih gena nego niže kaste.

Osim rasnih ostataka iz prošlosti, hinduizam više nema rasnog značenja među današnjim izmiješanim masama, a treba uzeti u obzir činjenicu da hinduizam toplo dočekuje i prihvaća svaku i sve obojene rase. Tu vjeru su čak počeli slijediti i neki bijeli Amerikanci jer ju glupavo smatraju "posebnom" i "fascinantom".

KREATIVIZAM, sa druge strane, je rasna religija. Njezino čitavo vjerovanje je utemeljeno na rasi – Bijeloj rasi. Mi smo dobro naučili povijesnu lekciju na primjeru Arijevskih osvajača Indije prije nekoliko tisuća godina, na primjeru bijelih Egipćana prije 3-5 tisuća godina i na primjeru svake bijele nacije koja je krenula putem rasnog miješanja. Odlučni smo da nećemo ponoviti istu pogrešku.

Ne želimo "osvojiti" nijednu obojenu rasu, ne želimo porobiti nikoga, ne želimo iskorištavati nijednu rasu, niti tražimo "jeftinu" žutu, crnu ili smeđu radnu snagu. Želimo unaprijediti i proširiti našu vrstu, obavljati sami svoj posao i izgraditi bjelji i svjetliji svijet za nas. To smo odlučni činiti sve dok ne naselimo svaki četvorni kilometar dostupnog teritorija. Čitav svijet je pred nama i nećemo mirovati sve dok ova prelijepa planeta ne bude naša.

D. Organizacijska struktura

Hinduizam je jedna od najlošije organiziranih velikih religija koja nema ni sjedište nego samo raštrkane hramove, svece i razne grupe, sekte itd. Nitko zapravo ne zna koje je temeljno vjerovanje hinduizma, kao što sam već prije istaknuo. Jedino pravilo organizacijske strukture je sustav kasti, koje su također dosta nejasno i maglovito definirane, te variraju od područja do područja, od sela do sela.

KREATIVIZAM se temelji na principu vodstva. Kreativistički program i vjerovanje su detaljno objašnjeni u našim osnovnim knjigama. Kako se budemo razvijali, nastaviti ćemo graditi svoju organizacijsku strukturu prema principu vodstva, kao što je to činio i Adolf Hitler, te kao što to čini Rimokatolička crkva zadnjih 18 stoljeća.

* * * * *

Što se Bijele rase tiče židovski kontrolirana vlada Sjedinjenih Država je moćan tiranin i možemo ju smatrati državnim neprijateljem broj 1.

* * * * *

Osnovna dilema je i ostaje: ili će Bijela rasa preuzeti kontrolu nad svijetom ili će se utopiti u moru obojenih.

Knjiga I – Komparativne religije

Osmi dio – Nacističko-germanska religija

“Mit dvadesetog stoljeća” Alfreda Rosenberga

U Mein Kampfu, Hitler je naveo da je osnivanje religije veće postignuće od osnivanja političke stranke, pošto je religija puno utjecajnije i dugotrajnija od političke stranke. Njegov san je bio pokretanje rasne religije za njemački narod, koja bi zamijenila postojeću kršćansku religiju. Pošto toj religiji nikad nije dao ime, mi ćemo ju nazvati Nacističko-germanska religija.

Kada govorimo o Nacističko-germanskoj religiji, govorimo o pokušaju, više nego ostvarenju, nacističke vlade da formulira novu rasnu religiju za Germane, Teutonske narode. Sam nacistički pokret nije bio religijske prirode, već političke, kako je Hitler stalno ponavljao. To je bio politički pokret za spasenje uništene i opsjednute Njemačke, stvoren u očajnom položaju sa ciljem da postigne sljedeće: a) oslobađanje Njemačke iz okova Versajskog sporazuma, b) čišćenje njemačkih umova, njemačke kulture i politike od židovskog marksizma i njegova zamjena sa germanskom nacionalističkom ideologijom, c) vraćanje njemačkih teritorija koji su joj oduzeti u Prvom svjetskom ratu i, d) proširenje Njemačke istočno na Balkan, na Ukrajinu i Rusiju. Hitler je nekoliko puta naglasio da je nacistički pokret isključivo njemačke prirode i da nije za izvoz.

Ipak, neki ciljevi nacističkog pokreta su sada prisutni u KREATIVISTIČKOM pokretu. Jedan od njih je implementacija eugenike, programa za genetičko unapređivanje njemačkog naroda. Drugi je definiranje nacionalističke germanske religije koja je rasne prirode i koja bi svojim uspjehom zamijenila kršćanstvo kao glavnu religiju njemačkog naroda. Razlog zašto ta dva cilja nisu ostvarena je čisto zbog kratkovječnosti tog dinamičnog pokreta, koji je bio potpuno uništen nakon poraza Njemačke u Drugom svjetskom ratu 1945. godine. Ti su ciljevi bili duboko usađeni u umove nacističkih vođa koji su gorljivo radili na njihovu ostvarenju i koje bi ostvarili da su dobili rat. Sa porazom su umrli i ti neostvareni ciljevi, što je najveća tragedija za njemački narod i za Bijelu rasu.

U ovoj raspravi želimo istražiti pokušaj stvaranja rasne religije za njemački narod; njene osobine, njezin uspjeh, ako ga je uopće bilo, te njene prednosti i nedostatke.

Ideološki vođa nacističkog pokreta je bio Alfred Rosenberg. Nijedan drugi njemački pisac niti filozof, čak ni sam Adolf Hitler, nije toliko dobro poznao i razumio germansku dušu i nordijsku usmenu predaju, vjerovanja i povijest, poput Alfreda Rosenberga. Njegov magnum opus, *Mit dvadesetog stoljeća (The Myth of the Twentieth Century)* (1930) je postavio temelje za stvaranje nove Nacističko-germanske religije budućnosti, unutar okvira nacističkog pokreta.

Zbog prezimena koje je zvučalo kao židovsko, Rosenberg je bio tema glasina i tračeva među svojim kolegama. Ali on je bio pravi Nijemac, a prezime Rosenberg (planina ruža) je bilo uobičajeno njemačko prezime u baltičkom predjelu, gdje se rodio 12. siječnja 1893.

Studirao je na Sveučilištu u Moskvi, gdje je završio arhitekturu 1918., u dobi od 25 godina. Tada se vratio u Njemačku gdje je bio zatečen uništenjem, kaosom i anarhijom koji su vladali poslijeratnom Njemačkom, njegovom domovinom. Priključio se Nacističkoj stranci 1919. i jedan je od rijetkih istaknutih članova stranke (izuzev Hitlera) koji je bio prisutan od

njenih ranih početaka do samog kraja. Objеšen je 16. listopada 1946., nakon iscrpljujućeg osvetničkog suđenja u Nürnberškom procesu, kada je uz Rosenberga, optužen 21 visoki časnik nacističke hijerarhije.

Nakon ulaska u stranku, Rosenberg je postao urednik stranačkih novina *Volkischer Beobachter* 1921. godine. Napisao je veliki broj članaka te izdao nekoliko knjiga. Nakon što su Hitler i Rudolf Hess utamničeni u Landsbergu 1924., Rosenberg je nehотиčno postao kustos tada zabranjene i neaktivne nacističke stranke. Nakon Hitlerova izlaska iz zatvora i oživljenja stranke, Rosenberg je imenovan čelnikom odsjeka za međunarodne odnose stranke, te je također dobio zadatak da definira stranačku politiku u pogledu višeg i visokog obrazovanja.

U 1940. godini povjerena mu je odgovornost osnivanja civilne uprave u okupiranim ruskim i baltičkim teritorijima. Ali Rosenberg je ipak bio bolji filozof i pisac nego administrator tako da su njegovi podređeni, poput Ericha Koča i Heinricha Loehsea zapravo upravljali tim područjem.

~ PREPORUČENO ŠTIVO ~
"MAGNUM OPUS, MIT
DVADESETOG STOLJEĆA" OD
ALFREDA ROSENBERGA

Kada je Rosenberg doveden na suđenje nakon rata, cirkusni Nürnberški sud ga je optužio za svaki zločin kojeg su se mogli sjetili, ali njegov pravi zločin su zapravo bila njegova književna djela i misli, naročito anti-židovska stajališta. To je ponovo bio očiti primjer brutalne židovske talmudske odmazde. Objеšen je iz istog razloga iz kojeg je obješeno 10

Hamanovih sinova u "Priči o Esteri" (pogledaj 75. str. Vječne religije prirode.) Oni su bili ocijenjeni kao opasni neprijatelji Židova. Ponovo su Židovi slavili njihov praznik Purim.

Rosenbergov *Mit* je jedno od najutjecajnijih nacističkih djela koje je oblikovalo filozofiju i ideologiju Nacističke stranke, ali je imalo i konkurenata. Kao prvo, mnogi na višim položajima u stranci su imali različita vjerska stajališta i poglede. Neki su bili katolici, neki protestanti, neki ateisti a većina su bili indiferentni kršćani neke vrste. Većina stranačkih čelnika nije bila previše zainteresirana za vjerske aspekte pokreta, već samo za političke. Dok je Rosenberg bio u potpunosti lojalan Adolfu Hitleru, često je dolazio u konflikt sa drugim istaknutim članovima Nacističke stranke. Njegova zavada sa Dr. Josephom Goebbelsom je gotovo legendarna i nije mogla biti razriješena u okvirima standardne nacionalsocijalističke misli. Dotakla se samih temelja režima nove države. Dok je Goebbles bio za modernu, centraliziranu, industrijsku državu, Rosenberg je preferirao ruralno, srednjovjekovno, fragmentirano društvo, tvrdeći da najbolji rasni primjerci potječu iz ruralnog stanovništva.

Što nam točno govori Rosenbergov *Mit*? U potrazi za odgovorom na to pitanje, naišli smo na raznolik i zbrkani konglomerat brojnih religija, mnogih pisaca i mislioca, mješavinu koja nije nužno konzistentna.

On se osvrće na hinduističku literaturu (jer je "Arijevska"), kao što je Rig Veda i Zenda Avesta. (Ponovno pročitajte naš članak o hinduizmu u 30. izdanju Rasne lojalnosti)

Impresionirala su ga učenja Lao Tsea koji je živio prije 2.500 godina, a čija su učenja, kako on tvrdi, prekrasno utjelovljenje "kineske duše" njegova vremena, te da je Tseaova mudrost čežnja za solidarnošću između duše i duha.

Čitao je i djela grofa Arthura de Gobineaua, Francuza čija se knjiga "*O nejednakosti rasa*" (*On the Inequality of Races*) može smatrati prvim velikim djelom u kojem je istaknuta superiornost Bijele rase, ali djelo nije otišlo dalje od toga.

Rosenberg je pročitao i knjigu Houston Stewart Chamberlaina "*Temelji devetnaestog stoljeća*" (*Foundations of the Nineteenth Century*), koja ga je, kako tvrdi, "odmah zapalila". Važno je spomenuti da je Chamberlain bio sin britanskog admirala i zet Richarda Wagnera.

U svojim *Temeljima* je iznio osnove na kojima su se rodile Hitlerove rasne ideje. Također je važno spomenuti da je Chamberlain rekao da nitko zapravo ne zna koje je geografsko i etničko porijeklo "Arijske" rase, te da li je postojalo više takvih rasa ili je to sve samo mit. Mi Kreatori smatramo da je to nebitno i beznačajno. Mi smatramo da se trebamo koncentrirati na Bijelu rasu kakva postoji danas, ili bolje reći, ono što je ostalo od nje. Umjesto beskrajnih nagađanja o "porijeklu Arijske rase", konceptu koji je nebulozan poput postojanja kontinenta Atlantide, mi Kreatori kažemo slijedeće: idemo rješavati probleme Bijele rase kakva je ona danas. Usredotočimo se na preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase, na izgradnju bjeljeg i sjajnijeg svijeta, a zaboravimo na nagađanja o navodnoj "Arijskoj" rasi.

Rosenberg je pročitao sva djela Nietzschea, a njegova filozofija o nadčovjeku je imala snažan utjecaj na Rosenberga. Ipak, moramo spomenuti da Nietzsche nije nikad otkrio kako se filozofija nadčovjeka može postići u realnosti. On je bio apolitičan i anti-rasist, a u nekim djelima čak i anti-njemački raspoložen. Napisao je nekoliko vrlo sofisticiranih knjiga u kojima nas, u skladu sa svojim genijem, beskrajno upućuje u uzvišenu stratosferu više teorije. Bez prestanka govori o dolasku nadčovjeka i kako sve moramo podrediti tom veličanstvenom događaju. Navodi nas na zaključak da je to neizbježno pošto je rezultat djelovanja prirodnog zakona preživljavanja najsposobnijih.

Mi KREATORI kažemo – nije tako! Povijest to ne podržava. Stari Grci iz Atene i Sparte su bili puno superiorniji današnjim pripadnicima Bijele rase, ali su ih uništile neke mnogo slabije vrste na njihovom vlastitom teritoriju. Tako je bilo i sa snažnim Rimljanima antičkog Rima. Baš kao što su kestenova stabla uništile parazitske gljivice prije 50 godina, tako danas parazitski Židovi uspješno uništavaju Bijelu rasu. To se neće promijeniti ako samo pustimo Prirodu da ide svojim tokom. To se može promijeniti jedino fanatičnim,

namjernim, dobro isplaniranim programom od strane same Bijele rase, poput onog prisutnog u KREATIVISTIČKOM planu, i provedbom takvog programa sa gorljivošću i odlučnošću.

Jedan veliki doprinos Nietzschea toj svrsi su njegovi napadi na kršćanstvo, iako nikad nije razotkrio židovsko porijeklo i svrhu te religije. Nije bio ni prvi ni zadnji koji je napao kršćanstvo, ali njegovi napadi su svakako bili briljantni.

Veliki njemački skladatelj, Richard Wagner, je također imao snažan utjecaj na Rosenberga. Smatrao je Wagnerov ciklus opera *Prsten Nibelunga* (*Ring der Nibelung*) kao jedno od najboljih glazbenih ostvarenja i kao istinski prikaz "nordijske duše". To mišljenje dijeli većina Nijemaca, uključujući i mene.

Rosenberg je bio vrlo zaokupljen i pod utjecajem kršćanske biblije, pošto je Njemačka u njegovo doba bila većinom kršćanska zemlja, a njemački umovi zamagljeni judejskom filozofijom. Pokušaj da postavi svoju novu germansku religiju unutar okvira kršćanstva je bio, po mom mišljenju, razlog Rosenbergova neuspjeha. Ali o tome ćemo više kasnije.

Rosenberg je bio zaneseni čitatelj. Pročitao je mnogo knjiga koje su imale utjecaj na oblikovanje njegova razmišljanja, ali ništa nije utjecalo na njegove poglede kao kaos, anarhija, te sramotno propadanje njegove domovine koje ga je zateklo nakon što se vratio u Njemačku iz Moskve 1918. Do te sramotne propasti su je doveli parazitski Židovi, domaći i strani, koji su se tada useljavali u velikom broju. Tijekom tog vremena, Weimarska Republika, posebice Berlin, su smatrani "septičkom jamom" Europe. Rosenberg je bio šokiran onime što je vidio.

Kako je napredovao u Nacističkoj stranci, tako je i raslo njegovo shvaćanje da je ono što je najviše potrebno njemačkom narodu vlastita nacionalistička religija. (Zapamtimo riječ "nacionalistička".) Prekapao je po povijesti, religiji, praznovjerju, folkloristici germanskih plemena (moramo se prisjetiti da Njemačka nikad nije bila država sve dok ju Bismarsck nije djelomično ujedinio 1870.) Želio je pronaći "duhovne korijene" germanske "duše" i na tim korijenima izgraditi novu religiju za njemački narod.

Jedan od specifičnih aspekata Rosenbergove potrage za "germanskom dušom" je bila čudnovata zanesenost i opsesija dominikanskim svećenikom koji je živio oko šesto godina prije Rosenbergovog vremena. Njegovo ime je bilo Meister (Master) Eckehart (1260.-1328.), bio je katolik ali protivnik katoličke hijerarhije, čiji je bio član.

Što je bilo tako posebno kod Mastera Eckeharta i kako je on mogao pridonijeti osnivanju današnje religije koja bi nas zanimala? Odgovor je – ničim posebno. On se, također, (kao i Rosenberg) zamario okultnim, metafizikom i drugim mračnim hokus-pokusima koji su još više zakomplicirali i problem i rješenje, nego što su ih raščistili. Master Eckehart je naglašavao logiku, što je bilo dobro, ali se onda vraćao na priče o Bogu, potrebi da se definira Bog. U tim pokušajima se bavio raznim glupostima; mističnim iskustvima, "letovima" prema Bogu kroz kontemplaciju i druge bezvezarije. Ovdje nemamo dovoljno prostora da prođemo kroz sva njegova mistična traženja niti ih smatramo vrijednima proučavanja. Istodobno, Eckehart je priznao da je Bog nepoznat i da ga je nemoguće definirati. Ukratko, to bi bilo isto kao da govorimo o vrijednosti "X", o kojoj možemo tvrditi svašta, ali o kojoj zapravo nemamo pojma.

Toliko o Masteru Eckehartu.

Iz sveg tog konglomerata koji je također obuhvaćao i Lao Tsea, hinduizam, Nietzschea, Wagnera, Gobineaua, Chamberlaina, Mojsija, Isusa Krista i druge, do kakvih je zaključaka, kojih formulacija te nove religije sa "germanskom dušom" došao Rosenberg?

Zbog njegovog samo-poražavajućeg pristupa postavljanja germanske religije unutar okvira kršćanstva, njegov trud, po mom mišljenju, se uopće nije isplatio, već je bio besmislen pokušaj i doživio potpuni neuspjeh.

On je rezonirao da pošto su većina Nijemaca kršćani, i pošto su takvi već stoljećima, da moramo spasiti najbolje dijelove kršćanstva i kombinirati ih sa običajima i tradicijom antičkih teutonskih mitova. Tako uređeni, teoretski iskoristili bi najbolje iz jednog i drugog.

Dobro, ali koje dijelove kršćanstva bi trebali zadržati a koje odbaciti? Rosenberg je zaključio da je Stari zavjet grozna povijest židovskih plemena, koji su definitivno bili ne-Arijevc i neprijatelji su njemačkog naroda. Prema tome, to bi trebalo odbaciti. Na taj način je eliminirao 70% kršćanske biblije.

Onda dolazimo do Novog zavjeta. Je li on Arijevski? Pa, nije. Isus je bio dobar momak, možda čak i Arijac sa par dobrih zamisli, kojih bi se trebali držati. Ali tu je i njegov kolega Pavao, ljigavi Židov, koji je nastupio na scenu te izokrenuo i iskvario Kristova učenja. Zato moramo isključiti sva Pavlova učenja i sve što je židovsko. Ono što nam preostane je onda dobra jezgra Isusovih učenja, koji, kako Rosenberg tvrdi, nije bio Židov, jer nije bilo nikakvih dokaza koji bi to potvrdili.

S tom posljednjom izjavom se mi, KREATORI, slažemo. Slažemo se da ne postoje dokazi da je Krist bio Židov, ili da je bio bilo što drugo, pošto nema nikakvih dokaza da je postojao, kao što nema dokaza da postoji Djed Božićnjak.

Ali vratimo se na Novi zavjet. Pošto je Pavao napisao 13 knjiga od ukupno 27 knjiga Novog zavjeta, tu otpada 48% Novog zavjeta zajedno sa Starim zavjetom, tako da nam preostaje samo mali dio biblije u kojemu možemo tražiti "dobra" Isusova temeljna učenja. Ali čak i taj ostatak, Rosenberg tvrdi, nije dobro područje istraživanja jer je taj dio iskrivljen od strane židovskog nitkova Pavla, i zato moramo biti vrlo oprezni. Kakva temeljna učenja je Rosenberg uspio sakupiti iz tih iskrivljenih ostataka teško je reći, Rosenberg nas nije baš prosvijetlio.

Mi KREATORI zauzimamo potpuno drugačiji pristup. Zašto izabirati kroz bačvu punu trulih jabuka kako bi vidjeli možemo li spasiti nešto malo zdravog ploda u gnjiljoj hrpi? Stvarno, zašto kad možemo otići u voćnjak Prirode i ubrati si lijepe, cijele jabuke sa drveta, koje su oprane čistim jutarnjim pljuskom i sjaje se crvenom i žutom bojom na podnevnom suncu? Mi tvrdimo – odbacite bačvu punu trulih jabuka na najbliže smetlište. Odmah otiđite u vrt Prirode i počnite ispočetka. Zašto prebirati kroz trulo smeće kad možete ubrati lijepo svježe voće?

Jedini vrijedan rezultat Rosenbergovog truda je onaj do kojeg bi došao i bez čačkanja po kršćanskoj bibliji, i bez krcanja svojih knjiga dosadnim misticizmom, metafizikom i drugim Eckehartovim hokus-pokusom i glupostima iz drugih mitoloških izvora. Čak ni Nietzschevi doprinosi nisu bili od bitne konstruktivne vrijednosti. Jedina filozofija u *Mitu* koja vrijedi je rasna filozofija koja stavlja naglasak na rasne vrijednosti, premda naravno, u njegovoj knjizi ovo se odnosi samo na germanske narode, ili na Nordijce, ili pak na "Arijsku" rasu. U tomu ga mi, KREATORI, potpuno podržavamo, samo što mi obuhvaćamo cijelu Bijelu rasu u našoj filozofiji, germanske, američke, engleske, francuske i sve druge bijele narode, i težimo ujedinjenju cijele Bijele rase, njenoj organizaciji i polarizaciji, te uništenju njezinog biološkog neprijatelja, parazitskog Židova, kako bi mogli izgraditi bjelji i sjajniji svijet.

U svakom slučaju, Rosenberg nije inaugurirao novu germansku religiju, tako da židovsko kršćanstvo i danas divlja svijetom kao i prije 50 godina. Ustvari, čak nije dao niti ime novoj religiji koju je pokušao izgraditi, ali koju nije uspio pravilno usmjeriti.

Da je Hitler dobio rat, njegova rasna filozofija krvi, zemlje i časti bi zasigurno postala nacionalna religija njemačkog naroda i možda čak zamijenila kršćanstvo. Međutim, Hitler je došao do tih rasnih ideja čak i prije Rosenbergovog priključenja stranci. Nema sumnje da je Hitler želio da njegova politička filozofija postane religijska filozofija. Snažan dokaz toga su bili organizirani sastanci indoktrinacije Hitlerove mladeži, koji su bili slični sastancima kršćanske mladeži, a koji su bili tempirani u isto vrijeme sa crkvenim i kršćanskim sastancima. Izazvali su neprijateljsku reakciju Katoličke i Protestantske crkve, ali tu presudnu bitku za mlade umove je Nacistička stranka vrlo lako dobivala. Da su imali više vremena, Kršćanska crkva bi se zasigurno brojčano smanjila i raspala već unutar slijedeće generacije. Hitler je podupirao Rosenberga u njegovim nastojanjima da stvori sveobuhvatniju vjersku dogmu iz njegove političke filozofije. Dok mi KREATORI cijenimo Hitlera kao najvećeg vođu kojeg je Bijela rasa ikad imala i najvećeg bijelog čovjeka koji je ikad živio, te se slažemo se njegovim rasnim idejama, ne možemo ne doći do zaključka da, u smislu religije za cijelu Bijelu rasu, Rosenbergov je *Mit* bio nepotpun i ostavio je mnogo toga otvorenim.

ZAKLJUČAK.

Mi KREATORI se slažemo sa idejom da bi njemački narod trebao imati vlastitu religiju koja bi zamijenila židovsko kršćanstvo, ali se ne slažemo sa Rosenbergovim nastojanjima da tu religiju stavi unutar okvira njemačkog kršćanstva, što je kontradiktorno i samoporažavajuće. Vjerujemo da bi Rosenbergu i cijeloj Nacističkoj stranci bilo bolje da su u potpunosti odbacili kršćanstvo i počeli iznova na zdravim, realističnim temeljima, kao što je to KREATIVIZAM učinio, bazirajući se na Vječnim Zakonima Prirode.

Postoji još nekoliko neslaganja koje ćemo iznijeti u nadolazećoj usporedbi. Bitna razlika je što je Nacistički pokret bio primarno nacionalistički pokret, političke prirode, koji se brinuo samo za širenje i napredak njemačkog naroda, dok je KREATIVISTIČKI pokret posvećen buđenju, organizaciji i ujedinjenju svih bijelih naroda svijeta kako bi planetu Zemlju učinili domom za isključivo Bijelu rasu, brisajući sve konfliktne granice nacionalnosti.

Nacističko-germanska religija vs. Kreativizam – Usporedba

A. Osnove vjere

Hitlerova i Rosenbergova vizija germanske nacionalističke religije se nikad nije ostvarila. U vrijeme Hitlerove smrti, protestantsko i katoličko kršćanstvo su bile dominantne religije njemačkog područja, kao što su i danas. Zato moramo razlikovati između vjerske dogme religije koju su namjeravali stvoriti i političke dogme Nacističke stranke.

Rosenberg je ugrubo iznio nacrt vjerske filozofije u svojim djelima, posebno u svom magnum opusu, *Mitu*, kao i Hitler u *Mein Kampf*. Iznijeli su namjeru pokretanja religije koja će se temeljiti na običajima, mitovima i tradiciji germanskog naroda. Pošto se to nije nikad ostvarilo, niti kristalizirao, morat ćemo stati na tome, te se zaustaviti na Hitlerovoj dogmi krvi, zemlje i časti.

KREATIVIZAM ima dosta zajedničkog sa tom idejom, ali je bolje strukturiran, potpuniji, jasniji i sveobuhvatan. KREATIVIZAM zadire u svako pitanje i segment bitan za zadovoljavanje vjerskih potreba Bijele rase. One su detaljno iznijete u tri osnovne knjige KREATIVIZMA; Vječnoj religiji prirode, Bibliji bijelog čovjeka i Zdravom životu.

B. Ciljevi

Hitlerovi i Rosenbergovi ciljevi su većinom bili usredotočeni na boljitak i interese njemačkog naroda. Tijekom kratkog života Nacističke stranke, njezini politički i vjerski ciljevi su bili praktički nerazdvojni. Oni su bili slijedeći: a) raskinuti Versajski sporazum i vratiti njemačku neovisnost, snagu i čast, b) ujediniti njemački narod, c) slomiti židovsku dominaciju i zbaciti te parazite sa leđa njemačkog naroda, d) povratiti izgubljene njemačke teritorije, e) proširiti životni prostor (lebensraum) njemačke nacije osvajanjem novih teritorija na istoku, na štetu Poljaka, Čeha, Rusa, itd, e) pročistiti i germanizirati kulturne, ekonomske i rasne elemente njemačkog naroda.

Ciljevi KREATIVIZMA su vrlo slični, samo što nisu tako usko ograničeni u korist njemačkog naroda a na štetu ostalih, već idu u korist svih bijelih naroda. KREATIVIZAM na taj način želi obuhvatiti sve bijele narode svijeta, bili oni Nijemci, Francuzi, Englezi, Poljaci ili bilo koji drugi. To želimo učiniti na račun obojenih naroda, a na korist Bijeloj rasi. KREATIVIZAM želi ispraviti izopačeno judaizirano razmišljanje svakog bijelog muškarca, žene i djeteta na planeti Zemlji, uzbuditi ih i ujediniti kako bi zajedno mogli, jednom zauvijek, uništiti židovsko čudovište. Nadalje, cilj je KREATIVIZMA povećati broj pripadnika Bijele rase i veličinu njezina teritorija sve dok Bijela rasa (isključivo) ne bude nastanjivala svaki dobar komad zemlje na planeti Zemlji. Postoji još mnogo ciljeva, poput eugenike, zdravog života i drugi, koji su

detaljno pojašnjeni u naše tri osnovne knjige, i sažeti u Dvadeset fundamentalnih točaka u 30-om izdanju Rasne lojalnosti.

C. Rasni stavovi

Postoji vrlo malo razlike između rasnih stavova Kreativizma i Nacističke filozofije, osim jednog velikog detalja: dok nacistički ciljevi obuhvaćaju genetičko poboljšanje njemačkog naroda, Kreativizam obuhvaća Bijelu rasu u potpunosti, na globalnoj razini. Dok Hitler naglašava nacionalizam, mi naglašavamo zajedničko biološko porijeklo naše rase kao zajedničku sponu i točku polarizacije.

Vjerujemo da je to vrlo bitno. Dok je nacionalizam bio uzrok brojnim ratovima između bijelih "nacija" od pamtivijeka, mi smo čvrsto uvjereni da je ideja "nacionalizma" vrlo destruktivna za Bijelu rasu i da je ta ideja bila jedno od najučinkovitijih oružja Židova u njihovoj dijaboličnoj tehnici "podijeli i zavlada". Mi zato težimo ujedinjenju Bijele rase pod jednom religijom i jednim jezikom, tako da više nikad ne vodimo bratoubilačke međusobne ratove.

Dok je Hitler želio ujediniti Nijemce kako bi vodio samoubilački rat protiv drugih bijelih rasnih drugova, mi težimo ujedinjenju Bijele rase na svjetskoj razini. Planetu Zemlju smatramo isključivim i neporecivim nasljeđem Bijele rase.

U četvrtom izdanju Rasne lojalnosti smo iznijeli osam fundamentalnih razlika između Nacističke filozofije i Kreativizma.

Brojni su foteljaški obožavatelji nacističkog režima koji tvrde "da je Hitler dobio rat", proširio bi pogodnosti nacističke ideje Bijeloj rasi na globalnoj razini.

U interesu rješavanja gorućih problema sa kojima se Bijela rasa suočava danas, želim istaknuti dvije upadljive činjenice:

- a) Hitler je izgubio rat. Mrtav je već 40 godina. Ono što bi ili ne bi učinio je sad pitanje povijesti i besmislena rasprava, koja znači samo gubljenje dragocjenog vremena u doba kada su potrebne energične akcije.
- b) Mi KREATORI smo uvjereni da je "nacionalistička" ideja kakvu zagovara Nacional Socijalizam destruktivna ideja, te ju mijenjamo sa idejom Rasnog Socijalizma. Da je Hitler dobio rat, nesumnjivo bi i druge zemlje poput Francuske, Poljske, Engleske, Amerike itd., i same osnovale svoje Nacističke stranke, vjerojatno pod njemačkom direkcijom i nadležnosti. U svakoj zemlji bi vjerojatno naišle na neodobravanje i opoziciju, i to opravdano, jer bi Nijemci preuzimali njihovo područje i tako bi se zasijalo sjeme vječnog nezadovoljstva i srdžbe, poput irskog nezadovoljstva engleskim upravljanjem nad dijelom njihove zemlje.

Većina tih problema je riješena u KREATIVISTIČKOM vjerovanju i programu. Nijedna se bijela zemlja tu ne treba osjećati ugroženom zbog nadležnosti "strane nacionalnosti". Kako vrijeme bude prolazilo, latinski će postati univerzalni jezik Bijele rase; rasna ideja će se širiti a "nacionalistička" ideja nestati, te će KREATIVIZAM postati univerzalna religija; Bijela rasa svijeta će biti ujedinjena i postati jedan entitet koji će se brinuti o ostvarenju Kreativističkih ciljeva; poboljšavajući svoje genetičko nasljeđe i iskorištavajući svoj ogroman potencijal za svoje dobro.

Stoga pozivamo našu "nacionalističku" bijelu braću da prestanu razglabati neprestano i besmisleno o tomu "što je moglo biti", već da se vrate u svijet realnosti, pridruže nam se kao militantni aktivisti u izgradnji bjeljeg i sjajnijeg svijeta.

D. Organizacijska struktura

U potpunoj smo harmoniji sa principom vodstva kojeg je zagovarao Adolf Hitler i smatramo bivšu Nacističku stranku i nacističku upravljačku strukturu modelom upravljanja pogodnim za naš daljnji razvoj. Hitlerovu nacističku Njemačku 1933.-1939. smatramo najboljim i najefikasnijim društvom koju je Bijela rasa ikad proizvela. Naša je namjera kopirati

njenu organizacijsku strukturu, iskoristiti je kao stepenicu u razvoju i proširiti je na svjetsku razinu kako bi služila najboljim interesima Bijele rase.

* * * * *

Kreativistički pokret ne stupa u ritmu židovskog bubnjara. Mi imamo svojeg.

* * * * *

Najzapanjujuće postignuće 20. stoljeća je bio nevjerojatni uspjeh židovske urote, koja je prijevarom natjerala Bijelu rasu da izda svoje neprocjenjivo nasljeđe za hrpu smeća.

* * * * *

Prije pola stoljeća, Hitler je uspio ujediniti sve Nijemce. Nepokolebljiv cilj Kreativističkog pokreta je uzбудiti, ujediniti i polarizirati sve bijele narode na planeti Zemlji.

* * * * *

Crnčuge su jedan od najžalosnijih neuspjeha Prirode.

Knjiga I – Komparativne religije

Deveti dio – Britanski Izraelizam – Identitet

Potpredsjednik jedne velike kozmetičke tvrtke je ćaskao sa prijateljem uz piće:

“Kako si tako uspio u kozmetičkom poslu?”, pita prijatelj.

“Lako je”, odgovorio je potpredsjednik, “Samo lažeš što više možeš.”

“Ali kako vam to prolazi?”

“Bez problema”, kazao je potpredsjednik. “Žene očajno žele vjerovati da će im naše kreme za lice i losioni učiniti čuda. Zato kupuju, kupuju, kupuju. One su sretne a mi zarađujemo milijune.”

To je uvod u temu kojom se želim više pozabaviti, umijeće laganja o duhovima, što je još profitabilnije i varljivije od promoviranja kozmetike.

Danas, uz pomoć elektronskog Židova, jedna od najvećih prijevara na modernoj sceni je sramotno umijeće prodavanja duhova milijunima ljudi. To je igra bez granica. Postoji toliko varalica koji prodaju tu priču o duhovima iz dana u dan, kao što su Oral Roberts, Rex Humbard, Jerry Falwell, Garner Ted Armstrong, Billy Hargis, Billy Graham, Jimmy Swaggert, Pat Robertson, Jim Bakker, Robert Schuller, i pokojni, veliki Jim Jones, poznat po Guyani i mnogi drugi. Većina tih vrhunskih prevaranta zarađuju na taj račun oko 40, 50 ili 60 milijuna dolara godišnje. I to novčanica Federalnih rezervi koje su također lažne kao i obmane koje ti prevaranti podvaljuju svojim lakovjernih žrtvama. Sa ili bez pomoći elektronske katodne cijevi, ta prijevara traje već tisućama godina.

Međutim, prije oko sto godina, pojavila se nova ekipa koja je standardnoj paklenoj družini dala novi preokret, a to je britansko-izraelska frakcija, poznata kao Identitetski pokret. (Identity movement) Pošto priloženi članak Liberty Bell-a daje znanstvenu povijest tog pokreta, ne trebam je ponovo objašnjavati nego se želim usredotočiti na učinak koji je taj pokret imao, i još ima, na krucijalnu bitku za preživljavanje Bijele rase.

Neki od kršćana, koji su otkrili kakvi su Židovi besramni lažljivci, i kako su odvratni i nepodnošljivi bili kroz cijelu povijest, su se našli u ozbiljnoj dilemi. Pošto je veći dio njihove biblije židovski od prve do zadnje strane, koja im stalno ponavlja kako je Jahve pun beskrajne ljubavi prema tim gnusnim pokvarenjacima, to im nije bilo lako prihvatiti. Tako je jedan vrlo inteligentan čovjek došao na ideju o briljantnom novom preokretu. Zašto ne tvrditi da Židovi nisu pravi Izraelićani već djeca Vraga, a mi - Bijela rasa, smo potomci Izraelićana. Zašto ne bismo, uz malo preuređivanja priče i puno lakovjernosti, mogli tvrditi da su "Deset izgubljenih Izraelskih plemena" dolutala u nenaseljeni dio Europe u prvom tisućljeću p.n.e. i proširili se cijelim krajem? Nije li to predivno? Sada mi, Bijela rasa, možemo tvrditi da smo mi pravi Izraelićani a da su podli Židovi ništa više nego foliranti. Nije li to super? (Koristeći se istom metodom, možeš reći da si reinkarnirani Napoleon. Potrebno ti je samo malo LUDILA.) Ipso facto, problem je riješen. Sada smo MI ti koje je Abrahamov, Izakov i Jakovljev Jahve toliko volio, koji se žrtvovao i dodvoravao tim pokvarenjacima koji nisu imali niti trunke morala. Zar nam se nije posrećilo?

Ukratko, to je pozicija koju promovira Identitetski pokret.

Toliko je zabluda sadržano u ovim prevarantskim pretpostavkama Identitetskog pokreta da ih je teško sve nabrojiti. Ali probat ću ih dočarati.

1. Ne postoji niti jedan dokaz koji bi potvrdio postojanje Jahve, boga židovskog plemena, u doba Abrija, Izija i Jakija, niti on postoji danas više od Djeda Božićnjaka i Zubić Vile.
2. Ne postoji niti jedan dokaz koji bi potvrdio postojanje Abrahama, Izaka i Jakova (ni Mojsija, kad smo već kod toga), tako da nas sve upućuje na to su oni ništa više negoli izmišljeni likovi židovske mašte.
3. Ne postoji niti jedan povijesni dokaz o Deset izgubljenih plemena, a ako su ikad postojali pa su se zatim izgubili, sve što mogu reći je BAŠ DOBRO. Šteta što nisu nestala i ostala dva plemena.
4. Jednostavno je nezamislivo tvrditi da je Europa bila prazna zemlja prije dolaska "Izgubljenih deset Izraelskih plemena". To se kosi sa grčkom povijesti, rimskom povijesti, keltskom povijesti, teutonskom povijesti, ukratko - autentičnom povijesti. To se kosi sa svim arheološkim dokazima iskopanim kroz nekoliko posljednjih stoljeća, uključujući i pećinske crteže iz Francuske, Španjolske i drugih dijelova Europe. Mnogi od tih artefakata i crteža naših bijelih europskih predaka datiraju od prije 20 tisuća godina. Ukoliko želite detaljnije proučiti antropološku studiju o našim precima, predlažem da pročitate izdanje *National Geographica* iz studenog. Knjiga Madisona Granta "*Propast velike rase*" (*Passing of the Great Race*) je odličan prikaz teme rasnih pokreta u prethistorijskoj Europi.
5. Sada dolazimo do posljednjeg pitanja: uzimajući u obzir kakvi su odvratni likovi Abraham, Izak i Jakov bili, što možemo zaključiti iz samog Starog zavjeta, tko bi UOPĆE HTIO imati takve poremećene idiote, ubojice i kurviše za svoje pretke? Rađe bi htio da su mi preci kradljivci konja nego ljigavi židovski pokvarenjaci.

Uz to što je bio nitko i ništa sa 75 godina, Abraham (tako ta glupa priča ide) je bio svodnik koji je prodavao svoju ženu (svoju polusestru) najvećem ponuđaču, i to ne samo jednom, nego više puta, kako bi zaradio. Ubio je mnogo ljudi. Bludničio je sa svojom služavkom. On i Sara su svoje prvo dijete dobili kada su oboje imali 99 godina. (Možete li vjerovati?) Izak je slijedio vrlo sličnu šablonu. Jakov je prevario svog senilnog, slijepog oca i izdao svog brata Ezava, uz Jahvin izričit blagoslov. Onda je tu i veliki Lav Izraela, Juda, koji je bludničio sa svojom pokćerkom, vjerujući da je ona obična kurva. Onda dolazimo do Velike Zvijezde, kralja Davida, koji je, dok je muljao sa kćerkom kralja Šaula, Mikalom, donio miraz od dvjesto prepucija od ubijenih Filistinskih ratnika Šaulu. (Pročitajte sami: *Ja, Samuel*, odlomak 18., stih 27.) Za još bolesnije i užasnije detalje pročitajte deseto poglavlje pod nazivom "Stari zavjet" u Vječnoj religiji prirode.

Sada postavljam pitanje svakom normalnom, inteligentnom bijelom čovjeku koji nije izgubio razum u ime Jahvea. Zašto ignorirati svoju istinsku povijest i zašto bi uopće ŽELJELI

biti potomci takvog ološa koji nema ni trunke morala? Rekao bi da niti jedan normalan, razuman bijeli čovjek, koji poštuje sebe, to ne želi. Sada dolazimo do slijedećeg pitanja: Zašto bismo mi KREATORI, koji smo potpuno posvećeni preživljavanju, širenju i napretku Bijele rase, uopće marili za te zbunjene duše koje vjeruju u britanski-izraelizam? Naposljetku, oni zastupaju samo mali postotak kršćanske populacije, možda čak manje od 1%.

Ipak, postoji dovoljno razloga za zabrinutost. Dok većina bijelih kršćana ne vjeruje da su oni "pravi Izraelićani", takvi prosječni kršćani imaju najmanje izgleda da izgrade bijeli rasni pokret. U praktičnom smislu, oni su nam trenutno van dometa. Ali sljedbenici Identitetskog pokreta, s druge strane, su sasvim druga priča. Takvi sljedbenici teže Identitetskom pokretu kao svjesni članovi Bijele rase i stoga su tip ljudi koje Bijela rasa treba da se spasi. Velik problem je što istodobno, oni ne žele odustati od glupog vjerovanja u židovske duhove, što im predstavlja jednu vrlo frustrirajuću dilemu koja dijeli njihovu lojalnost. Zato imamo dualne lojaliste koji tvrde da su za Bijelu rasu ali i za židovskog duha – što je nepomirljiva kontradikcija. Na taj način samo uvelike zbunjuju one bijele rasiste, koji bi zaista učinkovito mogli pomoći u započinjanju rata za preživljavanje i obnovu Bijele rase.

Ne samo da su tako zakomplicirali stvar, nego su ti zbunjeni lovci na duhove počeli mrziti nas bijele lojaliste više nego što mrze Židove. Zašto? Zato što Židovi tvrde da vjeruju u neku vrstu duha, iako ne vjeruju u Isusa Krista, ali im se zato može oprostiti. Ali mi Kreatori – oy vey! To je sasvim druga priča. Mi potkopavamo zemlju ispod njihovih stopala, koja podupire omiljenu im zabludu – njihovu osobnu Svetu Kravu. Mi racionalno odbacujemo sve te otrovne gluposti o postojanju duhova oko nas, koji nas nadziru, prate, sude nam i šalju nas u Pakao. Izluđuje ih to što mi razotkrivamo i ismijavamo taj njihov dragocjeni bijeg u ludilo, i oni bi nas najrađe poslali sami u pakao da gorimo, kad bi to mogli, o čemu svjedoči pismo biskupa Grant R. Powella, kojeg ćemo objaviti. Ima li gorih i podmuklijih sadista od ponovo-rođenih kršćana? Mislim da ne.

Sjećam se jednog sastanka na kojem sam bio u Kansas Cityu 1977. godine. Tamo je stara dobra Gerda Koch objašnjavala kako su naša zemlja i naš ustav utemeljeni na kršćanskoj Bibliji, što se kosi sa stavovima Očeva osnivača koji su bili odlučni da crkva bude odvojena od države. Kada je ugledala mene na sastanku, priču je okrenula na vrijeđanje onih koji nisu "vjerovali" u nadnaravno.

Moram spomenuti i velečasnog Richarda Butlera, koji je po vokaciji inženjer i od kojeg bi se očekivalo da će biti nešto pametniji. Kao čelnik "Arijskih nacija" (Aryan Nations) isto se kao pravi licemjer ravna prema "dualnoj lojalnosti", pokušavajući bi pokoran židovskim izmišljenim duhovima i bijelom rasizmu, dvjema potpuno sukobljenim, dijametralno suprotstavljenim konceptima. Ali kad spomenemo one koji su se spremni boriti za racionalno i dobro strukturirano vjerovanje i program za preživljavanje bijelaca, bez uvlačenja svih tih gluposti o duhovima u priču, onda lovci na duhove naprosto polude.

Kreativistički pokret smatra da će borba za preživljavanje biti žestoka i drastična zbog slabih izgleda, i bez tog nepotrebnog tereta na našim leđima. (Pogledaj "Samo-nametnuti hendikep", šesto izdanje iz ŠIRENJE KREATIVIZMA.) Kome treba sva ta konfuzija, teret i svađa zbog kojih se ni sami kršćani ne mogu međusobno pomiriti već zadnjih 18 stoljeća. Mi to sigurno ne trebamo, zato naš kontinuirani program mora biti čišćenje umova bijelih ljudi od sveg židovskog smeća i gluposti.

Sada želim zamoliti svakog bijelog čovjeka da si postavi ovo kategoričko pitanje: Što je tako dobro u "dubokom i trajnom vjerovanju" u vjeri koja nije utemeljena ni na činjenicama ni na logici? Npr., može li svaki normalan čovjek osjećati bilo što drugo osim sažaljenja prema jednom hindusu koji vjeruje da su krave svete? Ili prema kršćaninu, koji "vjeruje" u duhove koje nikad nitko nije vidio, čuo niti osjetio? Ili prema Identitetskom fanatiku koji uporno tvrdi da je "Deset izgubljenih Izraelskih plemena" naselilo Europu i da su oni naši preci, dok svi arheološki dokazi i svi povijesni spisi, kategorički obaraju takvu glupost?

Mi Kreatori više ne možemo trpjeti takve idiote koji prihvaćaju takve očite ludosti i onda očekuju da ćemo mi "poštivati" njihova "vjerovanja".

Iskreno, nemamo namjeru to činiti, niti više tolerirati njihove gluposti kao što nećemo poštivati niti hinduističko "vjerovanje" da su krave svete. Činjenice su činjenice, dokazi su dokazi, a gluposti su gluposti. Žalimo one jadnike koji ne znaju prepoznati razliku. Upotrijebiti ćemo našu inteligenciju i razboritost na području religije kao i u svakom drugom području. Poštivati ćemo i slijediti zdrav razum, a odbaciti ćemo i ismijavati svaku osobu, ideju ili pokret utemeljen na besmislenom "vjerovanju".

Osvrnimo se sada detaljnije na osobine i izjave uglednog velečasnog Richarda Butlera.

Nedavno je jedan mladić došao čak iz Washingtona kako bi nas posjetio u našem svjetskom sjedištu. Radio je sa Židovima u Hollywoodu i polako počeo shvaćati kako su oni odvratni i gadni. Tada mu je proradila njegova rasna osviještenost. Kada se preselio u Spokane u Washingtonu, postao je svjestan postojanja grupe 'Arijske nacije' što je još više probudilo njegovu rasnu osviještenost. Netko mu je zatim dao primjerak Biblije bijelog čovjeka, koju je pročitao sa velikim zanimanjem. Kada je pitao velečasnog Butlera za tu knjigu, on kao pravi kršćanin je prkosno odgovorio: "A, Klassen, on je Židov! On je ateist! Mora biti Židov!"

PRODAVAČI MAGLE

Kršćani se hvale svojom iskrenošću, ljubaznosti i milostivosti. Velečasni Butler je prekršio sva ta pravila, i to u sekundi bez razmišljanja, potvrđujući ono što sam uvijek govorio: Nikad ne vjeruj kršćaninu. Svatko tko laže sam sebi, će opetovano lagati i drugima.

Činjenica je da je Klassen KREATOR, a nije ateist ništa više nego je Butler nevjernički pas (sa islamske točke gledišta). Niti je Klassen Židov išta više nego je Butler crnčuga. (Ukoliko je Butler stvarno crnac, onda povlačim ovu izjavu). Velečasni Butler je mogao vrlo lako provjeriti moju rasnu genealogiju prije nego je počeo širiti takvu odvratnu laž. Nije to učinio. Očigledno je mislio da mora pod svaku cijenu zaštititi svoju "Identitetsku" opsesiju, a širenje laži o drugima nije mu izgleda predstavljao nikakav problem. Kao što sam rekao ranije – tko laže sebi, lagat će i drugome.

Postoje dobronamjerni i zbunjeni pojedinci koji će reći – nemojmo raspravljati o religiji. Idemo se jednostavno okupiti i zajedno boriti protiv Židova. Možda i protiv crnčuga i Meksikanaca. Vjera je osobna stvar i neka ostane na tome.

Zvuči dobro. Ali to ne ide tako. Svačija privatna "vjera" je od iznimne važnosti za pitanje života i smrti u borbi za preživljavanje naše rase. Npr., biste li se udružili sa bijelim čovjekom čija je vjera komunizam? Ili ako je pripadnik crnih muslimana? Ili sljedbenik Mooneya? Ili ako je prigrlio judaizam? Ili ako je izraelski pobornik poput Jerrya Falwella i njemu sličnih?

Ne, ja ne bi. Nema ništa gore nego kad se u teškim trenucima krize morate pouzdati u shizofreničara podvojene ličnosti koji ne zna na koju bi stranu. A takvi su sljedbenici Identitetskog pokreta. Oni su licemjeri koji imaju podvojenju lojalnost – lojalnost prema Bijeloj rasi i lojalnost prema židovskom kršćanstvu, dva dijametralno suprotstavljena koncepta koja su fundamentalno suprotstavljena jedan protiv drugoga. Sa Billyem Grahamom i Jerryem Falwellom bar znamo na čemu smo i znamo da im ne možemo vjerovati. Ali Identitetska horda je opasna zato što nas mogu lako prevariti pretvarajući se da su na našoj strani. Mi Kreatori im ne vjerujemo. Kad prigusti, oni će biti uz Isusa Krista, Jahvu i ostale bezveznjake. Stoga, oni su naši neprijatelji i mi smo njihovi neprijatelji. Što prije to shvatimo, prije ćemo ispraviti svoje razmišljanje i biti će nam bolje. Ne gajim iluzije kad se radi o čišćenju umova ljudi poput velečasnog Butlera. Svjestan sam da su ti umovi poput starog betona, pomiješani, stvrdnuti i nepromjenjivi. Oni su izgubljeni slučajevi. Ali mlađe ljude, poput mladića koji nas je posjetio, čiji su umovi još otvoreni, njih možemo promijeniti.

Poručujemo im: ostavite se sveg tog židovsko-kršćanskog smeća. Pridružite nam se u našoj racionalnoj bijeloj rasnoj religiji koja je posvećena preživljavanju, širenju i napretku Bijele rase i isključivo Bijele rase. Dobro je definirana, jasna, potpuna, sveobuhvatna. Posebno je dizajnirana za pobjedu nad izdajničkom židovskom mrežom i za povratak ponosne Bijele rase na prirodni tron.

Možemo li to učiniti? Budite sigurni da možemo, i učiniti ćemo to. Sada imamo u rukama sva potrebna sredstva za provedbu toga. Ako uspijemo podijeliti 10 milijuna primjeraka Biblije bijelog čovjeka našim bijelim rasnim drugovima, onda smo dobili ne samo bitku, nego i cijeli rat, i to jednom zauvijek. Vjerujte mi, to je nešto najbolje što Bijela rasa može učiniti za sebe. U jednom danu potrošimo više novca na crnčuge i drugi ološ, Izrael, Židove i druge parazite na globalnoj razini, nego što bi nas koštalo tiskanje tih 10 milijuna primjeraka naših knjiga.

Nakon što se ideja o KREATIVIZMU infiltrira u umove bijelih ljudi, pobjeda je naša za sva vremena. Onda ćemo moći spasiti naš okoliš, našu zemlju, našu planetu i posvetiti se dugoročnom poboljšanju naše vrste i napretku naše rase.

Imamo dovoljno sredstava sa čime možemo obaviti taj posao – stoga idemo! (Ponovno pročitajte deveto izdanje ŠIRENJE KREATIVIZMA, članak "Nismo bespomoćni".)

Identitet vs. Kreativizam – Usporedba

A. Osnove vjere

Identitetski pokret je fragmentiran, raštrkan i labavi konglomerat bez nekog određenog skupa uvjerenja koji bi okarakterizirao sve njegove dijelove. Zato možemo jedino generalizirati kad govorimo o tom pokretu i reći da su dva vjerovanja zajednička Identitetskim razbacanim grupama: a) snažno zagovaranje židovskog kršćanstva kakvo je opisano u Starom i Novom zavjetu, b) vjerovanje u čudnovat obrat da su "Deset izgubljenih Izraelskih plemena" odlutala i naselila dotad nenaseljenu Europu; događaj koji se uopće ne spominje u Starom i Novom zavjetu i kojeg ne podržava autentična povijest.

Ta dva vjerovanja su utemeljena na fantazijama i čistim glupostima, te pobijaju jedno drugo. Svatko tko vjeruje u židovsku Bibliju (S.Z. i N.Z.) teško da će doći do takvog apsurdnog i paradoksalnog zaključka. Ustvari, ta vjerovanja pobijaju svaku logiku i primjer su čudnih mentalnih akrobacija. Počevši od neutemeljene hipoteze (teorije o duhovima na nebu) do neutemeljenog vjerovanja da su stari Europljani pripadnici "Deset izgubljenih Izraelskih plemena", čije je postojanje vrlo upitno.

KREATIVIZAM se nasuprot toga temelji na logici i zdravom razumu, vječnim zakonima prirode i kritičkoj studiji povijesti. Suočava se sa stvarnošću i prihvaća činjenice o životu i svemiru kakve one zaista jesu. Koristi logiku i zdravi razum kako bi izgradio bolji život za našu rasu i naše buduće potomke.

B. Ciljevi

Ponavljam, ciljevi Identitetskog pokreta nisu točno razjašnjeni ali se mogu opisati na slijedeći način: a) borba za preživljavanje Bijele rase, c) širenje židovskog kršćanstva. Krajnji cilj je, čini se, da Bijela rasa ponovno zavlada Amerikom i svijetom uz dominaciju kršćanstva nad Bijelom rasom (i svijetom); dominacijom koja se ne bi puno razlikovala od tiranske moći koju je kršćanstvo imalo za vrijeme Mračnog doba.

KREATIVISTIČKE ciljeve smo nabrojali već nekoliko puta. To su: preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase, želja da isključivo Bijela rasa nastanjuje planetu Zemlju, očišćenu od obojenih rasa. Ti ciljevi su prošireni u Dvadeset točaka Kreativizma koje ćete pronaći na kraju knjige.

C. Rasni stavovi

Ovdje Identitetski pokret i Kreativizam imaju mnogo zajedničkog. Identitetski pokret zagovara bijelu nadmoć, dok Kreativizam ide korak dalje i zagovara potpunu bijelu hegemoniju i ekskluzivno bjelačko posjedovanje svih valjanih područja ove planete Zemlje.

D. Organizacijska struktura

Identitetski pokret je labav skup koji se sastoji od mnogo dijelova bez centralne točke i bez imalo koordinacije.

Kreativistički pokret ima svoju svjetsku središnjicu u gradu Otto u Sjevernoj Karolini, koja je organizirana na principu vodstva. Okuplja svećenike koji propovijedaju vjerovanje i program pokreta u većini američkih, i nekoliko stranih država. Kreativistički program i vjerovanje jasno su predloženi u tri osnovne knjige, te u dodacima: Širenje Kreativizma, Izgradnja bjeljeg i sjajnijeg svijeta i ovoj knjizi, Rahowa! Program i vjerovanje Kreativizma su sveobuhvatni, dosljedni, potpuni i dobro strukturirani, pokrivaju cijeli spektar eugenike, rase, religije, morala, politike, gospodarstva i kulture sa ciljem postizanja sadašnjeg i budućeg boljitka za Bijelu rasu.

Britanski Izraelizam – Bijeli čovjek u divljini

Uz dopuštenje Liberty Bell Magazina, Reedy, WV.

Dio svijeta kojeg su Rimljani nazivali Palestinom je bio poznat kao Kanaan domaćem stanovništvu, nesretnim ljudima koje je iz njihovih domova otjeralo dvanaest hebrejskih plemena uljeza koji su se koristili neuobičajenim osvajačkim metodama, kako je opisano u knjizi o Jošui iz Starog zavjeta. Nakon konsolidacije osvojenih teritorija, za vladavine Jereboama, Hebreji su se oko 900 god. p.n.e. podijelili na sjeverno kraljevstvo Izrael i južno kraljevstvo Judeju. Dva stoljeća poslije, deset plemena iz sjevernog kraljevstva su postali poznati kao "Deset izgubljenih Izraelskih plemena", nakon što su ih zarobili Asirci. Tako se stvorila velika misterija.

Možda su gnostički heretici, koji smatraju svijet kreacijom zlog boga Demijurga bili u pravu, jer je istina o nerazriješenim velikim misterijima većinom neugodna ili dosadna. U kategoriju dosadne istine spada ona o deset izgubljenih plemena. Razumni povjesničari su zaključili da su se ta izgubljena plemena asimilirala u Asirsku naciju, sa efektima koji su nam nepoznati, osim činjenice da su Asirci uskoro nakon toga nestali iz povijesti.

No dosadne činjenice, naime, nisu zaustavile nadobudne ljude bujne mašte u širenju raznih glasina i gluposti o Deset izgubljenih plemena. Puritanci su, nadajući se prilici da preobrate deset-dvanaestina Židovstva, isprva vjerovali da su američki Indijanci lutajući Židovi. Americus Symmes, sin Johna Clevesa Symmesa (1742-1814), i izumitelj ideje o šupljoj zemlji, je fantazirao da bi istraživači, u nadi da će potvrditi teoriju svoga oca, mogli pronaći ono što su izgubljena plemena davno otkrila a to je unutrašnjost zemlje, kao idealno skrovište od asirskih, babilonskih i rimskih ubirača poreza. Brojni pisci znanstvene fantastike su također pronašli izvanzemaljski smještaj za izgubljena plemena, što je bila vjerojatno literarna projekcija njihove skrivene želje.

Većina teorija o izgubljenim plemenima su jednostavno smiješne, osim jedne – britansko-izraelske ili anglo – izraelizam, koja je imala dosta štetnih učinaka koje valja spomenuti. Četrnaesto izdanje *Encyclopedie Britannice* je dalo slijedeću definiciju navedenoj teoriji: "Anglo-izraelizam – shvaćanje da su narodi engleskog govornog područja potomci Deset izgubljenih Izraelskih plemena koje je protjerao Sargon Asirski nakon pada Samarije 721. god. p.n.e. Richard Brothers (1757.-1824.), 'Nećak Svemogućeg' se može smatrati prvim modernim apostolom." Brothersova čudnovata karijera je detaljno opisana u članku "Anglo-izraelizam" u *Ekciklopediji I. o religiji i etici*, koju je izdao James Hastings 1908. godine i koja je još uvijek referentna za to područje: "On sebe smatra prorokom izabranim od Uzvišenog. Prozvao se "nećakom Svemogućeg" i tvrdio da je Davidov potomak. Među njegovim proročanstvima se nalazi i proročanstvo da će se Izrael ponovno uspostaviti na Svetoj Zemlji, a on se uzdići kao židovski princ i vladar svijeta. Brothers je prozvan luđakom, ali je uspio zadržati mnogo obožavatelja..." Hastings je nadalje naveo nekoliko dobrih razloga zašto je ta teorija lažna.

Britansko-izraelski teoretičari, iako nisu imali dovoljno dokaza koji bi potvrdili svoju teoriju, su bili uporni u svojem zahtjevu da im se ona prizna na vjerskoj osnovi. To je zasigurno teorija koja se poziva na Tertullianovo načelo *quia absurdum (vjerujem zato jer je apsurdno)*, pošto se protivi zdravom razumu. Kako bi to najbolje uvidjeli, trebate se samo zapitati kako je deset izgubljenih plemena uopće došlo do britanskih otoka, dijela Europe koji je vrlo udaljen od Izraela i to bez ikakvog otpora putem. Kako su uspjeli proći pored Kelta i Teutonaca koji su tada živjeli u središnjoj i zapadnoj Europi, gdje njihovi potomci i danas žive?

Zadnja generacija britanskih-Izraelićana, koje možda muče ta pitanja jer su im kočnica u pronalasku nove publike, je smislila novu hrpu gluposti koju zovu "Identitet". Ta izmišljotina izjednačava Izrael sa svim Europljanima. Glavna zamjerka toj teoriji je da zanemaruje činjenicu da su Kelti i Teutonci živjeli u Europi mnogo prije 721. god. p.n.e.

Kleti ne samo da su živjeli u Europi oko 1.000 god. p.n.e., već su i vrlo vjerojatno kolonizirali područja koja su sad poznata kao Nova Engleska. Tu tezu je razvio Barry Fell, australski biolog sa Harvarda, u svojoj nedavno objavljenoj knjizi "*Amerika prije Krista*" (*America B.C.*) Fell, stručnjak za keltske jezike i arheologiju je uspio dešifrirati mnoge zapise

u kamenu, većinom zapisane na staroj keltskoj "ogam" abecedi, što pretpostavlja da je Amerika bila ono što Kelti nazivaju *largalon*, zemlja zalazećeg sunca.

Čak i da Fellova teorija nije prihvaćena, ostaje činjenica da je Europa bila domovina Kelta i Teutonaca prije nego je deset plemena odvedeno iz Izraela. Količina arheoloških dokaza koji potvrđuju ovu tvrdnju bila bi dovoljna da zakopa "Identitetske" entuzijaste sve do njihovih obrva. Unatoč tome, oni ne mijenjaju mišljenje jer oni su tip ljudi koji su rekli T.H. Huxleyu da je Sotona izmislio fosile kako bi nas doveo u iskušenje da vjerujemo da je zemlja postojala i prije 4004. god. p.n.e., tj. godine koju je veliki anglikanski nadbiskup Ussher utvrdio kao početak Stvaranja. Takvi ljudi jednostavno ne prihvaćaju dokaze i zdrav razum, to je za njih predosadno i prebolno.

Postoji još jedna ozbiljna zamjerka "Identitetskim" glupostima. To je činjenica da europski jezici nisu povezani sa židovskim. Britansko-izraelski fanatici su tvrdili da je riječ *sakson* (*saxon*) nastala od "Izakovi sinovi" (Isaacs sons). Ustvari, riječ *sakson* potječe od staroengleske riječi *seax*, što znači nož ili bodež, koja je pak slična staronjemačkoj riječi *sahs*, koja označava kamen ili stijenu. Također je činjenica da je anglosaksonski jezik, dijalekt starog zapadno-njemačkog jezika, i toliko je usko povezan sa starim njemačkim jezikom da student koji čita Beowulfa, najstariju pjesmu u engleskoj književnosti, uz malu pomoć može čitati i Hildebrandslied, najstariju pjesmu njemačke književnosti. Nadalje, ne samo teutonski jezici, već i svi europski jezici, zajedno sa sanskrtom, potječu iz primarnog indo-europskog ili arijskog jezika. Oxfordski engleski rječnik daje etimologiju tisuće engleskih riječi koje potječu iz arijskog. Međutim, niti jedan indo-europski jezik ne potječe iz židovskog ili bilo kojeg drugog semitskog jezika. Mi, ljudi europskog porijekla, imamo zajedničko lingvističko nasljeđe i posljedično tome, jedinstveni mentalitet, što često zaboravljamo.

Britanski izraelizam bi bio smiješan da nije tako poguban. Članak koji sam maloprije naveo iz *Britannice* je dovoljno upozorenje mudrima: "Teorija, koju podupire 2 milijuna ljudi, je materijalno pripomogla naseljavanju Židova u Englesku u 17. stoljeću." Židovi, od kojih su mnogi bili naravno lihvari, su došli u Englesku odmah nakon Normanskih osvajanja 1066. godine, a onda su bili protjerani dekretom Edwarda I. 1290 godine. Njihovo lihvarstvo, grafički prikazano u Carlylevoj "*Prošlosti i Sadašnjosti*" i Macaulayevoj "*Povijesti Engleske*", je bilo glavni razlog za njihov progon. Nije iznenađujuće da je period koji je uslijedio nakon njihova progona, bilo doba prosperiteta Engleske, kada je ona postala glavna svjetska sila. Ne treba posebno spominjati Elizabetino doba, ali je potrebno spomenuti jednu drugu činjenicu o kojoj se ne priča puno a tiče se tog Judenfri perioda: engleski radnici nisu sustigli visinu plaće koji su dobivali 1500. godine sve do 1900. godine! To je potvrdio ekonomist Robert Heilbroner u svome djelu "*Nastanak ekonomskog društva*" (New York; 1962, str. 30). Britansko-izraelski doprinos povratku Židova je bio napor sa ciljem uništavanja britanskog naroda.

Neki od najgorih ekscesa industrijske revolucije su povezani sa povratkom Židova. Vodeći kapitalisti u Manchesteru su bili Sefardi (podgrupa Židova koji potječu s Pirinejskog poluotoka). Među njima je bio Ricardo, teoretičar kapitalizma koji je štovao Marxa zbog opisivanja ekonomskog procesa bez obaziranja na etičke stavke, tj. "*buržujujske ideologije*". Još jedan židovski politički ekonomist i kapitalist iz Manchestera je bio Nassau Senior, a zanimljivo je da je jedan britansko-izraelski trakt, "*Britanski Izraelićani i Deset plemena*" (1885.) napisao izvjesni H. W. J. Senior.

Židovska povelja, dokument koji jamči građanska prava Židovima, je nailazila na veliki otpor tijekom povijesti, a filo-semitske iluzije su se toliko razvile u Engleskoj da je bilo potrebno jedno cijelo stoljeće da Britanci shvate kakvi su zapravo Židovi, utjelovljeni u liku Fagina u "*Oliver Twistu*", djelu Charlesa Dickensa. I dok su zapažanja Sir Richarda Burtona u djelu "*Židov, Cigan i El Islam*" uvelike pridonijele širenju znanja pri kraju 19. stoljeća, to pohvalno djelo je malo efekta nasuprot romantiziranog cionizma veličanog u romanima pisaca poput Georgea Elliota i Daniela Deronde. Ustvari, utjecaj Britanskog Izraelizma seže čak do Balfourove deklaracije i stvaranja samog modernog Izraela.

Neki zagovornici "Identiteta" tvrde da nisu ni na koji način pridonijeli cionizmu, već mu se protivili zbog toga što oni razlikuju između "pravih" Izraelićana, navodnih europskih

potomaka deset plemena, i Židova, potomaka plemena Juda. Međutim, činjenica je da su manje razlike između Izraelićana i Judejaca, nego što postoji razlika između Prusa i Bavaraca, Škota i Engleza ili Rimljana i Sicilijanaca. Podjela na sjeverno i južno kraljevstvo, Izrael i Judeju, je jednaka podjeli na Sjevernu i Južnu Dakotu danas. Vrlo je vjerojatno da čak niti sljedbenici "Identiteta" ne vjeruju u tu prividnu razliku.

Većina pobornika Britanskog Izraelizma, uključujući i Svjetsku božju crkvu, ne priznaje razliku između Izraelićana i Židova, te stalno potiču svoje sljedbenike, većinom Amerikance britanskog porijekla, da daju podršku cionističkom Izraelu. Ali kad smo kod toga, po tome se vrlo malo razlikuju od drugih biblijaša ptičjih mozgova (poput Billy Hargisa i Billy Grahama) koji stalno opominju svoje sljedbenike da moraju podržati Izrael, zagovaraju primanje milijuna azijskih "izbjeglica" u Sjedinjene Države i poduzimaju sve što je u njihovoj moći kako bi pokopali i na kraju uništili ovu naciju.

Fundamentalisti općenito, a Britanski Izraelizam proizlazi iz fundamentalizma, imaju nerealnu predodžbu o Židovu i prihvatili su kao literarnu činjenicu izmišljenu povijest prezentiranu od strane Židova u Starom zavjetu. Ta lakovjernost je posljedica najmanje dva faktora, jednog geografskog i jednog povijesnog.

Što se tiče geografskog faktora, britanski Amerikanci su bili prvi brojniji element američke populacije koji se odvojio od starog svijeta. U svojim novim domovima u divljini, lišeni europskog kulturnog utjecaja, često su imali samo Bibliju kao literaturu za čitanje. Normalno, nevjerovatne priče iz Starog zavjeta su rasplamsale njihovu maštu i želju da te priče povežu sa dnevnim događajima i iskustvima. Npr., nakon što su Puritanci odustali od preobraćivanja Indijanaca, počeli su ih smatrati beznadnim nevjernicima Kanaancima koje treba pobiti i oduzeti im zemlju. Novo-engleski Abolicionisti, od kojih je John Brown bio najozloglašeniji, su se smatrali prorocima Starog zavjeta, privid zahvaljujući kojemu se može pripisati veliki uspjeh koje je preko noći postiglo djelo Julia Warda Howea "*Borbena himna Republike*" (*Battle-hymn of the Republic*).

Probuđeni priljevom istočno europskih imigranata, brojni ugledni britanski Amerikanci su postali svjesni židovske opasnosti. Spomena vrijedni su pisci: Hawthorn, U. S. Grant, Clements, James Russell, Lowell, Henry James, Henry Adams, John Jay Chapman, Edison, Ford, Madison Grant, Lothrop Stoddard, T. S. Elliot, Ezra Pound i Ernest Hemingway.

Većina britanskih Amerikanaca, posebno fundamentalisti među njima, su ostali u geografskom i kulturnom zaleđu. Ti Anglo-saksonci, izgubljeni u divljini neznanja, bi trebali biti primarni ciljevi misionarskih napora onih kojih su postali svjesni razornog utjecaja dva plemena koja nisu nestala sa Asircima.

Veličina ovog zadatka je nadjačana samo brzinom kojom ga je potrebno obaviti.

* * * * *

Želimo više onih koji znaju riješiti problem, a ne pasivnih promatrača.

* * * * *

Prava su nešto što nije zajamčeno, već ono što si prisvajaju oni koji su sposobni. Priroda nas je obdarila onime što je potrebno da postanemo nasljednicima planete Zemlje.

* * * * *

Da bi organizirali bilo kakav snažan pokret, Bijela rasa se mora okupiti oko rasne vjerske srži. Kreativizam je Rješenje.

Knjiga I – Komparativne religije

Deseti dio – Mormonizam

ili Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana

Mark Twain je primijetio da je "istina čudnija od fikcije – ali jednostavno manje popularna." Mormonska religija je primjer tomu, te duguje svoje postojanje skupu bizarnih slučajnosti koje se nisu trebale dogoditi. Najčudnije od sveg je činjenica da je glavnu mormonsku knjigu napisao čovjek koji nije imao nikakvu namjeru pokrenuti religiju, koji nije nikad čuo za mormonizam i koji je umro četrnaest godina prije osnivanja Mormonske crkve 1830. godine.

TRI KLJUČNA LIKA U DRAMI

Solomon Spalding (1761.-1816.)

Priča počinje sa nekadašnjim kongregacijskim svećenikom i piscem Solomonom Spaldingom, koji je rođen u Ashfordu u državi Connecticut 20. veljače 1761. Iako nikad nije bio uspješan kao svećenik, pisac, niti kao poslovni čovjek, ipak ono što je pokrenuo manje ili više slučajno, imalo je posljedice koje odjekuju tijekom 20. stoljeća i mnogo dalje.

Solomon Spalding je bio treće od desetero djece. Njegov otac Josiah se priključio Revolucionarnoj vojsci a Solomon je pratio njegove stope, te postao vojnik 8. siječnja 1778. Nakon rata, Spalding je upisao studij prava u Widhamu u Connecticutu, a nakon toga postdiplomski studij teologije na uglednom fakultetu Dartmouth, gdje je magistrirao 1785.

Povezao se sa Windhamskom kongregacijskom organizacijom 1787., najvećom te vrste u istočnom dijelu Sjedinjenih Država u to vrijeme. Obavljao je dužnost evangelista deset godina a onda se povukao iz svećeništva zbog zdravstvenih razloga.

Oženio se Matildom Sabine 1795. godine i preselio se u Cherry Valley u New Yorku kako bi se priključio bratu u trgovačkom poslovanju. Nakon nekoliko neuspjelih projekata, Solomon i Matilda su se preselili u Salem u Ohio 1809. godine gdje u vodili malo imanje u njihovu vlasništvu, istodobno radeći u ljevaonici željeza. Kako mu se zdravlje i dalje narušavalo, Solomon se okrenuo pisanju knjiga kako bi zaradio za život.

Kada je započeo rat 1812. godine, njegov je posao propao nakon čega se njegova obitelj preselila u Pittsburgh u nadi štampanja i izdavanja njegova drugog romana "*Pronađeni rukopis*" (*Manuscript Found*), kako bi otplatili svoje dugove. Spalding i njegova žena su se zatim preselili u Amity, blizu Pittsburgha, gdje su životni troškovi bili manji a klima povoljnija za njegovo loše zdravstveno stanje. Međutim, bez obzira na klimu, šest tjedana poslije, 20. listopada 1816., Solomon Spalding je preminuo.

Iako su mu žarko trebali novci, Spalding nikad nije uspio objaviti "*Pronađeni rukopis*". Ostavio ga je u jednoj tiskari u Pittsburghu, gdje su zaključili da njegovo djelo nije isplativo za tiskanje, ali su pristali na tiskanje ukoliko Spalding plati troškove tiskanja. Na tome je ostalo do Spaldingove smrti. Njegovo djelo je godinama stajalo u Pattersonovoj tiskari, neželjeno i neobjavljeno.

SOLOMON SPALDING, ČUDEĆI SE ZAŠTO NITI JEDAN IZDAVAČ NEĆE KUPITI NJEGOVU KNJIGU FIKCIJE.

Sidney Rigdon (1793.-1876.)

Scenarij sada prelazi na novu skupinu likova. Sidney Rigdon je bio čovjek koji je radio u spomenutoj Pattersonovoj tiskari. Povremeno je bio svećenik te nestabilni vjerski odmetnik koji je često mijenjao ideologije. Nekako je Spaldingov neobjavljeni rukopis došao u Rigdonove ruke (smatra se da ga je on ukrao iz tiskare i doma kopirao).

Sidney Rigdon je bio čovjek bujne mašte i nestabilnog karaktera. Kao dječaku mu je noga zapela u stremenu kad je pao s konja, koji ga je tako vukao neko vrijeme dok se nije oslobodio. Zadobio je ozljede nagnječenja mozga koje su utjecale na njegovu mentalnu stabilnost i ponašanje. Iako njegove mentalne sposobnosti nisu bile narušene, taj događaj je snažno utjecao na njegovu ravnotežu. Bio je sklon raznim vizionarskim propitivanjima svake teme, većinom fokusiran na vjerske halucinacije i vizije.

Rigdon je rođen 19. veljače 1793. pridružio se Prvoj baptističkoj crkvi 1817. blizu svog rodnog grada Libertya. 1822. godine je postao svećenik Prve baptističke crkve u Pittsburghu. Njegovo svećeništvo, međutim, nije bilo dugog vijeka jer je bio ekskomuniciran 11. listopada 1823. zbog propovijedanja neodobrene doktrine.

Zbog tog iskustva postao je vrlo ogorčen. Između 1823. i 1827. godine je došao na ideju pretvaranja Spaldingovog izmišljenog romana u "Svetu Knjigu" nove religije i postavljanja temelja mormonizma.

Joseph Smith, mlađi. (1805.-1844.)

Glavna scena drame se sada prebacuje na centralnog "heroja" naše priče, navodnog osnivača i proroka mormonske religije.

Joseph Smith mlađi je rođen 23. prosinca 1805. u Vermontu kao treći sin Josepha i Lucy Smith. U dobi od jedanaest godina, njegova obitelj se preselila u Palmyru u New Yorku, gdje se većina njegove obitelji priključila Prezbiterijanskoj crkvi.

Obitelj Smith se sastojala od čudnih pojedinaca koje njihovi susjedi baš nisu dobro prihvatili kad su se doselili u Palmyru. I Joseph stariji i Joseph mlađi su bili opsjednuti kopanjem po okolnim brdima i Indijanskim brežuljcima u potrazi za zakopanim blagom i novcem. Za oboje se smatralo da imaju narušeni moralni karakter i da su podložnima odvratnim navikama, sudeći po zapisu iz 1834. godine.

Joseph mlađi je bio neobrazovan (završio je samo četiri razreda osnovne škole), surovog karaktera, čudnog stila oblačena i bez morala, što je kasnije potvrdio njegov poligamni stil života. Prije njegove prerane smrti u 39 godini, bio je u odnosu sa najmanje 50 žena za koje se zna i sigurno duplo više sa onima za koje se ne zna.

No imao je jednu iskupljujuću kvalitetu, koja mu je omogućila da postane izvanredni prodavač duhova na nebu. Čak i u ranoj dobi, Joseph Smith mlađi je bio odličan lažljivac koji je imao sposobnost vrlo uvjerljivog laganja, a njegovoj mašti nije bilo kraja. Također je imao halucinacije i "vizije" koje je kasnije pretvorio u vrlo korisno oruđe za lansiranje nove religije.

Kao mladić je, zajedno sa ocem, bio umiješan u okultne hobije poput "gledanja kroz staklo" i "gledanja kroz kristale" i sličnih proročkih trikova za varanje naivnih. Joseph mlađi je 1826. godine bio uhićen, te osuđen za zločin prijevare lokalne žrtve putem prevarantskog trika "gledanja kroz staklo".

Iz te kombinacije čudnovatih i bizarnih likova je lansirano moćno, bogato i utjecajno Mormonsko carstvo koje i danas postoji. U sadašnjosti je istina jednako nepopularna kao i za vrijeme Marka Twaina, a lakovjernost i praznovjerje divljaju kao i prije pet tisuća godina za vrijeme starih Egipćana, pa Mormonska crkva danas doživljava procvat kao nikad dosad.

Evo kratkog popisa bogatstava koje je Mormonsko carstvo nakupilo do danas.

MORMONSKO CARSTVO DANAS

Na tim ljigavim i prevarantskim temeljima je izgrađeno ogromno financijsko i vjersko carstvo koje je sad prisutno diljem svijeta. Uzimajući u obzir da su sva tri lika iz naše priče, Splading, Rigdon i Smith, bili financijski nekompetentni i bili na rubu siromaštva cijelog života, istina je zaista čudnija od fikcije.

Idemo kratko rekapitulirati znatno financijsko bogatstvo današnjeg Mormonskog carstva. Evo popisa imovine (ali ne sve):

- A. *Mediji*. Bonneville International Corporation ima u vlasništvu sedam FM radijskih postaja, četiri AM postaje, dvije televizijske postaje, Bonneville Productions koja kreira reklame; Deseret News Publishing Company koja objavljuje vijesti i Desert Book Company koja se brine za većinu crkvenih tiskovina.
- B. *Financije*. Osiguravajuća kuća Beneficial Life, Osiguravajuća kuća Utah Home Fire, Osiguravajuća kuća Continental Western iz Lowe, Deseret udruženje zajedničke koristi.
- C. *Nekretnine*. Kalifornijske Deseret farme, dvije komercijalne farme, okrug Yolo u Kaliforniji sa 5.500 rali zemlje, Deseretski rančevi u Floridi, koji obuhvaćaju 300 tisuća rali zemlje blizu Disney Worlda, poljoprivredna korporacija Elberta, 14 tisuća rali

zemlje u južnom dijelu države Utah, Desert farme u Teksasu, Deseret zaklada, Zion osiguranje, komercijalno zemljište u Salt Lake City-u i drugdje, 7.000 rali zemlje u Hawaiian Village u Oahu, Dobrotvorna razvojna agencija (izdaje kredite), Utah Hotelijersko poduzeće, Polinezijski kulturni centar u Oahu, zgrada sa 36 katova poslovnog i stambenog prostora u New Yorku, nekoliko milijuna dolara vrijedne nekretnine u Illinoisu, šesnaest hramova diljem svijeta, 2.600 rali zemlje u Nevadi otkupljenih od Summa korporacije u vlasništvu Howarda Hugesa, pet rali zemljišta u centru Salt Lake Citya. (Postoji toga još puno, ali ne možemo iznijeti detaljan popis.) Ulaganja u vrijednosti 53.7% dionica u Utah-Idaho Šećernoj kompaniji, drugi najveći dioničari u Utah Električnom poduzeću, kontrolni udio u Zion trgovačkom društvu, 28 milijuna dolara vrijedne dionice u Times Mirror poduzeću, izdavačima Los Angeles Timesa.

- D. *Druga poduzeća.* Management Systems Corporation, tvrka za obradu podataka, Deseret Industries, Mormon Tabernacle Choir, Beehive tvornica odjeće, itd.
- E. *Obrazovanje.* Sveučilište Brigham Young u Utahu, Sveučilište Brigham Young na Havajima, Fakultet Rick u Idaho, LDS Poslovno sveučilište u Utahu, osnovne i srednje škole u Meksiku, pacifičkim otocima, Srednjoj i Sjevernoj Americi i mnogim drugim državama u svijetu.

RAZVOJ MORMONSKE CRKVE

Ako uzmemo u obzir čudno i prevarantsko porijeklo mormonske "vjere" i uvjete pod kojima je nastala, zaista je nevjerojatno kako se Mormonska crkva razvila. Evo povijesne kronologije njena razvoja, od njezinih početaka kada je imala 30 članova 1830. godine.

Godina - broj članova

1900 – 268.331

1920 – 526.032

1940 – 862.664

1960 – 1.693.180

1981 – 4.800.000

Procijenjeno je da Mormonska crkva danas (1986.) ima oko 5.6 milijuna članova, broj koji je u stalnom porastu. Procijenjeno će ta brojka biti 8 milijuna do 2000. godine, a s obzirom da je to postala multikulturalna vjera, vjerujemo da će ta brojka biti premašena i da će uskoro mormonska religija postati jedna od najvećih i najmoćnijih svjetskih religija, pogotovo kako se sve više stapa sa judaizmom, povijesnim neprijateljem Bijele rase.

KRATKA POVIJEST

Već smo ukratko opisali porijekla mormonskog vjerovanja i vidjeli da se temelji na izmišljenom romanu "*Pronađeni rukopis*" Solomina Spladinga. Pronašao ga je Sideny Rigdon u Pattersonovoj tiskari u Pittsburghu nekoliko godina nakon Spaldingove smrti. Dokazi upućuju na to da je Rigdon zaslužan za začetak ideje o mormonizmu i pretvaranja Spaldingovog "*Pronađenog rukopisa*" u novu religiju. Tada je tu ideju prodao Josephu Smithu mlađem, koji je imao veće govorne vještine i blistave talente koje je mogao iskoristiti kako bi progurao i proširio novu religiju.

Spomenuti par je počeo zajednički smišljati urotu između 1827. i 1830. godine. Pritajili se su kako ne bi pobudili nikakve sumnje oko Spaldingovog rukopisa. (I Mormonska crkva je pokušala prikriti njihovu povezanost, tvrdeći da se Rigdon pridružio crkvi tek nakon njena

osnivanja 1830., a da se par do tada nije poznavao. Unatoč prikrivanju i nijekanju, velika količina dokaza je potvrdila njihovu povezanost, te činjenicu da je Spaldingov rukopis bio korišten kao osnova za Knjigu Mormona.)

Po priči Josepha Smitha, on je imao nekoliko "vizija" te mu je anđeo Moroni rekao da iskopa "zlatne ploče" zakopane na obližnjem brdu. Te "ploče" su trebale "otkriti" istinitu priču o narodima sa Sjeverno-američkog kontinenta i ispraviti stvari. Ono što je Smith zaista učinio je da je sjedio iz zastora i diktirao tekst iz Spaldingovog izmišljenog romana svojim "pisarima", sa malo preinaka tu i tamo, kako bi stvorio "novu" religiju. Rigdon je zapravo još mnogo ranije prepravio taj rukopis kako bi bio pogodan za krojenje nove religije, a Smith je samo nastavio tamo gdje je on stao. Ali priča u osnovi i dalje ostaje Spaldingov "*Pronađeni rukopis*". "Zlatne ploče" su nakon toga misteriozno nestale. Nitko ih više nije vidio osim tri, pa zatim osam, njegovih sljedbenika i to su viđene samo u obliku "vizije".

(Nije to problem. Posjetio sam Mormonski muzej u gradu Nauvoo u Illinoisu 1979. godine, gdje su imali izložene "replike" vizionarskih zlatnih ploča.)

Bilo kako bilo, Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana je osnovana 6. travnja 1830. godine, a inkorporirana je kasnije iste godine. Spading, koji nije imao novaca da objavi svoju knjigu, bi bio začuđen njenim ishodom da je ostao živ. Malo prepravljena, Spaldingova knjiga je bila objavljena kao '*Knjiga Mormona*', a njezino izdavanje je financirao Martin Harris, jedan od originalnih šest osnivačkih članova.

Mormonizam je bio spreman za akciju. Imao je vjerovanje, bibliju i vrlo snalažljivog prevaranta za svog "proroka". Već u prvom mjesecu djelovanja, mormonizmu se pridružilo 40 članova, te je ubrzano počeo sve više rasti.

Jedna od glavnih motivacija koja je uvelike pridonijela širenju i popularizaciji mormonskog pokreta je činjenica da mormoni zagovaraju i odobravaju poligamiju. To ista praksa je, s druge strane, izazvala žestoke kritike i opoziciju od drugih religija koje su se tome strogo protivile.

Postoji još jedna posebnost koje mormonizam ima za ponuditi, a tiče se njihovih "zagrobnih" obećanja koja su otišla dalje od konkurentskih. Sve religije koje uključuju vjerovanje u duhove su bazirane na obećanjima nagrađivanja i prijetnjama kažnjavanja u životu poslije smrti. Međutim, dok su obične kršćanske sekte obećavale svojim pokornim sljedbenicima da će postati "anđeli" na nebu nakon smrti, mormoni su išli korak dalje. Mormonska crkva obećava da njihovi sljedbenici neće postati poslušni anđeli već bogovi. Svaki će vladati kao bog trilijunima svjetova tamo u beskrajnom svemiru. E ovo je, kako bi šef mafije imao običaj reći, već ponuda koju ne možete odbiti. Ako ništa drugo, nitko ne može ponuditi ništa bolje. Obećanja, obećanja, obećanja.

U međuvremenu, Mormonska crkva je nastavila vrlo učinkovito izvlačiti milijune i milijune dolara od svojih prevarenih žrtava. Zabilježeno je da je 1976. godine imala po milijun dolara prihoda dnevno. Dosad se ta svota zasigurno udvostručila i rapidno raste. Zauzvrat nudi samo obećanja – duhove na nebu i poput vještog prevaranta, upozorava svoje žrtve: VJERUJTE NAM! Bez da išta korisno vraća društvu, nastavlja puniti svoje već prepune kofere ovo-svjetskim bogatstvom. I to ne samo materijalno bogatstvo, već i kontrolu, moć i dominaciju nad ljudskim umom i tijelom.

ZAKLJUČAK

Na tim podlim i potajnim temeljima je izgrađeno svjetsko carstvo čije se bogatstvo, moć i utjecaj ne mogu mjeriti. Da je crkva nastavila putem bijele rasne čistoće kojom je krenula, unatoč svim njenim varkama smatrali bismo ju korisnijom za Bijelu rasu od njezinih judeo-kršćanskih konkurenta. Ali to nije slučaj. Posljednjih nekoliko desetljeća mormoni su se počeli sve više i više približavati Židovima, uzimajući njihovu povijest progona kao zajedničku sponu. No Židovi su se od samih početaka infiltrirali u mormone, kao što smo već pokazali u

članku "Aloha" u 23. izdanju *Rasne lojalnosti*. Tamo smo istaknuli da je već 1841. godine, prikriveni Židov Orson Hyde, postao jedan od Dvanaest apostola, a sam Joseph Smith je poslao Hyda u Palestinu kako bi posvetio tu nesretnu arapsku državu židovskoj uroti i pljačkanju.

Židovski utjecaj i kontrola su postali još gori u zadnjih nekoliko godina, nakon što je pokojni predsjednik crkve Spencer W. Kimball, doživio "viziju" i 7. lipnja 1978. objavio da mu se "obratio Bog" i naredio mu da prihvate obojene narode u svoje svećeničke redove. (Kako se to doživljava vizija? Samo zatvorite oči i lažete kao pas.) Židovski utjecaj je nakon toga postao vrlo uočljiv a mormoni su postali jedni od najagresivnijih pobornika rasnog miješanja od bilo koje druge moderne religije uvaljene Bijeloj rasi.

Ipak, postoji jedna stvar koju možemo naučiti od mormona a to je njihov način promocije i preobraćivanja. Može nam biti utjeha činjenica da kad tako jedan skup lažnih vjerovanja može izgraditi tako bogatu i moćnu svjetsku religiju, onda samo pomislite što mi možemo učiniti sa našim religijskim vjerovanjem i programom utemeljenim na vječnim zakonima prirode, povijesnim činjenicama, logici i zdravom razumu. Ako nam budete odani i podržite nas, siguran sam da će na kraju najbolji interesi Bijele rase prevagnuti, te ćemo pridobiti sve vrijedne članove na našoj dragoj planeti Zemlji.

I mi također imamo "vizije" ali ne kao mormoni. Mi ne zatvorimo oči i ne lažemo kako bi došli do vizije. Mi gledamo na svijet otvorenih očiju, učimo iz povijesti i od prirode, i onda upotrebljavamo našu inteligenciju, primjenjujemo logiku i zdrav razum kako bi učinili ono što je najbolje za Bijelu rasu, u našoj težnji da izgradimo bjelji i sjajniji svijet.

Istina je zaista čudnija od fikcije. Možda i je manje popularna, kao što je primijetio Mark Twain, ali ima jednu veliku prednost – puno je moćnija. Vrlo je izdržljiva i uporna. Kao što su ljudi koji su vjerovali da je zemlja ravna u konačnici morali prihvatiti činjenicu da je okrugla, tako se istina stalno vraća kako bi progonila lažljivce i prevarante, a na kraju će i pobijediti.

LITERATURA

Za više informacija o mormonizmu, predlažemo da pročitate:

1. *Tko je zapravo napisao Knjigu Mormona? (Who Really Wrote the Book of Mormon?)* Wayne L. Cowdry, Howard A. Davis i Donald R. Scales. Vision House Publishers, Santa Ana, California
2. *Stvoritelji Boga (The God Makers)*, Ed Decker and Dave Hunt. Harvest House Publishers, Eugene Oregon 97402
3. *Zamršenost Momonizma (The Maze of Mormonism)*, Dr. Walter Martin. Vision House Publishers, Ventura, California

Možete ih naručiti u lokalnim knjižarama i od prodavača.

Mormonizam vs. Kreativizam – Usporedba

A. Osnove vjere

Mormoni tvrde da su kršćani i da vjeruju u kršćansku Bibliju. Većina kršćana opovrgavaju tvrdnju da mormoni spadaju pod kršćansku religiju i ne žele biti dio njihovih učenja, pošto mormoni više štiju Josepha Smitha nego Isusa Krista, i Knjigu Mormona štiju više od židovsko-kršćanske Biblije. Mormoni zanemaruju te optužbe i tvrde da vjeruju u Bibliju, bar u onaj dio na koji nitko nije utjecao i promijenio ju. Nadalje tvrde da pošto je stara

Biblija zastranila, Bog je izabrao Josepha Smitha za svog modernog proroka koji će prenositi Božju riječ i ispraviti stvari.

Međutim, svaka sličnost između Knjige Mormona i židovsko-kršćanske Biblije je slučajna, kao i sličnost između priče o Zubić vili i Alise u zemlji čudesa, osim činjenice da su izmišljene i dosadne.

Priča iz Knjige Mormona je dosadna, beskrajna bajka o nekim drevnim ljudima koji su se selili na sjeverno-američki kontinent u davnini. Onda su se podijeli na grupe i poubijali. To se kosi sa svim mogućim povijesnim dokazima i nije uopće se ne poklapa sa stvarnom poviješću. Teško je zamisliti kakva se moralna pouka može izvući iz te besmislene, rastegnute priče.

Njihovo vjerovanje je predstavljeno u tri osnovne knjige: *Knjiga Mormona (The Book of Mormon)*, *Dragocjeni biser (The Pearl of Great Price)*, te *Nauk i savezi (The Doctrine and Covenants)*.

KREATIVIZAM se oslanja na stvarne povijesne događaje i proučava njihov učinak na boljitak i budućnost Bijele rase. Želi učiti iz povijesnih poduka, iz vječnih zakona prirode, koristi svoju inteligenciju i zdrav razum kako bi izgradio bolji i svjetliji svijet za buduće generacije naše rase.

B. Ciljevi

Mormonska djela govore više od njihovih varljivih riječi. Ono što njihova crkva očito čini je da sakuplja bogatstva i gradi moć, ne na nebu, nego ovdje na zemlji. Njihovo bogatstvo vrijedi milijarde – u nekretninama, bankama, novcu, osiguravajućim kućama, dionicama i obveznicama i izgradnji rastuće strukture moći. Oni čine isto što Židovi, Katolička crkva i drugi prevarantski tirani rade već stoljećima – grabežljivo skupljaju bogatstvo, bez obzira na to koga putem moraju pregaziti i opljačkati.

Već smo spomenuli koji su KREATIVISTIČKI ciljevi. To su: preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase tako da isključivo Bijela rasa naseljava ovu planetu Zemlju, bez obojenih rasa. Ukratko, cilj nam je izgradnja bjeljeg i sjajnijeg svijeta, kako je ukratko objašnjeno kroz 20 točaka Kreativizma u 31-om izdanju Rasne lojalnosti, te na kraju ove knjige.

C. Rasni stavovi

Podržavamo činjenicu da su Mormonska crkva i njezini rani osnivači išli putem bijele rasne čistoće. Ali zadnjih nekoliko desetljeća, a osobito nakon 1978. godine kad je njihov pokojni predsjednik Spencer W. Kimball doživio “prosvjetljenje”, Mormonska crkva je krenula putem rasnog miješanja i to odlučnije nego liberalne i “fundamentalističke” kršćanske crkve. (Pogledaj 23. stranicu Rasne lojalnosti, članak “Aloha tebi također, Kamaaina!”)

Srž KREATIVISTIČKOG pokreta je preživljavanje, širenje i napredak Bijele rase i daljnje genetičko poboljšavanje implementacijom razumnog i ozbiljnog programa Eugenike.

D. Organizacijska struktura

Mormonska crkva je jako dobro organizirani sustav, uspješan ne samo u regrutaciji novih članova nego i u iskorištavanju svojih članova od kojih izvlače maksimalno koliko mogu. Upravljačko tijelo se sastoji od odbora od dvanaest apostola, koje vodi predsjednik. Danas je to Ezra Taft Benson. Svjetsko sjedište im je u Salt Lake Cityu u Utahu.

Kreativistički pokret ima svoju svjetsku središnjicu blizu grada Otto u Sjevernoj Karolini. Njezina organizacijska struktura se temelji na principu vodstva, sa Pontifex Maximusom na čelu. Određuje svećenike koji zastupaju i predstavljaju program i vjerovanje crkve u većini američkih i nekoliko stranih država. Kreativističko vjerovanje i program su detaljno objašnjeni u tri osnovne knjige i Širenju Kreativizma, dodatku. Vrlo su jasni,

sveobuhvatni, konzistentni, potpuni i dobro definirani, pokrivajući cijeli spektar eugenike, rase, religije, morala, politike, ekonomije i kulture za sadašnji i budući boljitak Bijele rase.

Sa organizacijskog i razvojnog aspekta, Kreativistički pokret može mnogo naučiti od Mormonske crkve, naročito u vrbovanju licem-u-lice, i slanju mladih misionara kako bi promovirali njihova učenja.

* * * * *

“Istina je čudnija od fikcije – ali jednostavno je manje popularna.” Mark Twain.

* * * * *

Religija je kroz povijest bila najsnažnija sila u oblikovanju sudbine nacija i rasa.

* * * * *

Kreativizam je jedino rješenje za velike probleme s kojima smo suočeni. Ima Totalni program, Konačno rješenje i Ultimativno vjerovanje.

Knjiga I – Komparativne religije

Jedanaesti dio – Ateizam

Ateizam se ne smatra religijom, više ne-religijom. Činjenica je da svaka grupa ili osoba može tvrditi da je njihova filozofija religija, i to opravdano. Mi iz Kreativističkog pokreta branimo taj stav kao što branimo i Prvi amandman, slobodu govora i slobodu vjeroispovijesti. U potpunosti se slažemo sa Voltaireom koji je izjavio: “Možda se ne slažem sa onime što ste rekli, ali ću do smrti braniti vaše pravo da to kažete.” Slično tome, mi se ne moramo slagati sa mnogim vjeroispovijestima koje smatramo čistim glupostima ali ćemo braniti njihovo pravo na njihova uvjerenja, bez obzira koliko nam smiješna bila.

Na isti način ćemo braniti i naše pravo na kritiziranje i izjašnjavanje naših mišljenja o religijama, kao što smo to već učinili u zadnjih 10 segmenata “Komparativne religije”.

Unutar tih okvira mi priznajemo ateizam kao religiju. Neke religije pod okriljem ateizma su priznate od strane vlada u određenim državama.

Većina kršćanskih crkava Kreativističkom pokretu želi prišiti etiketu ateizma. Cilj je ovog teksta da pojasni neke stvari tim lovcima na duhove. (Pogledaj stranicu 68. u Širenju Kreativizma, članak “Mi nismo Ateisti, mi smo Kreatori.”) Želim povući crtu između Ateizma i Kreativizma, tako da ne bude zabune oko te dvije religije.

Razlika je slijedeća: ateisti tvrde da ne vjeruju u duhove ali se nisu izjasnili u što onda vjeruju. Mi kreatori imamo zajedničku crtu sa ateistima, a ta je da niti mi ne vjerujemo u duhove, ali smo se izjasnili u što vjerujemo. A ima dosta toga u što vjerujemo. To su pozitivne i sveobuhvatne stvari koje smo naveli i u našim Osnovnim knjigama.

Nakon što smo postavili inicijalne temelje, idemo ukratko proći kroz povijest ateizma, koji je postojao čak tisuće godina prije nego što je židovsko kršćanstvo pomolilo svoju ružnu glavu.

Websterov rječnik (Third New International) definira ateizam (sa malim slovom "a") kao "nevjerovanje u postojanje Boga ili bilo kojeg drugog božanstva", a ateista kao "onog koji se priklanja ateizmu." To je gruba i nejasna definicija, i tek kad pogledamo značenje riječi Bog, postaje nam jasno u što taj jadnik zapravo ne vjeruje. Tako smo potražili značenje riječi "Bog" nakon čega smo naišli na cijeli kolekciju riječi "bog", sa malim slovom "b" i "Bog", sa velikim slovom "B". Značenja te riječi variraju od "onaj koji posjeduje veliku i despotsku moć" pa do "princip, um, duša, duh, život, istina, inteligencija." Postoji toliko različitih, čak oprečnih, definicija, da kad ih sve pročitate postanete toliko zbunjeni kao malo dijete kojem je slučajno pala žvakaća guma na pod kokošinjca. Nije čudno što je jednom ateistu teško progutati sve to smeće. (Pročitajte ponovo tekst "Što je duh?" u 29-om izdanju Rasne lojalnosti, te u ovoj knjizi.)

Pošto je ateizam po definiciji čisto negativan, a ateist može ili ne mora imati neko pozitivno uvjerenje i filozofiju, termin ateizam bi bilo vrlo labav i besmislen termin da ga kršćani nisu počeli naveliko koristiti u pogrđnom smislu. Baš zato što je taj termin toliko nejasan, vrlo je teško pronaći literaturu o "ateizmu" prije kršćanstva. Međutim, Sokrat (469.-399. god. p.n.e.) bi se mogao klasificirati kao ateist, pošto je hodao okolo i govorio mladeži da su tadašnji grčki bogovi najvjerojatnije lažni i da uopće ne postoje. Za taj zločin iskrenosti i slobode mišljenja, Sokrat je bio osuđen na smrt i otrovan.

On svakako nije bio zadnji. Kada su kršćani konačno zgrabili uzde temporalne i crkvene moći, stvari su se počele zahuktavati za jadne ateiste. U Srednjem vijeku (bolje poznatom kao Mračni vijek) glave su se ozbiljno počele kotrljati. Do vremena kad je ustanovljena Inkvizicija, i kasnije kad je Reformacija prodrla duboko u nekad uzvišenu moć Katoličke crkve, proganjanje heretika i pljenidba njihove imovine postao je jedan od

najunosnijih biznisa tog doba. "Heretik" čak nije ni trebao biti ateist. Mogao je vjerovati u duhove ali ako se nije u potpunosti slagao sa službenim odredbama vjere, (a takvih odredbi je bilo jako puno, ovisno pod čijom biste nadležnosti bili), za njega je bilo gotovo. Blago uvjeravajuće metode poput razapinjača, prstolomca ili spaljivanja na lomači su se koristile kao metode mučenja i ubijanja. (Pročitajte ponovo odlomak "Prstolomac i razapinjač", str. 326, Biblija bijelog čovjeka.)

U vrijeme kada je svanula Renesansa u 13. stoljeću i kada su se žrtve svemogućeg Katoličke crkve počele osvještavati, a Reformacija dalje narušavati i dijeliti crkvenu moć, europski narodi su postajali svjesniji prirode i stvarnog svijeta koji ih okružuje. Pisci i filozofi, oprezno ispočetka, su kroz parabole i određene fraze u svojim djelima počeli sumnjati u nadnaravno, u svijet duhova i život nakon smrti. Poput Thomasa Paina, prvo su ograđivali svoje pozicije nazivajući se Deistima, nejasnim terminom koji je ipak značio vjerovanje u postojanje Uzvišenog Bića ali bez vezanja za ijednu od tadašnjih religija. Webster (isto izdanje) definira "deizam" kao "racionalni pokret u 17. i 18. stoljeću čiji su sljedbenici priznavali prirodnu religiju utemeljenu na ljudskom razumu i moralnosti, na vjerovanju u jednog Boga koji je stvorio svijet i zakone, bez kasnijeg miješanja u iste, i na izostanku bilo kakve nadnaravne intervencije u ljudskim životima."

Deisti bi se počeli približavati našim uvjerenjima, samo su ubacili i nekoliko bespotrebnih *non sequitura* i ograda kako bi se zaštitili. Tvrdnja da je taj Bog (za kojeg nitko ne zna ni da li stvarno postojao, niti bilo što drugo) sve stvorio i onda sjeo sa strane i pustio da se sve odvija svojim tijekom, je poprilično smiješna. Što bi onda radio nakon stvaranja svijeta? Igrao se sam sa sobom?

Tijekom 19. stoljeća, pisci, osobito u Njemačkoj, su postali mnogo otvoreniji. U Americi, pukovnik Robert G. Ingersoll (1833.-1899.) je bio najveći pobornik ateističkog gledišta, i kao govornik i kao pisac je bio vrlo efektivan u izlaganju argumenata i logike koji su raskrinkali tu prijevaru o duhovima na nebu. Iza njega je ostalo 12 knjiga koje rekapituliraju sve njegove govore i filozofiju. (Imamo sve knjige u našoj knjižnici osim prve. Bili bismo zahvalni svakome tko bi nam prodao prvu knjigu.)

Mišljenja sam da postoji nekoliko grešaka u njegovim zalaganjima. Kao prvo, ne nudi nikakvu kvalitetnu zamjenu za kršćanstvo koje je žestoko optuživao. Kao drugo, nije bio rasno osviješten. Treće, očito nije znao ništa o povijesnoj ulozi koju su Židovi odigrali u nametanju kršćanstva 'gojima', te stjecanju njihove tiranske moći nad svjetskim financijama i moći.

Kada sam počeo promovirati Kreativizam, mislio sam da će postojeće ateističke grupe biti plodno tlo za širenje našeg superiornog vjerovanja i programa. Ipak, mi smo također žestoko i agresivno optuživali kršćanstvo, prijevaru o duhovima na nebu i sve ostalo, ali smo dodatno imali i pozitivan program i vjerovanje. Mislio sam da nam je zagarantiran uspjeh sa ateistima. Nabavio sam popis svih ateističkih grupa u Americi i poslao im primjerak Vječne religije prirode.

Bio sam u krivu. Reakcija je bila negativna – što je vrlo žalosno. Neka djela iz njihove povratne literature su bila zapanjujuća. Neki su bili štovatelji vraga, neki se bavili vraćanjem. Mnogi su me odbili zbog mog rasističkog stajališta. Veliki broj među njima su bili Židovi i zato su, naravno, bili otvoreno neprijateljski raspoloženi prema meni. To je bilo prije 12 godina.

Jedna od najpoznatijih, najučinkovitijih i najinteligentnijih ateističkih organizacija je *Madalyn Murray O'Hair's American Atheists*, u Austinu, Teksas. Služeno su se prozvali religijom i kao takve su ih priznala i nadležna tijela. Bili su vrlo učinkoviti u predlaganju zakona o odvajanju države od crkve, o ukidanju vjeronauka u školama i drugim mjerama koje se značile ukidanje privilegija koje su si uzurpirale crkve i religije. Sa njima se slažemo po tim pitanjima.

Međutim, povijest nam je pokazala da napad na religiju, sam po sebi, bez pripremljene pozitivne i moćnije zamjene za napadnutu religiju, neće uroditi plodom. Isto je primijetio i Adolf Hitler što se tiče svih pokreta. On je shvatio da nije dovoljno da samo raskrinka komunizam nakon Prvog svjetskog rata, već je morao smisliti i "*cingegengift*" (kontra-poziciju), nešto čime

će ga zamijeniti. To je učinio sa Nacističkom strankom, koja je pobijedila komunizam i istisnula ga iz Njemačke.

Američkim ateistima to nedostaje, mada su vrlo pametni i vješti govornici. Nedostaje im pozitivno vjerovanje ili program koji bi zamijenio kršćanstvo (ili bilo koju drugu religiju duhova). Zato će im rezultati biti minimalni i neproduktivni. Postoje još dvije mane američkih ateista koje se slične onima koje je posjedovao pukovnik Ingersoll. A) nisu svjesni židovske opasnosti. Ustvari, među njihovim članovima se nalazi mnogo Židova tako da vjerojatno neće nikad ni postati toga svjesni. B) ne zauzimaju nikakvo rasno stajalište i ne zanima ih preživljavanje Bijele rase.

Bez obzira, neki od naših najinteligentnijih preobraćenika dolaze iz njihovih redova. Postoji jedna manja ali hvalevrijedna grupa koju bih trebao spomenuti. To je grupa *Tražitelj Istine (The Truth Seeker)*, adresa P.O.Box 1832, San Diego, CA 92112. Vodi ju uvaženi James Harvey Johnson, sljedbenik Racionalnog pokreta iz 1875. godine. Gospodin Johnson je jedan od rijetkih džentlmena koji je posvećen zdravom životu, koji vodi brigu o svom zdravlju i svjestan je rasnog i židovskog problema. Njegov najveći doprinos je odlična kolekcija starih i rijetkih knjiga koje nudi na prodaju, a koje se tiču religije i zdravog življenja.

Naše mišljenje o ateističkom pokretu ili pokretima se može sažeti u dvije točke:

- a) Ateističkim pokretom dominiraju Židovi, te oni neće ni prstom maknuti kako bi pomogli preživljavanju Bijele rase.
- b) Nemaju nikakvog pozitivnog programa koji bi zamijenio kršćanstvo. Nisu mogli suzbiti kršćanstvo nimalo u prošlosti, a predviđamo da neće moći ni u budućnosti.

Ateizam vs. Kreativizam – Usporedba

A. Zajednička stajališta

Ateizam i Kreativizam odbijaju bilo kakva nadnaravna vjerovanja, tvrdnje i praznovjerja. Ne vjerujemo u bogove, vragove, duhove, pakao niti raj. Smatramo da su sav taj hokus-pokus izmislili ljudi u svrhu kontroliranja mišljenja masa, kako bi izvukli što više financijske koristi od njih.

B. Glavne razlike

Iako ateizam ima negativan pristup prema pozitivnom zlu, na žalost nedostaje mu pozitivan program i vjerovanje koje bi bilo zamjena za praznovjerje koje želi uništiti. Ateistički pokret je dosta slab i nije baš puno toga učinio kako bi uništio kršćanstvo i druge religije koje su bazirane na strahu, praznovjerju i lakovjernosti. Nisu postigli mnogo konstruktivnih rezultata. Pod znatnim su utjecajem Židova.

Kreativizam ima sveobuhvatan program i vjerovanje koje obuhvaća sve aspekte života: Zdrav Razum u Zdravom Tijelu, Zdravom Društvu i Zdravom Okolišu. Želimo izgraditi bjelji i sjajniji svijet za buduće potomke Bijele rase. Sve navedeno je opisano u naše tri osnovne knjige: *Vječnoj religiji prirode*, *Bibliji bijelog čovjeka* i *Zdravom životu*, koje smo nadopunili našim dvjema novim izdanjima, *Širenje Kreativizma* i *Izgradnja bjeljeg i sjajnijeg svijeta*.

Mi imamo *“gegengift”*, za koji je Hitler tvrdio da je potreban kako bi se obavio posao i mi ćemo ga obaviti. Sigurni smo da smo mi val budućnosti.

* * * * *

Kršćanstvo je masovno ludilo izgrađeno na praznovjerju, lakovjernosti i neznanju, a utvrđeno intenzivnom kampanjom “zagađenja mozga.”

* * * * *

Bez uspješnog Kreativističkog pokreta, Bijela rasa će izumrijeti. Naša svaka misao i djelo mora biti u duhu promicanja KREATIVIZMA.

* * * * *

Ili će isključivo Bijela rasa naseljavati planetu Zemlju ili uopće neće preživjeti. Nema ničeg između.

* * * * *

Kreativizam je najbolja i najkorisnija ideja za Bijelu rasu ikad smišljena.

* * * * *

Ultimativni užas je rasno miješanje Bijele rase.

Knjiga I – Komparativne religije Dvanaesti dio – Odinizam

U ovom seriji o Komparativnim religijama dotakli se dosad jedanaest različitih religija, kultova ili sekta, od kojih su sve ili neprijateljski nastrojene prema preživljavanju, širenju i napretku Bijele rase ili su indiferentne prema tom cilju. Ako proanaliziramo odinizam, vidjet ćemo da je to mala i nevažna religija, ali joj je barem stalo do preživljavanja naše rase. Mi Kreatori zato odiniste smatramo svojim rasnim rođacima koji bi nam mogli pomoći da dobijemo žestoki rasni rat u kojem smo trenutno zarobljeni, svidjelo se to nama ili ne.

Na početku želim razjasniti da ovaj prenapučeni svijet sa pet milijardi gladnih i očajnih ljudi, ide prema još većem kaosu, propasti, anarhiji, revoluciji i terorizmu. Zarobljeni smo u rasnom ratu, u kojem je svaki sudionik svjestan svoje rase i spreman se boriti za njeno preživljavanje, uz jednu iznimku. Jedni sudionik koji nije svjestan svoje rase je Bijela rasa, koja ne želi ni prstom pomaknuti u svoju obranu. Ona, ustvari, pomaže svom neprijatelju i ima velikog udjela u vlastitom uništenju.

Zato je potrebno uzbuditi i potaknuti Bijelu rasu da uzme oružje u ruke i počne se boriti za svoje preživljavanje, a kako bi to postigli, moramo poduzeti neke drastične mjere. Moramo slijediti dobro smišljeni borbeni plan i učiniti sve što je potrebno kako bi pobijedili i preživjeli. Kreativizam nudi jedan takav program i nacrt. Cilj je ove analize pronaći načine na koje bi nam se odinisti mogli pridružiti i pomoći nam u takvom pothvatu.

Što je odinizam? Da li je to religija? Je li to rasni pokret ili društveni klub protkan drevnim mitovima i folklorom?

Odinizam je preporod nekoliko malih grupa u Americi, koje su oživjele drevne mitove i priče ratobornih Vikinga, koji su bili strah i trepet Europe tijekom Mračnog vijeka. "Od gnjeva sjevernjaka, Bože, spasi nas," je bila uobičajena molitva koja se molila u kršćanskim crkvama u vikinško doba, između 800.-1000. godine.

ORONULI STARI JEDNOOKI ODIN - JADAN UZOR PRIRODNOJ ELITI. MISTICNA NORDIJSKA ŠPODOBA NE NUDI NIKAKVO RIJEŠENJE ZA ZIDOVSKU TIRANIJU.

Prije ovog članka, pisao sam gospođi Else Christensen u Crystal River na Floridi, zamolivši je da mi pošalje sve knjige i literaturu koju ima o odinizmu. Gospođa Christensen, starija pristojna gospođa (moje dobi) mi je ljubazno poslala tri knjižice, *Uvod u odinizam* (12 stranica), *Mudrost Edde* (8 stranica) i *Možemo li još uvijek reći Bog?* (40 stranica). Zadnja knjiga mi je najviše pomogla da shvatim filozofsko stajalište odinizma. Svih 40 stranica je posvećeno stručnoj analizi o tome kakva je odvratna i nezamisliva prijevara židovsko kršćanstvo i kako je zamaglila umove bijelih ljudi stranom filozofijom koja je nespojiva sa njihovom "Arijskom dušom". Mi Kreatori to podržavamo te smo iskazali svoj stav o tom pitanju u našim osnovnim knjigama *Vječnoj religiji prirode*, *Bibliji bijelog čovjeka* i dodatnim izdanjima *Širenju Kreativizma*, *Izgradnji bjeljeg i sjajnijeg svijeta* te našem tabloidu, *Rasnoj lojalnosti*.

Međutim, kao i sa ateizmom, sve tri spomenute knjižice objašnjavaju protiv čega su, ali ne govore puno o tome za što su, osim što su naveli da žele zamijeniti kršćanstvo sa drevnom religijom baziranom na nordijskoj i vikinškoj mitologiji. Nalažu da umjesto što se ugledamo na židovskog Jahvu i Isusa Krista, trebamo štovati Arijske bogove, preciznije Odina, Freyu i Baldera. U tom panteističkom konglomeratu su još i bogovi Aesir, Loki i Tyr, da ne zaboravim i Yggdrasila, veliko drvo jasena čije korijenje i grane navodno drže svemir. Također u toj slici imamo, okružen velikom zmijom, Midgard koji predstavlja zemlju za koju se smatra da se nalazi na pola puta između raja i pakla. Vukodlaci također imaju važnu

ulogu u ovoj zbujujućoj mitologiji koju su, začudo, odinisti odabrali kao njihovu reprezentaciju "Arijske duše".

Pobliže želimo proučiti tri aspekta odinizma: a) uz svu bogatu i raznovrsnu mitologiju Bijele rase, zašto bi netko želio odabrati baš nordijsku mitologiju? b) što je točno "Arijska duša" i koju grupu predstavlja, te koje je značenje riječi "Arijac"? c) umjesto pitanja "Možemo li još uvijek reći Bog?", bolje je u ovom prosvjetljenom i znanstvenom dobu postaviti pitanje: moramo li se još uvijek igrati sa imaginarnim duhovima?

Proučimo prvo "a)", i sastavimo djelomičnu listu tisuća mitova, legendi, priča i mrtvih religija koje predstavljaju Bijelu rasu.

A. Mitovi, legende i usmena predaja

1. Vjerojatno dva najveća povijesna epa su Homerova Ilijada i Odiseja, koja datiraju još iz 8. st. p.n.e. Bogati su junaštvom, dramom i vrlinama Bijele rase. Definitivno su puno bolji od nordijskih mitova.
2. Grčki panteizam i mitologija su bogati, šaroliki i zanimljivi.
3. Rimski panteizam i mitologija. Većina je izvedena iz grčkog modela, te koriste porimljena imena ali i mnogi bogovi i božice su esencijalno rimski. Grčki i rimski bogovi te mitologija su u biti Bijeli a pojavili su se prije židovskog kršćanstva koje je oskrnulo "poganske" bogove. I grčka i rimska mitologija su superiorne nordijskoj, a pojavile su se oko tisuću godina ranije.
4. Teutonska mitologija. Imam set knjiga od četiri izdanja Jacoba Grimma (1785.-1863.), naslova "Teutonska mitologija" (Teutonic Mythology), koje ukupno imaju 1.887 stranica. Iako se neke priče susreću sa vikinškim mitovima, većinom su samostalne i puno bogatije.
5. Hinduističke svete knjige. To su klasici poput: a) *Vede*, b) *Brahmanski spisi*, c) *Upanišade*, d) *Bhagavadgita*, e) *Epovi i Purane* (Pogledaj članak "Hinduizam" u 30-om izdanju Rasne lojalnosti). Sve su ih napisali "Arijevc", ali ta sjajna literatura ipak nije spriječila "Arijevc" od rasnog miješanja i utapljanja u moru obojenih. Zanimljiva napomena je činjenica da neki dijelovi nordijske mitologije potječu od ovih ranijih "Arijevskih" zapisa.
6. *Britanska Edda* (Pogledaj istoimeni klasik L.A. Waddelta). Te priče rekapituliraju epski spjev starih Brita, pothvate kralja Thora, Arthura (ili Adama) i njegovih vitezova u stvaranju civilizacije, reformaciji Edena i pronalaženja Svetog Grala. To je sjajna literatura koja navodno datira unazad sve do 3380. god. p.n.e.
7. *Ezopove basne* koje datiraju iz doba starih Egipćana. Mišljenja sam da one sadrže više dobrih savjeta i zdravog razuma nego svi vikinški mitovi zajedno.
8. Donald A. MacKenzie je sastavio knjigu koja je kolekcija germanskih mitova i legendi (različita je od Grimmove kolekcije teutonskih mitova).
9. Postoji Nibelungenlied oko kojeg je Wagner napisao svoje opere o "Prstenu".
10. Postoje i irski mitovi, škotski mitovi i legende, rumunjski mitove (Drakula i sl.), postoji velika kolekcija bajki Hansa Christiana Andersena. Zapravo, gotovo svaki narod i svaka zemlja imaju svoje mitove i legende, bilo bijele ili ne. Imaju ih čak i Indijanci i Meksikanci.

Stoga, uz ovaj bogati meni sa velikim opusom raznih mitova i legendi Bijele rase, što je tako posebno u vezi vikinških mitova?

Odgovor je: ništa posebno. To nije baš najpametniji izbor.

B. Tko ili što predstavlja "Arijsku dušu"?

Značenje riječi Arijac se često mijenjalo u literaturi bijelog čovjeka. Tu riječ su često koristili ljudi poput Stewarta Chamberlaina u *“Temeljima 19. stoljeća”* i Alfred Rosenberg u *“Mitu 20. stoljeća”*. Međutim, ta riječ je postala istaknuta kad ju je počeo koristiti Hitler i Nacistička stranka tijekom njihove vladavine u Njemačkoj, i to u takvom obimu da je riječ “Arijac” u mozgovima današnjih bijelih generacija usko povezana sa nacizmom.

Mi iz Kreativističkog pokreta izbjegavamo tu riječ iz nekoliko dobrih razloga, ali uglavnom zbog toga što je taj termin toliko nejasan i nedefiniran, da je gotovo beznačajan. Kao što kršćani obilno koriste riječ “duh” a nitko zapravo ne zna što ta riječ znači, ako išta.

Potražio sam točno značenje te riječi u dvije enciklopedije koje imam, ali uopće nije bila navedena. Onda sam pogledao u *Britannicu* (1929.) i našao kratki odlomak o ARIJCIMA: Ta riječ je označavala neke govornike indo-europskih jezika, uz značenje “plemenit” i naziv jednog plemena tih naroda. Kao što je Sir George Grierson naglasio, “Indijci i Iranci, koji su indo-europskog porijekla imaju svako pravo nazivati se Arijcima, ali mi Englezi nemamo.”

Odlomak završava upozorenjem: nema boljeg primjera od ovog (Arijci) za opasnost afiksacije etiketa bez temeljitog promišljanja i inteligentne diskriminacije.

Nacisti također nisu nikad definirali tu riječ, nego je koristili kao implikaciju za nordijski tip ljudi, plavih očiju i plave kose. Ako je tako, onda se u tu kategoriju ne može svrstati više od pola nacista i fašista. Hitler nije imao plavu kosu, ni Goebbels, ni Himmler, ni Mussolini. Ako na to gledamo u okviru nacija, većina Bijele rase ne spada u tu kategoriju. Većina Austrijanca, Talijana, Francuza, Slavena i stotine milijuna drugih bili bi isključeni. Stoga čemu fetiš na tu riječ kad ima tako nejasno značenje?

Mi Kreatori koristimo termine poput Bijela rasa, bijeli čovjek i sl., kao naše standardne definicije naroda koje obuhvaćamo, te zbog kojih je i nastala religija Kreativizam. Ono što je Hitler postigao za Nijemce, mi želimo postići za sve bijele narode. Želimo ih ujediniti u jedan snažan pokret koji će uništiti židovsko čudovište. Riječ Arijac nije pogodna za tu svrhu. Odbacujemo ju ne samo kao beskorisnu, već i kao bespotrebnu prepreku našem velikom i plemenitom cilju.

Stoga, kad odinisti kažu da vikinški mitovi predstavljaju “Arijsku dušu”, to je glupost. O čijoj oni duši točno pričaju? Nordijskoj? Austrijskoj? Francuskoj? Poljskoj? Mađarskoj? Ako bismo objedinili većinu mišljenja bijelih Europljana o tome, rekli bismo da nema jedne zajedničke “duše”. Svaki narod ima svoju usmenu predaju, svoje mitove, bajke i legende, a čak i unutar jedne zemlje ima mnogo razlika. Ustvari jedini zajednički nazivnik im je židovsko kršćanstvo, iako fragmentirano i raštrkano u tisuće malih dijelova i komadića.

Zato zaboravimo na to što bi “Arijska duša” trebala predstavljati. Kao prvo, riječ Arijac je gotovo beznačajna, a drugo, ako se trebala odnositi na Bijelu rasu, ne postoji jedna zajednička “duša” koja bi ju predstavila. Jedino što možemo učiniti je izgraditi zajedničku religiju koja će služiti najboljim interesima svih pripadnika Bijele rase, religiju koja može ujediniti i pokrenuti Bijelu rasu kako bi postala svjesna svoje rase.

To želimo postići promicanjem Kreativizma, religije bijelog čovjeka.

Prije nego završimo sa ovom temom, dopustite mi još jedan uvjerljivi komentar. Često nas kritiziraju da je termin “Bijela rasa” neprecizni, ne-znanstveni opis. To je istina. Ali Bijela rasa, kao takva, se sastoji od poliglotskih, raznih grupa naroda i ljudi raznih karakteristika, od kojih su samo neke zajedničke (kao npr. boja kože). Austrijanci se razlikuju od nordijskih Nijemaca, koji se pak razlikuju od Francuza, od Iraca, Talijana itd. Stoga, ne postoji precizna definicija. Bez obzira, to je najbolji termin kojeg imamo. Svi znaju što je i gdje je Atlantski ocean, iako su mu granice poprilično nejasne, gdje točno graniči sa Sjevernim morem, Karibima ili Pacifikom. Tako je i sa Bijelom rasom. Svi znaju što ona je, iako su joj krajnje granice malo nejasne i iako se njima baš i ne ponosimo.

C. Trebamo li još uvijek duhove?

Odinisti očito zauzimaju stajalište da su, iz nekog razloga, duhovi dobri za nas. Zašto – to ne objašnjavaju. Nekako, oni smatraju da je imati religiju sa mnoštvom bogova kojima se možemo dodvoravati korisno, iako znamo su ti bogovi lažni.

Mi, Kreatori, na to mrsko gledamo. Ne trebamo vjeru u sablasti, ne trebamo vjeru u Djeda Božićnjaka. Jednostavno, kao inteligentni odrasli ljudi, mi to ne trebamo. Ta suluda primitivna ideja naših predaka iz kamenog doba je jako zbunila i izobličila ljudsku misao i uzrokovala mnogo kaosa i jada.

Stoga prestanimo sa glupostima o duhovima i sablastima. Krenimo svojim putem i riješimo naše probleme na način na koji su oduvijek bili rješavani – pomoću naše inteligencije, razuma i logike. Čineći to, naučimo nešto od najvećeg učitelja svih vremena – promatrajući zakone i djelovanje prirode.

Govoreći o prirodi, postoji još jedan element koji nas razlikuje od odinista. Oni tvrde da povratkom na prastare nordijske bogove postajemo više usklađeni sa prirodom. Nije tako. Nikakvi bogovi, sablasti ili duhovi nisu priroda. Oni su neprirodno odstupanje uma. Oni nisu u harmoniji sa prirodom, već navodno djeluju natprirodno, tj. izvan Zakona Prirode. Tako da, ne slažemo se kada nam neko kaže da je ono što zovu Bogom ili bogom, isto ono što mi zovemo Prirodom. To što oni govore je anomalija, kontradikcija. Mi kažemo: odlučite se. Da li vjerujete u duhove, ili vjerujete u Zakone Prirode?

ZAKLJUČAK

Mi vjerujemo da su odinisti dobra, inteligentna grupa ljudi i želimo ih podsjetiti da je oštra borba za opstanak naše rase očajna utrka za vrijeme, energiju i resurse. Ne možemo si priuštiti baviti se dječjim igrama niti maštati o polu-stvarnim stvarima. Ne možemo si to dopustiti isto kao što ratnička vojska ne može ići u borbu nadrogirana na LSD-u, i očekivati da pobijedi u bitci protiv smrtnog i odlučnog neprijatelja. Apeliramo i molimo vas, zaboravite na duhove (iako oni bili bijeli) i učlanite se u Kreativistički pokret, u organiziranu, militantnu, strukturiranu vjeru i program koji je baziran na stvarnosti, logici, na zdravom razumu i na mudrosti koja potječe iz vječnih zakona prirode. Mi trebamo vas i vi trebate nas. Zajedno možemo voditi smisljeni rasni rat i pobijediti.

Rahowa!

Odinizam vs. Kreativizam – Usporedba

A. Osnove vjere.

U ono što odinisti tvrde da vjeruju je prilično nejasno i neutvrđeno. Oni tvrde da vjeruju u panteon vikinških bogova, kojima je Odin, jednooki starac, otac. Oko tog panteona je sastavljena nasumična kolekcija mitova i bajki. Dok odinisti tvrde da je to baza njihove vjere, oni u isto vrijeme priznaju da ZAOZBILJNO ipak ne vjeruju u te bajke. Stoga, na čemu smo?

Ne postoji priznati službeni tekst ili literatura ili čak set uokvirenih vjerovanja odinista.

Kreativizam, sa druge strane, ima jasno predstavljenu militantnu vjeru, program, filozofiju i religiju u tri osnovne knjige: *Vječna religija prirode*, *Biblija bijelog čovjeka* i *Zdrav život*. To je pojačano sa dvije dodatne knjige, *Širenje Kreativizma* i *Izgradnja bjeljeg i sjajnijeg svijeta*.

B. Ciljevi

Osnovni cilj Kreativizma je jasan i militantan: pružiti Bijeloj rasi moćnu rasnu religiju (kao što je judaizam za Židove) i ujediniti Bijelu rasu u jednog moćnog ovna za probijanje bedema (kao što je Hitler učinio sa Nijemcima prije pedesetak godina) i uništiti židovsku neman. Odlučni smo da to učinimo i da Bijela rasa vrati kontrolu nad svojom sudbinom. Zatim naš cilj je poboljšati genetičku kvalitetu naše rase (kroz Eugenski program) i proširiti Bijelu rasu na račun obojenih rasa. Namjeravamo nastaviti izgrađivati bjelji i sjajniji svijet.

Osim promoviranja rasne osviještenosti, ciljevi odinizma su nebulozni kao i njihova vjera. Oni imaju socijalne skupove, piju medovinu (zato što su Nordijci pili medovinu) i raspravljaju o imaginarnim vikinškim pothvatima i folkloru.

C. Rasni stavovi

Rasni stav Odinizma i Kreativizma je pro-bijeli, osim što odinisti vole umjesto toga govoriti o Arijanzimu, što je besmislena riječ. U svakom slučaju Kreativizam je više militaristički pro-bijeli i više militaristički anti-Židovski, anti-crnački i anti-obojeni. Neosporni cilj Kreativizma je ne samo borba za preživljavanje Bijele rase, već je i cilj proširiti našu rasu sve dok ne naselimo sve povoljne teritorije na planeti Zemlji. U isto vrijeme, naš je stalni cilj i poboljšanje ne samo kvalitete naših bijelih gena, već i kvalitete naše okoline i kvalitete života Bijele rase.

Sumirajmo: Zdrav Razum u Zdravom Tijelu u Zdravom Društvu u Zdravom Okolišu.

D. Osnovno pitanje koje postavljamo je:

Ako odinizam nije imao intelektualnu i duhovnu snagu da se odupre židovskom kršćanstvu prije tisuću godina, kada su Vikinzi imali Europu na koljenima, kako bi razumni čovjek mogao vjerovati da mogu promijeniti situaciju sada kada su uvjeti tisuću puta nepovoljniji nego onda? Zašto bi itko htio uskrnuti prastari neuspjeh iz pepela povijesti?

Pismo Gospođi Elsi Christians pozivajući odiniste da nam se pridruže

Gđa. Else Christiansen
The Odinist Fellowship
Crystal River, FL

Draga Gospođo Christiansen,

Puno vam hvala što ste poslali tri knjige o odinizmu i puno vam hvala na vašem pismu od 27. ožujka.

Ne znam sjećate li me se, ali mi smo se slučajno sreli na sastanku kod Boba DelPugha 1977. u Kansas Cityu. Sjedili smo jedan do drugoga na audijenciji i upoznali se.

Gospođo Christiansen, nemam ništa protiv odinista i u potpunosti se slažem s Voltaireom kada je rekao "Mogu se žestoko ne slagati s tim što kažeš, ali ću do smrti braniti tvoje pravo da to kažeš." Iako se žestoko ne slažem sa svim duhovi-na-nebu religijama koje zamućuju ljudski um, posebno um bijelog čovjeka, najmanje se ne slažem te najviše poštujem, odiniste. Vjerujem sa su oni među boljim i inteligentnijim članovima Bijele rase i vjerujem da ste svjesni da sam to rekao u nekoliko prijašnjih prilika.

Ako ste čitali moj članak u Rasnoj lojalnosti broj 32, naziva "PONOS, PONOS", onda vjerujem da ćete razumjeti koja je moja glavna briga. Ako niste, navest ću ukratko. To je: Ako se Bijela rasa ne polarizira u jedan snažni pokret (jednu stranku, jedan pokret, jednu religiju,

ili što već) kako bi uništila židovsko čudovište, uskoro će doći kraj za Bijelu rasu. Navodim nacistički pokret u Njemačkoj kao primaran primjer, ali u povijesti ima i drugih.

Mi Kreatori ne vjerujemo da odinizam ima načelo, filozofiju ili program da obavi taj posao. Nema ga ni Identitetski pokret niti bilo koji drugi bijeli rasni pokret danas.

Da ga odinizam ima, već sutra bi progutao svoj ponos i pridružio vam se. Činjenica je da odinisti iz vikinških dana nisu ni znali tko je Židov, a kada su lukavi Židovi napali (u formi kršćanstva) nisu se mogli braniti. Židovi su ih vrlo lako savladali, kao malu djecu.

Sada ću spremno priznati da je većina odinista danas u pogledu Židova daleko ispred svoje vjere, ali to je nebitno. Sam odinizam prirodno nema način obrane od Židova, isto kao što rimska ili grčka vjera (u Zeusa ili u Neptuna) to nisu imale. Ti isti članovi odinizma bi bili deset puta efikasniji da imaju opsežniju i militantniju vjeru i program da ih vodi, to jest da imaju bolje vozilo koje će ih usmjeravati ka cilju.

Da vas ozbiljno pitam – koliko “odinista” stvarno vjeruje u arhaične nordijske bogove? A ako ne vjeruju, onda tko tu koga zeza?

Ponos ili ne, Kreativizam ima sve. Kao što je Hitler dizajnirao i konstruirao Nationalsocijalizam iz ničega, samo sa ciljem da ujedini Nijemce i svlada komunizam i Židove, tako i mi sada imamo specijalno konstruiranu rasnu religiju da ujedini cijelu Bijelu rasu na svjetskoj razini i izgradi moćnu rasnu mašinu s kojom ćemo uništiti židovsko čudovište. Bez hokus-pokusa, bez prijevara, bez laži i glupih igara. Samo dobra logika, zdrav razum i usredotočenost na sadašnje, stvarne probleme.

Ne želimo se svađati sa vama ili sa drugim članovima odinizma. Sviđate nam se. Želimo da nam se pridružite zato što nas trebate, a i mi trebamo vas, ako ijedno od nas namjerava preživjeti.

Pitanje koje si morate postaviti je: što je važnije – spasiti svoj ponos ili spasiti Bijelu rasu, uključujući i naše buduće potomstvo?

Oviseći o tome što ćemo sada učiniti, naše buduće generacije će nam biti iznimno zahvalne što smo okrenuli svijet ili će nas proklinjati u našim grobovima za pakleni nered koji smo im ostavili.

Rahowa!

Kreativno vaš,
Ben Klassen, P.M.

Ovo pismo je poslano 26. ožujka. Kako odgovor nije stigao do 8. svibnja, ne možemo ga uključiti u ovo izdanje, ali smo ga tiskali u kasnijem izdanju. Ovdje je njen odgovor:

8. svibanj 1986.

Dragi Gospodine Klassen.

Hvala vam puno na vašem pismu od 26. ožujka 1986. Cijenim vaš izravan govor i mislim da si možemo međusobno vjerovati da ostane tako.

Prvo mi dopustite da vam kažem da sam bila optužena da sam odinist koji ne vjeruje u Odina; i naravno to je istina; ne “vjerujem” u nijednog boga na način kao što kršćani kažu da vjeruju da njihov bog postoji, ili bilo koji od njegova tri dijela. Bogovi nama predstavljaju

prirodne sile, snagu svemira, dobra i loša ljudska obilježja. Možda kažemo kada zagrmi – “Oh, Thor je vrijedan danas!”, ali ni jedan razumni odinist ne vjeruje da bog putuje nebom u kočiji upregnutu u koze; za nas je Thor podsjetnik na sjajnu i moćnu snagu prirode.

Vratila bi se sad na jednu rečenicu iz vašeg pisma – Vi kažete da “Ti isti članovi odinizma bi bili deset puta efikasniji da imaju opsežniju i militantniju vjeru...”. Previdjeli ste činjenicu da ti ljudi ne žele biti “efikasniji”, ali oni trebaju nešto na čemu bi bazirali svoj moralni koncept. Odinizam je ta baza. Vjerovanje koje mi predstavljamo je nedogmatsko, tako da ljudi mogu birati kako će vidjeti svoje bogove; te ako žele njihovu potporu, ona je tu. Ako su oni napredovali da mogu samostalno stajati, naša religija će im to dopustiti.

U isto vrijeme odinizam im nudi priliku da zapale svijeće, da slave sezone ili 'svete dane', nudeći im priliku da se okupe u neformalnoj, prijateljskoj atmosferi. Vjerujte mi, jedna stvar koju naš narod treba, je drugarstvo, da budu među svojim sa zajedničkom ciljem. I logika to neće učiniti u potpunosti. Odinizam se ne može i ne smije suprotstavljati logici, ali treba biti nešto i za emocije, a to je upravo to što bogovi predstavljaju.

Referirate se na Hitlera; ono što je on donio njemačkom narodu je bila solidarnost, emocionalna umiješanost, inspiracija, ali ti osjećaji nisu racionalni. Ljudi (nažalost) nisu racionalna bića; postoje stupnjevi, naravno, ali većinom ljudi upravljaju njihove emocije, a ne logika.

Vjerujem da se moramo boriti na svim bojištima; vaša vjera je sagrađena logička i privlačna je nekim ljudima. Odinizam, gledan od strane Družine, pruža nešto za emocije i u isto vrijeme je prihvatljiv ljudima sa vrlo izraženim racionalnim osjetima. Asatru slobodno udruženje (*Asatru Free Assembly*) pruža više za emocije nego vi i mi, ali ni oni nisu toliko daleko skrenuli u neracionalni put, da ne bi bili prihvatljivi ljudima sa umjerenim osjetima racionalnosti. Nije baš dobro objašnjenje, ali se nadam da shvaćate što hoću pokazati. Trebamo raditi na svim bojištima; što jedna organizacija ne može, ljude do kojih jedna organizacija ne može doprijeti, jedna ili druge dvije mogu (nadam se).

Imamo članove koji su također članovi Asatru udruženja; vjerojatno zato što misle da mi nemamo dovoljno rituala i ceremonija (koje svodim na minimum) i očito imaju potrebu za emocionalnim izražavanjem. To je dobro, Steve im to može pružiti i oni nemaju potrebu da idu u Crkvu ujedinjenja, Hare Krišni ili u kršćanke crkve. Oni mogu ostati unutar religije koja je odraz naše kulturne baštine. Oni mogu pratiti kod ponašanja koji je izražen u Havamalu i taj kod neće biti nametnut od strane nekog vanjskog “boga” već će biti iznutra iz njihovog intelekta. I kada prvo shvate, kada osjete rasnu solidarnost i imaju emocionalnu bazu za njihove urođene sklonosti, tada će slijediti i politička akcija. Potrebno je vrijeme da bi stigli do toga, ali stići ćemo.

Naša je sudbina da smo se rodili u povijesnom razdoblju kada sadašnji kulturni period završava; iako će vjerojatno trebati još par stoljeća prije završnog pada. Novo se još nije rodilo, ali se nadam i vjerujem da mi danas radimo temelje na kojima će niknuti novi religijski/filozofski moralni koncepti. Morat će biti rasni, izbirljivi, samouvjereni, ponosni.

Sramota je da mi nismo mogli dobiti bolji prijevod njemačke ideje “*Das Gottliche*” na engleskom. Pobožnost je nesporna, to je izvan bogova i božica i naravno milijama daleko od kršćanskog tri-u-jedan boga.

Sjećam se da smo se sreli prije mnogo godina, ali nismo nikada imali vremena za priču. Bilo bi lijepo kada bi, jednog dana, imali priliku sjesti i razmijeniti par misli. Vjerujem da bi se razumjeli.

Prije no što završim, moram dodati da znam da ovo što govorim ovdje nije razumljivo svim odinistima, imamo ih od faze kada bi oni htjeli zamijeniti Odina Isusom i nastavili normalnim životom, recimo to tako. Mnogi ne shvaćaju dubinu vjerovanja ili potencijal koji ona imaju. Ali, sve ima svoje vrijeme; veliki je to skok od kršćanske vjere u kojoj smo svi odgajani i zrelih razumijevanja naših emocionalnih i intelektualnih potreba, te upijanja tih razumijevanja na inteligentan način. Kao što ide poslovice, Rim nije nastao za jedan dan, a nije ni odinizam. A kako se društvo mijenja i naša kultura postaje sve više i više izobličena,

možda ćemo morati mijenjati naš pristup; naš neprijatelj je fleksibilan na način da koristi sve fizičke i psihološke metode koji su mu na raspolaganju; i mi moramo činiti tako.

Nadam se da vam ovo ima smisla i možda bi moglo biti bolje objašnjeno, ali možda ste dobili dojam toga što mi pokušavamo učiniti.

ZA FOLK I BUDUĆNOST!

Else Christiansen

The Odinist Fellowship

Crystal River, FL 32 629

(Napomena: Hvala vam Gospođo Christiansen na izravnom i informativnom opisu odinizma. Veselim se skorašnjem sastanku s vama na kojem ćemo prijateljski razmijeniti stavove.)

* * * * *

Kada se prvi put u životu susretnete s KREATIVIZMOM, prezentirana vam je Svrha kojoj se možete Totalno posvetiti.

* * * * *

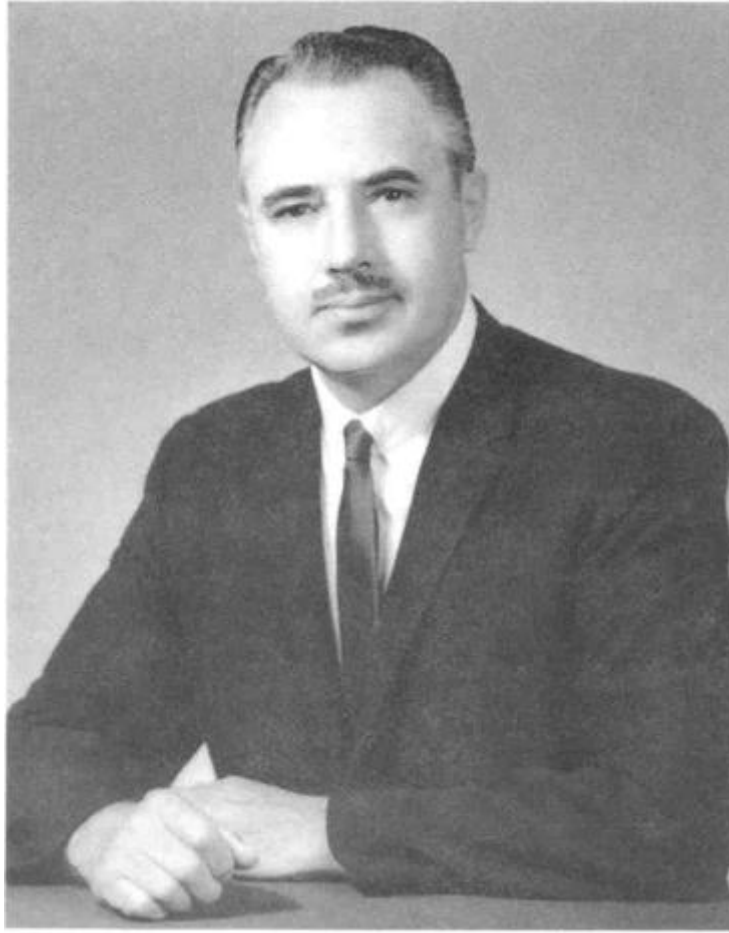
Revolucija, anarhija i kaos po cijelom svijetu: ne dešavaju se tek tako. Oni su poticani od JOG-a, izvršeni od CIA-e i plaćeni od strane bijelih američkih poreznih obveznika.

* * * * *

Bijela rasa je mrtva bez uspješnog Kreativističkog pokreta. Naša svaka misao i akcija mora biti usmjerena na – Hoće li ovo pomoći KREATIVIZMU?

* * * * *

Religija koja se nije uspjela oduprijeti židovsko-kršćanskom napadu prije tisuću godina, ne može ga pobijediti ni sada, kad su uvjeti tisuću puta gori nego prije.

BEN KLASSEN (1918 -1993)

Utemeljitelj i Pontifex Maximus *Church Of The Creator*
(Kreativističkog pokreta)

Ben Klassen živio je tijekom svog života u četiri zemlje i bio državljanin triju. Rođen je 1918. godine u Rusiji, od strane roditelja njemačkog govornog područja, gdje su on i njegova obitelj bili rane žrtve židovskog komunizma, odakle su se odselili 1924. godine. Odrastao je i obrazovao se u Kanadi, gdje je stekao diplomu inženjera elektrostrojarstva i diplomu menadžera. Bio je farmer, nastavnik u školi, radio u rudarstvu, elektro inženjer, izumitelj, bavio se nekretninama, te obavljao službu u državnoj upravi savezne države Floride.

Nakon što se 1945. godine preselio u Sjedinjene Američke Države, postao je njihov državljanin 1948. godine. Njegovo intenzivno zanimanje za prirodne zakone, rasu i religiju, polariziralo se u novoj religiji za Bijelu rasu, zadatak za koji ga je njegovo raznoliko i obuhvatno životno iskustvo pripremilo.

KREATIVISTIČKI POKRET HRVATSKA

<http://www.creativitymovement.com/croatia/>